

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obžalovaný **M. V. F.**, narozený XX. XX. XXXX v XXXXX, okr. XXXXX, trv. bytem XXXXX XXX, XXXXX X, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS České republiky České Budějovice

je vinen, že

1) v noci ze dne 6.10.2015 na 7.10.2015, v Táboře, část Horky, okr. Tábor, po předchozím nejméně jeden rok trvajícím dlouhodobém uvažování a plánování, mimo jiné i studiu způsobů policejní práce při ohledání mrtvoly, s vytvářením podmínek pro převod majetku poškozené na jeho osobu, s cílem zabránit zpochybnění smluv o převodu vlastnictví k jejímu nemovitému majetku uplatněním závěti poškozené, na základě nichž se stal či měl stát k okamžiku její smrti vlastníkem bytu č. XX v XXXXX- XXXXX, ul. XXXXX XXX, a pozemkové parcely č. XXX o výměře XXX m² v katastrálním území XXXXX, v úmyslu využít její závislosti na alkoholu a celkového špatného zdravotního stavu a usmrtit ji buď shozením velmi silně podnapilé poškozené ze srázu u levobřežního konce Švehlova mostu přes řeku Lužnici v Táboře na silnici č. 137, případně za použití velkého množství alkoholu a blíže neurčené toxické látky, odvedl poškozenou JUDr. J. Ch., nar. XX. XX. XXXX, z chaty v ulici XXXXX v Táboře- Horkách směrem k silničnímu mostu přes řeku Lužnici, kam však nedošla, protože minimálně po požití nejméně 0,7 litru tuzemského rumu a jejím odtahení na vzdálenost 11,1 m od asfaltového chodníku směřujícího ke Švehlovu mostu, v bezprostřední blízkosti dětského hřiště u lesní restaurace Pintovka poblíž ulice Nad Záhybem, ji zanechal, a poškozená zde dne 7.10.2015 v časných ranních hodinách, nejpozději v 02:20 hodin, zemřela přinejmenším na otravu alkoholem s tím, že v době smrti činila hladina alkoholu v její krvi 3,5g/kg, čin měl v úmyslu spáchat po dlouhodobém soužití v bytě poškozené zahájeném nejpozději dne 1.6.2013, při němž jí v zájmu získání náklonnosti poškozené poskytoval pomoc a základní péči, a když na něj tento majetek, po cílené manipulaci s využitím jejího nedobrého fyzického i psychického stavu, který cíleně zhoršoval i jejím ponižováním a šikanováním převedla, stala se překážkou a

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

nepotřebnou zátěží ohrožující jeho ambiciózní podnikatelské i osobní plány, zvláště poté, co jeho vlastnictví k nemovitostem začalo být zpochybňováno dcerami poškozené, které dne 1.7.2015 podaly soudu návrh na omezení její svéprávnosti, po dlouhodobém, nejméně od začátku roku 2015 trvajícím promýšlení nejvhodnějšího způsobu likvidace poškozené, jež měla být provedena nejlépe tak, aby nebyla patrna její násilná smrt zaviněním druhé osoby, a to s využitím terminálního stádia alkoholismu jmenované a užívání léků na vysoký krevní tlak, případně vyvoláním zdání nešťastné náhody, v důsledku níž by poškozená zemřela, jako by bylo její uhoření v opilosti v kůlně na chatě v Táboře - Horkách, případně podání jedu, který by nebylo možno při následné pitvě zjistit, nebo vytvořením zdání sebevraždy poškozené, a to při zachování svého alibi, a poté, co se mu nepodařilo k fyzické likvidaci jmenované přemluvit své známé, které se snažil zavázat poslušností ke své osobě, a to přinejmenším M. K., nar. XX. XX. XXXX, se nejpozději 3.10.2015 rozhodl sám poškozenou usmrtit, k čemuž chtěl využít jejího osamoceního pobytu na chatě v Táboře-Horkách, ale nakonec k její smrti mohlo dojít i nezávisle na jeho jednání v důsledku vlastního svobodného konání poškozené,

2) dne 11.1.2015 ve večerních hodinách v místě svého bydliště v bytě v XXXX, XXXXX XXX, za užití násilí nutil J. Č., nar. XX. XX. XXXX, aby podepsal nájemní smlouvu, vztahující se k jím dosud obývanému pokoji v bytové jednotce č. X na adrese XXXXX, XXXXX XXX, kde se J. Č. přechodně zdržoval, což J. Č. pro zjevnou nevýhodnost smlouvy pro něj odmítal, proto ho obžalovaný, v úmyslu docílit požadovaného podpisu smlouvy, nejprve chytal a tahal za dredy a posléze ho fyzicky napadl tak, že ho shodil ze židle na zem, kde do něj nejméně jedenkrát kopl, a to do hrudníku, čímž mu způsobil zlomeninu 10. žebra vpravo ve střední podpažní čáře s podezřením na zlomeninu i 9. žebra ve stejných místech, v důsledku čehož byl poškozený nucen vyhledat lékařské ošetření a po dobu 3-4 týdnů mu byl znesnadněn obvyklý způsob života intenzivní bolestí hrudní stěny v místě zlomeniny, spočívající zejména v nemožnosti plného pohybu, a nutností zachovávat relativně klidový režim, jakož i narušením spánku,

3) dosud přesně nezjištěným způsobem si před datem 19.9.2017 opatřil sušené rostliny konopí setého v celkovém množství 399,7 gramů s obsahem toxikomanicky využitelné jemné drti o hmotnosti 284,9 gramů s obsahem 4,9 gramů delta-9-tetrahydrocannabinolu (delta-9-THC) s koncentrací 4,8 %, a dále nejméně 189 ks plodnic hub morfologicky odpovídající lysohlávkám, o celkové hmotnosti 93,6 gramů s nezjištěným obsahem psilocinu, což přechovával v místě svého bydliště v bytě v XXXXX, XXXXX XXX, a měl v úmyslu distribuovat dalším dosud přesně neustanoveným osobám ať již v podobě sušené drtě či jednotlivě nebo smíchané s tukem v sadě nazvané Mookies Désirs Limitless set, který za tímto účelem vyrobil v úmyslu získat přesně nevyčíslený prospěch, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že neměl povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami, neboť konopí je omamná látka uvedená na seznamu návykových látek, který se stanoví nařízením vlády č. 463/2013 Sb. uvedená v příloze č. 3 a obsahuje delta-9-tetrahydrocannabinol, což je psychotropní látka uvedená v příloze č. 4.

tedy

ad 1.)

úmyslně vytvářel podmínky pro spáchání zvláště závažného zločinu tím, že opatřoval prostředky k jeho spáchání, aby jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a tento čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, avšak nedošlo k pokusu ani k dokonání zvláště závažného zločinu

ad 2.)

- jiného úmyslně násilím nutil, aby něco konal,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

- jinému úmyslně ublížil na zdraví,

ad 3.)

úmyslně neoprávněně vyrobil, jinému opatřil nebo pro jiného přechovával omamnou nebo psychotropní látku a přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku,

čímž spáchal

ad 1.)

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) trestního zákoníku ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2.)

- přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3.)

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **15 (patnáct) let a 6 (šest) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- Pevný disk ADATA HD650 v.č. 1F4920170060 s USB kabelem
- Notebook zn. HP typ HP650
- Plastová nádoba bílé barvy s nápisem Psy černým fixem, s potiskem Lecitin 60 procent tekutý s obsahem 2ks pytlíčků s nápisem Silica Gel,
- Kartonová krabička s lepenkou s nápisem www.ETABAK.com s obsahem digitální osobní váha zn. Amput digitální váha nezj. zn. made in China
- 3 ks drtiček modré barvy, dřevěná a kovová
- 5 ks balení cigaretových papírků
- 25 ks plastových ampulek s obsahem nezjištěné látky v plastovém kelímku
- papírová krabice s obsahem
 - a) 3ks plastových dóz: první plastová dóza s uzávěrem, s fialovými zaklapávacími uchy po stranách, o celkových rozměrech cca 24 x 17 x 11 cm, obsahující 364 ks modrých plastových malých zkumavek s uzávěry, o objemu 2 ml; druhá čirá plastová dóza s uzávěrem typu Lock&Lock, o celkových rozměrech cca 23 x 16 x 10,5 cm, obsahující 240 ks modrých plastových malých zkumavek s uzávěry, o objemu 2 ml; třetí čirá plastové dózy s uzávěrem, s fialovými zaklapávacími uchy po stranách, o celkových rozměrech cca 24 x 17 x 11 cm, obsahující 128 ks červených plastových malých zkumavek s uzávěry, o objemu 2 ml

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

- b) 1ks plastové dózy s obsahem 8 ks PE sáčků s lištou obsahujících plastové ampulky, tablety, a sušenou drť
- c) 1ks čirá plastová krabička o rozměrech cca 29 x 19,5 x 9 cm, obsahující 285 ks červených plastových malých zkumavek s uzávěry, o objemu 2 ml od kapaliny s nikotinem.
- d) 1ks zavařovací sklenice od sušené rostlinné směsi s přítomností cannabidiolu, cannabinolu a delta-9-THC
- e) 1ks zavařovací sklenice s obsahem PE sáčků s lištou a 1ks sáčku s obsahem sušené rostlinné směsi s přítomností částí rostlin konopí, s obsahem charakteristických cannabinoidů
- f) igelitová taška s vloženým černým igelitovým sáčkem s obsahem sušené rostlinné směsi s přítomností částí rostlin konopí, s obsahem charakteristických cannabinoidů
- Svazek sušených rostlin s přítomností rostliny konopí, s obsahem charakteristických cannabinoidů,
- Mobilní telefon zn. EVOLVEO StrogPhoneD2, IMEI1 860090000491738, IMEI2 860090000491746, s vloženou paměťovou kartou microSD zn. Kingston 16 GB nezjištěného vyr. čísla a dvěma SIM kartami č. 8942031011332263859 a 8942031016302684810
- Flash disk stříbrno černé barvy se samolepkou 8GB, nezj. výrobního čísla
- Flash disk kovový s nápisem FAČR a logem Fotbalové asociace České republiky
- Flash disk modročerné barvy s nápisem Flash Voyager
- Elektronická čtečka zn. Kindle Model NO. D01100, č. 9599A-0725
- Tablet nezjištěné značky černé barvy, na zadní straně se samolepkami uprostřed
- Tablet nezjištěné značky černé barvy, na zadní straně se samolepkami na okraji u kamery
- Flash disk zn. Flash Voyager GT Corsair

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, částku 1 070 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních odkazují poškozené

- E. Ch., narozená XX. XX. XXXX, trvale bytem XXXXX XXX, XXXXX,
- P. Ch., narozená XX. XX. XXXX, trvale bytem XXXXX XXX, XXXXX,
- A. Ch., narozená XX. XX. XXXX, trvale bytem XXXXX XXX, XXXXX,
- L. Ch., narozená XX. XX. XXXX, trvale bytem XXXXX XXX, XXXXX.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře, byl obžalobou podanou dne 21.6.2018, pod č. j. 2 KZV 14/2017 – 285, před soud postaven obžalovaný M. V. F., kterému jí bylo kladeno za vinu spáchání následujících skutků:

1) dne 6.10.2015 od 18:00 hod. do 7.10.2015 do 02.20 hod. v Táboře, část Horky, okr. Tábor, ačkoli věděl o její závislosti na alkoholu a špatném zdravotním stavu, v úmyslu ji usmrtit a po předchozím uvážení a plánování, podal poškozené JUDr. J. Ch., nar. XX. XX. XXXX, větší množství alkoholu v kombinaci s blíže nespécifikovanými léky či omamnými látkami nebo jedy, a poté, co v důsledku různých pádů zůstala poškozená ležet na zemi, ji odtáhl od cesty 11,1 m do lesoparku Pintovka, poblíž ulice Nad Záhybem, kde ji zanechal, a kde poškozená ve sbora uvedené době zemřela s tím, že v době smrti činila hladina alkoholu v její krvi 3,5g/kg, přičemž úmysl usmrtit poškozenou a získat tak sám její nemovitý majetek, a to jednak byt č. X v XXXXX-XXXXX, ul. XXXXX XXX, a jednak parcelu č. XXX v k.ú. XXXXX, obviněný pojal prokazatelně nejpozději na počátku roku 2015, kdy po dobu více než jednoho roku v bytě poškozené bydlel a zpočátku se o ni staral, ale tato se posléze díky svým alkoholovým excesům

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

stala překážkou a zátěží jeho ambiciózním plánům o rozvoji bydlení a podnikání jak v předmetném bytě, tak i na zmíněném pozemku, proto se snažil přimět poškozenou, zneužívaje její závislosti na alkoholu, k tomu, aby na něj uvedené nemovitosti převedla, což se mu cca v polovině roku 2015 podařilo, avšak jeho vlastnictví k nemovitostem začalo být zpochybňováno dcerami poškozené, které k 1.7.2015 podaly soudu návrh na omezení svéprávnosti poškozené, proto z obavy z překážení svých plánů, za účelem fyzické likvidace poškozené, začal obviněný sbánět osoby, za jejichž pomoci by tyto záměry realizoval, oslovil tak minimálně svého kamaráda M. K., nar. XX. XX. XXXX, a promyslel a zajímal se o různé způsoby provedení, jak usmrcení poškozené dosáhnout, a to buď tím, že by jí jako osobě na alkoholu závislé před činem po jistou dobu znemožnil přístup a požívání alkoholických nápojů a poté by jí podal větší množství alkoholu, což by vedlo ke smrti poškozené, nebo že by jí bylo možno upálit opilou v kůlně na chatě, případně by jí byl podán jed, který by nebylo možno při následné pitvě zjistit, tedy aby v každém případě vše nasvědčovalo nenásilnému úmrtí poškozené, a přitom promyslel i své alibi, byl však svým kamarádem odmítnut, proto se rozhodl sám poškozenou usmrtit, což také učinil,

2) přesně nezjištěného dne od 11.1.2015 do 16.1.2015 ve večerních hodinách v místě svého bydliště v bytě v XXXX, XXXXX XXXXX XXX, za užití násilí nutil J. Č., nar. XX. XX. XXXX, aby podepsal podnájemní smlouvu, vztahující se k pronájmu pokoje v bytové jednotce na adrese XXXXX, XXXXX XXX, kde se J. Č. přechodně zdržoval, což J. Č. pro zjevnou nevyhlednost smlouvy pro něj odmítal, proto jej obviněný, v úmyslu docílit požadovaného podpisu smlouvy, nejprve chytal a tabal za dready a posléze jej fyzicky napadl tak, že jej sbodil ze židle na zem, kde do něj kopal, a to do těla do oblasti žeber, čímž mu způsobil zlomeninu 10. žebra vpravo ve střední podpažní čáře s podezřením na zlomeninu i 9. žebra ve stejných místech, v důsledku čehož byl poškozený nucen vyhledat lékařské ošetření a po dobu 3-4 týdnů mu byl znesnadněn obvyklý způsob života intenzivní bolestí hrudní stěny v místě zlomeniny, spočívající zejména v nemožnosti plného polybu a nutnosti zachovávat relativně klidový režim, rovněž narušením spánku,

3) v období od měsíce června roku 2015 do měsíce října 2015 v XXXX, v ul. XXXXX, na parcele č. XXX v k.ú. XXXXX, okr. XXXXX, v úmyslu vyrobit omamnou nebo psychotropní látku, vypěstoval k tomu na připraveném záhonu, nejméně 13 rostlin konopí (se zastoupením psychotropní látky přesahujícím 0,3 % látek ze skupiny THC), přičemž takovým způsobem pěstované konopí sklídl a na dosud přesně neustanoveném místě usušil, čímž získal nejméně 130,9 gramů sušeného konopí, z čehož bylo nejméně 53,4 gramů jemné využitelné drti s obsahem nejméně 2,6 g delta-9-tetrahydrocannabinoidu (delta-9-THC) s koncentrací 4,8 %, a dále přesně nezjištěným způsobem si opatřil nejméně 268,8 gramů sušené rostliny konopí, která obsahovala 231 gramů jemné rostlinné drti s obsahem nejméně 2,3 gramů delta-9-THC, přičemž v období do 19.9.2017 takto vyrobenou a opatřenou omamnou a psychotropní látku v celkovém množství 399,7 gramů s obsahem využitelné jemné drti o hmotnosti 284,9 gramů s obsahem 4,9 gramů delta-9-THC a dále nejméně 189 ks plodnic hub, morfologicky odpovídající lysoblávkám, o celkové hmotnosti 93,6 gramů s nezjištěným obsahem psilocinu přechovával v místě svého bydliště v bytě v XXXXX, XXXXX XXX, a měl v úmyslu distribuovat dalším dosud přesně neustanoveným osobám at' již v podobě sušené drtě či jednotlivě nebo smíchané s tukem v sadě nazvané Mookies Désirs Limitless set, který za tímto účelem vyrobil v úmyslu získat přesně nevyčíslený prospěch, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že neměl povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami, když konopí je omamná látka uvedená na seznamu návykových látek, který se stanoví nařízením vlády č. 463/2013 Sb. uvedená v příloze č. 3 a obsahuje delta-9-tetrahydrocannabinoid, což je psychotropní látka uvedená v příloze č. 4.

2. V **bodě 1)** je obžalobou spatřován zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) trestního zákoníku, v **bodě 2)** přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, v **bodě 3)** pak přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku.

Rozsah dokazování

3. V hlavním líčení, které bylo konáno ve dnech 11.7., 28.8. – 30.8., 8.10. – 10.10. a 29.10 – 31.10. 2018, provedl soud dokazování nejen v rozsahu daném nejen návrhem obžaloby, tedy těch důkazů, které byly opatřeny v přípravném řízení, ale důkazní rámec byl rozšířen i o další důkazy, jejichž opatření a provedení si vyžádal průběh hlavního líčení.
4. Předloženy k nahlédnutí postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu a takto jako důkazy provedeny byly zejména AK Mgr. Č. - připojení k trestnímu řízení poškozených dcer Ch. č.l. 442-443, výpis J. Ch. č.l. 449-454, výpis z Obchodního rejstříku č.l. 457-458, připojení k trestnímu řízení VZP č.l. 464-465, náklady léčení J. Č. č.l. 468-469, rozpis plateb k náhradě za léčení J. Č. č.l. 470-471, záznam z autokamery z vozidla svědka K. na č.l. 793, Zaměstnanecká pojišťovna Škoda - přehled vykázané péče č.l. 816, 817-818, zpráva č.l. 819, 820, Všeobecná zdravotní pojišťovna - zpráva č.l. 821, zpráva SOU č.l. 1073, zpráva SOŠ a SOU Nymburk č.l. 1075-1078, zprávy ZŠ Křinec č.l. 1080, úřední záznam k zajištění facebookové stránka obžalovaného č.l. 1225, úřední záznam k zajištění facebookové stránky svědkyně M. č.l. 1264, K. č.l. 1267, D. č.l. 1272, L. Ch. č.l. 1316, úřední záznamy k zajištění emailů obžalovaného č.l. 1326-1327, zpráva České spořitelny

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

o účtech obžalovaného a poškozené *č.l. 1347-1361* včetně CD-R *č.l. 1357* a vyhodnocení *č.l. 1362-1364*.

5. Jako přílohy spisu byly provedeny spisy Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 22 D 371/2015, spisy Policie ČR č.j. KRPA-159139/TČ-2013-001121, č.j. KRPA-450065/TČ-2013-001121, č.j. KRPA-32879/PŘ-2015-001121, č.j. KRPA-401280/TČ-2015-001121, a zajištěné věcné stopy pocházející zejména z domovní prohlídky v bytě obžalovaného, jako originály smluv, jízdenek, knih s kriminální tematikou atd.
6. Provedeny přečtením pak byly **listinné důkazy**, které soud jednotlivě rozebere v další části tohoto odůvodnění. Jde o ty listiny, které byly opatřeny v přípravném řízení a dále pak ty listinné důkazy, které soud opatřil po podání obžaloby. Těmi byly zejména materiály pocházející z veřejných zdrojů. Šlo o informace týkající se jedu nikotin a jeho užití ve vraždách a sebevraždách (*č.l. 1438 – 1446*), dále pak výklad pocházející z wikipedie ke spasitelskému komplexu (*č.l. 1447*), obsah knihy autorky Gloria Beck „zakázaná rétorika – 30 manipulativních technik“ (Grada 2007, dotisk 2008), na *č.l. 1448 – 1451*. Soud pak opatřil též zprávy Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické v Nymburce (*č.l. 1523*) a též zprávu Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy na *č.l. 1518 – 1519*. Obě se vztahuje k otázce, zda se obžalovaný v rámci svého studia účastnil pitvy. Jako listinný důkaz byla přečtena též mailová zpráva poškozené Z. K., sestry JUDr. J. Ch., která pojednává o léku Betaloc ZOK, který užívala matka poškozené (*č.l. 1517*). Jako listinné důkazy pak byly přečteny též poznámky, které si z telefonátů se svědkem J. D. a dalšími svědky v této věci slyšenými pořizovala svědkyně A. Ch. (*č.l. 1569 – 1575*). Konečně pak bylo čteno vyjádření poškozených E., P., A. a L. Ch. k dopadům, které měl čin na jejich život (*č.l. 1590 – 1593*).
7. Dále pak vedle navrhovaných výsledků **znalců** z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví psychiatrie se specializací klinická a forenzní psychologie, byl osobně slyšen též znalec z oboru kriminalistika, odvětví chemie, soudem byly vyžádány a v hlavním líčení provedeny i dodatky těchto posudků, resp. posudek nový ve vztahu k léku Betaloc.
8. Soud opatřil a jako důkaz provedl též výpis ze spisu Okresního soudu v Táboře, sp.zn. 11 C 132/2016. V něm žalobci E., P., A. a L. Ch. žalují M. V. F. a navrhují, aby bylo určeno vlastnictví k nemovitostem v XXXXX. Součástí těchto materiálů byl též **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, vypracovaný znalcem **MUDr. Jiřím Čížkem** na základě žádosti právní zástupkyně žalovaného v civilní věci Mgr. Ivy Havlové k otázce alkoholismu **poškozené JUDr. J. Ch.**, kterýžto je na *č.l. 1607 – 1613* a jeho doplněk na *č.l. 1614 – 1616*. Jeho výslech při jednání okresního soudu je na *č.l. 1623 – 1627*. Jako listinný důkaz byl v rámci hlavního líčení čten též znalecký posudek znalkyně **MUDr. Lenky Fiedlerové**, který byl na základě žádosti okresního soudu vypracován k osobě a charakteru onemocnění poškozené JUDr. J. Ch. (*č.l. 560-572/III*). Součástí materiálů zaslaných okresním soudem je i protokol o jednání ze dne 12.3.2018, který obsahuje výslech této znalkyně. Výsledky těchto znaleckých zkoumání pak budou vyhodnoceny v další části odůvodnění tohoto rozsudku. Soud v této souvislosti vyžádal **odborné vyjádření** znalce a současně primáře psychiatrického oddělení Nemocnice v Českých Budějovicích MUDr. Jana Tučka, PhD., k otázce, zda je alkoholismus v terminálním stádiu považován za duševní chorobu či poruchu. Odpověď znalce je ve spise založena na *č.l. 1666* a jako listinný důkaz byla provedena.
9. Opatřeny byly též materiály týkající se osoby obžalovaného a jeho pověsti. Tento nemá žádný záznam v **opisu z evidence rejstříku trestů** (*č.l. 1665*). Co se otázky přestupkové týká, pak tuto bude soud zmiňovat v další části tohoto odůvodnění. Soud pak v souvislosti se zmínkou ve výpovědi svědka K. zjišťoval **obsah filmu „Všemocný“**, kterýžto měl být inspirací pro aktivity obžalovaného na poli omamných a psychotropních látek (*č.l. 1671*). Soud jako listinné důkazy provedl též **sms zprávy a fotografie**, které byly zaslány, resp. pořízeny v bytě poškozené

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

v Praze Letné po odchodu svědků J. D. a A. M. z tohoto bytu, jež byly zasílány svědkyni A. Š. (č.l. 1697 – 1702). Dalšími listinnými důkazy pak byl jakýsi příbalový leták k sadě různých psychoaktivních látek, které byly ze strany obžalovaného vyráběny pod názvem MOOKIES DESIRS na č.l. 1703 – 1704. Soud pak z facebookové komunikace zajištěné na facebookovém profilu obžalovaného vyjmul a vytiskl část zpráv, které si vyměňovali obžalovaný a svědek K. a tyto byly přečteny v rámci výslechu svědka K. (č.l. 1705 – 1757). Celý profil pak byl, podobně jako obsah elektronických paměťových médií zajištěný v rámci odborného zkoumání příslušným odborem kriminalistické techniky a expertiz proveden postupem podle § 2013 odst. 1 tr. řádu. Některé části pak byly dle úvahy soudu provedeny přečtením, případně ukázáním v hlavním líčení.

10. Konečně pak soud opatřil za použití **mapového serveru Mapy.cz** profil cesty z chaty poškozené J. Ch. v ulici XXXXX v Táboře-Horkách na místo, kde byla nalezena mrtvá, přičemž díky možnostem tohoto serveru byla orientačně odměřena i délka trasy, která vedla k místu jejího nálezu a odtud až k levobřežnímu konci Švehlova mostu přes řeku Lužnici v Táboře. Na č.l. 1758 – 1759 je vyznačena tato trasa a její orientační délka a na č.l. 1760 – 1768 jsou pak z tohoto serveru opatřené fotografie z cesty vedoucí od místa nálezu poškozené až k mostu. Z nich jsou patrné též poměry, které jsou v okolí tohoto mostu. K němu pak soud z wikipedie opatřil základní informace, které jsou na č.l. 1769 – 1770, přičemž poslední je informace o jeho výšce nad hladinou řeky. Důvody, které soud k tomuto vedly, budou dále podrobně rozvedeny.
11. Konečně soud provedl důkaz fotografiemi z bytu užívaného obžalovaným, jakož i kopie stránky z jeho facebookového profilu, které jsou založeny na č.l. 1785 – 1789. Jedná se o zmínku na facebooku z 24. října 2016, v níž je popsán cvik označovaný jako „killer“ (konkrétně na č.l. 1785 – 1787). Na č.l. 1788 – 1789 jsou pak dvě barevné fotografie pořízené v Praze na Letné, které se vztahují k výpovědi svědkyně G.. O ní bude též pojednáno v podrobnostech tohoto odůvodnění. Uvedené bylo předloženo obhajobou.

Obsah provedených důkazů a jejich vyhodnocení, právní závěry

12. Na základě takto provedeného dokazování soud učinil skutkové a právní závěry, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Byl přitom veden následujícími zjištěními a úvahami:
13. **Obžalovaný M. V. F.** (č.l. 52 – 57, 1453) v řízení před soudem, ani v přípravném řízení v zásadě nevyprávěl, jeho postoj k projednávané trestní věci bylo možné seznat v podstatě pouze z jeho vyjádření k některým z provedených důkazů (u některých důkazů pak totéž vyplynulo z toho, že se obžalovaný k provedenému důkazu nevyjádřil) a dále pak z jeho závěrečné řeči a posledního slova. V nich uvedl, že se žalovaného jednání ve vztahu k poškozené JUDr. Ch. a J. Č. nedopustil, připustil pouze, že pro svou potřebu přechovával omamné a psychotropní látky. Obvinění je výrazem křivého obvinění ze strany některých zájmových osob, o čemž svědčí jejich korespondence v souvislosti s civilním řízením. Hovoří takto o dcerách poškozené, svědcích A. M., J. D. a M. K. Bylo zneužito jeho handicapu, informace z trestního řízení byly použity v civilním řízení (pozn.- o určení vlastnictví k nemovitostem v XXXXX). Celá věc se ho velmi dotýká, má zájem na očištění svého jména a vedení normálního života se svou snoubenkou K. H.. Vazební důvody neexistovaly a neexistují.

Osobnost obžalovaného

14. Protože posouzení osoby obžalovaného je velmi podstatnou součástí dokazování v trestních věcech, která má podstatný vliv nejen na rozhodování o případném trestu, nýbrž i pochopení protiprávního jednání, jež je dotyčným kladeno za vinu, je zřejmé, že jedněmi z nejdůležitějších

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

důkazů, které je zapotřebí v případech zejména násilné trestné činnosti opatřit a provést, jsou znalecké posudky, zabývající se osobnostními charakteristikami a duševním zdravím obžalovaného. V těch případech, v nichž je obětí osoba zjevně trpící nějakým duševním onemocněním či duševní poruchou, je účelné zjistit podobné informace i o oběti.

15. Proto byly již v přípravném řízení opatřeny a soudem v hlavním líčení výsledkem znaleců provedeny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalce **MUDr. Jana Tučka, PhD.,** (č.l. 200 – 208, 1456 – 1458) a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie znalce **PhDr. Karla Netíka, CSc.,** (č.l. 178 – 196, 1657 – 1662).
16. Znalec psychiatr u obžalovaného neshledal žádnou závažnou duševní chorobu nebo poruchu, zjistil však u obžalovaného **smíšenou poruchu osobnosti** s rysy impulzivními, nezdrženlivými a sebestředností. Zneužívá, jak plyne z jeho vlastního vyjádření, marihuanu a halucinogeny, avšak nevznikla u něj závislost na těchto látkách. Schopnosti rozpoznávací a ovládací byly *tempore criminis* (v době posuzované trestné činnosti) zachovány, schopnost ovládací byla nepodstatně snížena v důsledku poruchy osobnosti obžalovaného. Vzhledem k tomu, že u něj není přítomna duševní choroba, **není jeho pobyt z psychiatrického hlediska na svobodě nebezpečný.** Není tudíž za potřebné ukládat jakékoliv ochranné psychiatrické léčení.
17. V hlavním líčení pak znalec rozvedl své závěry tak, že porucha osobnosti, kterou zjistil z anamnestických údajů obžalovaného, se rozvíjí a vyvíjí od dětství jedince. Není to jenom jeden z typů poruchy osobnosti, je zde kombinace různých charakterových vlastností, z nichž asi nejvíce vyjádřena je impulzivita. To znamená, že obžalovaný **snadno mění svoje nálady**, afekty a to i vlivem nepatrného podnětu, může hůře ovládat svoje jednání, pokud je v nějaké vyprovokované situaci. Někdy reaguje až nepřiměřeně. Je ve své sebestřednosti zaměřen na **uspokojování svých vlastních potřeb a v tomto ohledu nebere ohledy na druhé lidi.** Je zaměřen čistě egoisticky. **Rozhoduje vždy jeho pohled na situaci,** je tam určitá citlivost na nějaké nečestné, nespravedlivé jednání, které on považuje za určitý stupeň nespravedlnosti, nikoli však v té podobě, že by posuzoval celou situaci v tomto kontextu. Pokud jde o nadužívání steroidů (pozn.- které vyplývá z některých důkazů, zejména z facebookové komunikace se svědkem J. D.), jsou to látky, které mohou zdůrazňovat osobnostní charakteristiky ve smyslu **zvýšené agresivity a impulzivity** pod vlivem testosteronu. Pokud jde o to, že se obžalovaný významněji věnoval aktivitám spojeným s větší fyzickou činností, pak u velké části lidí, kteří se věnují kulturistice, by bylo možné nalézt určité narcistické rysy osobnosti. Je u nich přítomna nespokojenost se svým vzhledem a tělem, snaha změnit to, jak jedinec vypadá. U obžalovaného to hrálo určitou roli, jelikož byl ve svém životě díky svému sluchovému postižení velmi handicapován, a aby byl schopen v kolektivu obstát, musel vykazovat určité kvality, které byly nad rámec běžné populace. Přestože má poruchu osobnosti se zvýrazněnou impulzivitou, **je schopen plánovat své jednání,** byť mu to činí určité potíže ve srovnání s běžnou populací. Takoví jedinci si dokážou něco naplánovat, připravit nějakou činnost, která je pro ně zajímavá, která přinese nějakou odměnu, a jsou schopni své prožitky také odkládat.
18. Co se týče oblasti uspokojování svých potřeb, je možné, aby takovýto jedinec v touze vyniknout a v touze hledat nějaké ocenění, vykonává činnost, která je společností dobře hodnocena, jako je například **pomoc druhým osobám.** Je pak otázkou motivace, proč to ten dotýčný dělá. Někteří jedinci to totiž dělají z vnitřní potřeby pomáhat druhým osobám, druzí však jen proto, že chtějí vystavit na odiv svoje „sebeobětování“ se pro druhého.
19. Co se týče medicínských možností, jak **ovlivnit poruchu osobnosti,** tato je léčitelná pouze v případě silné motivace dotýčné osoby. Léčba je velmi obtížná, dlouhodobá, psychoterapeutická. Porucha osobnosti se **nedá ovlivnit medikamentózně,** neboť kromě tlumivých léků, které tlumí projevy impulzivity (ale i jedince samotného), nejsou k dispozici prostředky, jak poruchu osobnosti ovlivnit.

20. Znalec v rámci vyšetření zjistil určité prvky nasvědčující tomu, že je obžalovaný **manipulátorem**. Tyto však nejsou natolik významné z hlediska psychiatrického, aby byly zmíněny v rámci psychiatrické diagnostiky. Co se týče otázky **narcismu**, pak je to v podstatě jiné označení pro sebestřednost. Takový člověk je hodně zaměřen na sebe, cílí pohled tak, aby pro své okolí vynikl.
21. Znalec dodal, že osobnost obžalovaného ve skutečnosti není tak jednoduchá, jak ji popisuje psychiatr, ten se na jedince dívá z pohledu duševní patologie. Z pohledu psychologa je osobnost daleko košatější, s více úrovněmi a vrstvami určitého charakteru, osobnostních vlastností. **Obžalovaný neměl jednoduchý život, musel se nějakým způsobem vyrovnávat s poměrně závažným handicapem. Už v dětství se naučil, že musí nějakým způsobem vynikat nad svým okolím.**
22. Znalec byl dotazován též **k osobě JUDr. J. Ch.**, a to hlavně z pohledu projevů alkoholismu a množství alkoholu, který je pro určitého jedince již smrtelný.
23. Znalec psychiatr uvedl, že na konkrétní množství alkoholu, které je pro alkoholika již smrtelnou dávkou, nemá jeho několikadenní abstinence vliv. Je to totiž běžný úzus při užívání alkoholu, neboť prakticky nikdo z alkoholiků není permanentně pod vlivem alkoholu, vždy tam jsou určité dny, kdy se alkoholu dotýčný jedinec vyhýbá. Záleží potom na typu alkoholika, jestli má celoživotně určitou nízkou hladinu alkoholu nutnou k tomu, aby fungoval, nebo je to jedinec, který pije kvartálně velké množství alkoholu po delší čas.
24. Tento znalec pak také k žádosti soudu podal **odborné vyjádření (č.l. 1666)**, kde odpověděl na dotaz soudu, zda je syndrom závislosti na alkoholu v terminálním stádiu s projevy ethylické encephalopatie duševní poruchou vyplývající z duševní nemoci nebo jinou těžkou duševní odchylkou. Konstatoval, že takovouto závislost na alkoholu je s odkazem na 10. revizi Mezinárodní klasifikace nemocí pod statistickou značkou F 10.2. nutno považovat za **závažnou duševní chorobu**.
25. Tento dotaz soud znalci položil na základě výsledků znaleckého zkoumání poškozené JUDr. Ch., které bylo provedeno znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie **MUDr. Lenkou Fiedlerovou** pro potřeby civilního řízení vedeného před Okresním soudem v Táboře o žalobě dcer poškozené E., P., L. a A. Ch. proti obžalovanému o určení vlastnictví k nemovitostem původně náležejícím poškozené a převedeným na obžalovaného (podrobně budou závěry tohoto posudku uvedeny níže). Řízení je vedeno pod sp.zn. 11 C 132/2016. Žalobě bylo vyhověno a bylo soudem I. stupně rozhodnuto o tom, že obžalovaný není vlastníkem těchto nemovitostí, rozhodnutí však do dne rozhodování v této trestní věci nenabývalo právní moci, nebylo k dispozici ani jeho písemné vyhotovení.
26. **Znalec PhDr. Karel Netík, CSc.**, klinický a forenzní psycholog, autor či spoluautor publikací v oboru forenzní psychologie pro právníky, vypracoval znalecký posudek (č.l. 178 – 196, 1657 – 1662), v němž se zabývá osobností obžalovaného. Shledal, že intelektové schopnosti obžalovaného jsou v pásmu nadprůměru, neboť **celkové IQ je na úrovni 124**, verbální schopnosti jsou 110, neverbální 136. Disponuje nadprůměrnými sociálními kompetencemi, stejně tak i schopnosti operací s pojmy a diferenciací podstatného a nepodstatného. Všeobecná informovanost je na spodní hranici průměru. **Intelekt je ve svých složkách nevyrovnaný, pod psychogenním útlumem**. V testech, které byly s obžalovaným realizovány, jsou patrné známky **neurotičnosti, nejistoty, nezdrženlivosti, egocentričnosti**, je patrna tendence k nedsdílnosti, uhýbavosti a úniku. V osobnostním dotazníku se obžalovaný prezentuje jako **podezřivý, nedůvěřivý, naivní**, se sklonem k **zlobným afektům**. Je **egocentrický, hostilní a naznačeně femininní**.
27. **Vysoce nad normu** je zvýšená stupnice **perzekučních myšlenek** (přesvědčení o pronásledování) a **na horní hranici normy** je škála **cynismu a hypomanie (slabší forma mánie**,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

*trvale nadnesená nálada, nadměrná energie, zvýšená aktivita, subjektivní pocit dobré pohody a celkové kondice. Člověk v hypománii bývá velmi hovorný, snadno navazuje kontakt s ostatními lidmi, je nenucený, komunikuje bez zábran, hýří nápady. Zvýšení aktivity se projevuje často i v sexuální oblasti, nezřídka dochází k lehkomyšlnému navažování známostí a střídání partnerů (i u jedinců, kteří jsou obvykle zdrženliví). Potřeba spánku je snížena, po pár hodinách se člověk cítí odpočínutý, čilý a další setrvávání v posteli je pro něj marným časem – viz **cmhcd.cz – Centrum pro rozvoj péče o duševní zdraví**).*

28. Jeho osobnost je **bystrá, anomální**, s rysy **afektivní lability, egocentričnosti, nezdrženlivosti, podezřívavosti, impulzivity, sebenejistoty a femininity**. Jsou naznačeny **histrionické rysy**. Má **neuspokojené potřeby sebeprosazení, porozumění a sounáležitosti**. Následkem strachu z překážek reaguje impulzivně. Potlačuje podráždění a nejistotu.
29. **Myšlení** obžalovaného je **pružné, sociálně nepřizpůsobivé**, je dána **slabá rozumová kontrola**.
30. **Afektivita** bohatá, labilní, egocentrická.
31. **Schopnost sociálního kontaktu je defektní** ve složce afektivní (afektivní nepřizpůsobivost) a motivační (nezájem o lidské okolí). Je přítomen **sklon k nadměrně pozitivní sebeprezentaci**. Rád by působil dobrým dojemem, **chce být považován za osobnost**, směrodatnou autoritu a ohrazuje se vůči jakémukoliv ovlivňování či kritice. Je **citlivý** na prestiž, **neústupně trvá** na nekompromisních nárocích a **nedbá** na vlastní adaptaci nutnou k dosažení cíle. Je **zvýšeně dráždivý**. Má zvýšené potřeby **sebprosazení, uznání, stimulace, kontaktu**.
32. Velmi důležité pro rozhodnutí jsou závěry znalce stran chování obžalovaného *tempore criminis*, jeho motivace a niterného prožívání tehdejších událostí. V tomto ohledu znalec uzavřel, že je velmi pravděpodobné, že takové jednání probíhalo **za minimálního emočního doprovodu, nejednalo se o jednání impulzivní**. Obžalovaný je schopen **dobře plánovat** své jednání, a to jak obecně, tak ve vztahu ke stíhané věci.
33. K **motivaci** obžalovaného znalec uvedl, že pokud se žalovaného jednání dopustil, pak se velmi pravděpodobně jednalo o **programovaný, předem připravovaný delikt podmíněný zejména osobnostně**. V jeho motivační struktuře velmi pravděpodobně **dominovala potřeba získat majetkový prospěch**, pravděpodobně doprovázená **potřebou zbavit se zatěžující péče o handicapovanou osobu** (poškozenou). **Ke spuštění vražedného jednání velmi pravděpodobně přispěla též specifická osobnostní výbava obžalovaného**, zejména jeho egocentričnost, cynismus, neschopnost empatie a pravděpodobně též **anetičnost** (*extrémní bezcitnost, krajní emoční plochost, chybění soucitnosti- viz ABC.cz – Slovník cizích slov*).
34. Co se **prognózy jeho dalšího vývoje** ve vztahu k protispoločenskému jednání týká, je **nejistá, spíše nepříznivá**, stejně tak i **prognóza resocializace je nejistá, spíše nepříznivá**. Obžalovaný nesporně zná **pravidla a společenské normy**, ale v konkrétním jednání na ně **nebere ohledy**.
35. Pokud pak jde o **psychogenní útlum**, pod kterým se nachází jeho intelekt, znalec tento závěr konkretizoval tak, že chování některých lidí bývá pod vlivem buď emoce nebo pod vlivem nadměrné motivace takové, že i při vysokém intelektu se chovají jako **intelektově defektní jedinci**. Někdy se tento stav nazývá „pseudodebilitou“. Psychogenní útlum je u obžalovaného konstatován z vyšetření. Co se týče **intelligence**, je to schopnost vyznat se v situacích a účelně jednat. Útlum intelligence spočívá v tom, že se člověk sice vyzná v situaci, ale jedná neúčelně, neefektivně, to znamená, že se v podstatě chová tak, jakoby jeho intelekt nebyl tak dobrý, jak ve skutečnosti je. V konkrétním případě je znalcem na psychogenní útlum usuzováno z toho, že obžalovaný hovoří s dalšími osobami o tom, co měl udělat.
36. **Zvýšená femininita** je vyjádření toho, jaké jsou konkrétní zájmy dotyčné osoby. Maskulinita svědčí pro technické zájmy, femininita spíše pro zájmy estetické. Angažovanost obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

v bojových sportech, v zájmu zlepšovat svoji muskulaturu, může být **kompenzací a snahou nepůsobit femininně**, nýbrž maskulinitu dohánět vnějšími znaky, jako jsou svaly apod. Obžalovaný je niterně spíše nastaven k ženské roli.

37. **Histriónské rysy**, které jsou dle znalce naznačeny, se projevují v touze po atraktivitě, po obdivu, být středem pozornosti. Histrión **potřebuje silnější podněty zvenčí, aby se cítil vnitřně uspokojen**. Vyžaduje **dráždivé vzrušení**, adrenalinové záležitosti. Co se týče motivace pomoci druhým, tato může být rozmanitá. I to, že člověk druhým pomáhá a oni se na něj spoléhají, je **projevem potřeby moci**. Člověk, který je v pomáhajícím postavení, může být mocensky orientován, což může souviset s histriónskými potřebami obdivu a uznání. **Manipulace** je též **projevem potřeby moci** nad druhou osobou. Dissociální psychopati neboli lidé s dissociální poruchou osobnosti jsou vysoce manipulativní. Dissociální rysy znalec nezjistil, byť náznaky u obžalovaného jsou, ale v tomto směru nelze hovořit o poruše osobnosti.
38. **Impulzivita** obžalovaného zakládá **vyšší pohotovost k agresivním reakcím**. Takový člověk není schopen v určitých situacích zcela korigovat impulzy k činnosti. **Testosteron** nesporně **zvyšuje agresivní tendence** jedince.
39. Pokud pak jde o plán obžalovaného zmíněný v některých výpovědích, že by zařídil domov pro seniory, kde by pomáhal lidem zemřít, za což oni zaplatí penzí a majetkem, pak to docela dobře odpovídá **potřebě obžalovaného ovládat druhé** a trochu rozhodovat i o jejich životě, přičemž by tím byla saturována i potřeba zvýšit svoji prestiž tím způsobem, že člověk „pomáhá druhým“. Pokud dotyčný akceptuje **tzv. aktivní eutanazii**, tj. že sám přispěje k tomu, aby druhý zemřel, a nenechá jej pouze zemřít, jako je tomu v případě pasivní eutanazie, pak by to významně hrálo pro anetičnost dotyčného jedince a obráceně, anetičnost svědčí pro možnost, že aktivní eutanazie je ze strany obžalovaného přijatelná.
40. Obžalovaný se o vražedných plánech svěřoval druhým, z toho velmi pravděpodobně vyplývá, že **potřeboval souhlas okolí nebo obdiv**.
41. Znalec byl při svém výslechu v hlavním líčení dotazován i na možný **kanibalismus** obžalovaného, o němž měl vyprávět svědku V. M. (více v další části odůvodnění tohoto rozsudku). K tomu se vyjádřil znalec psycholog tak, že do **histriónské osobnosti** patří i **potřeba neobvyklých zážitků**, což kanibalismus nepochybně je. Spadá do této osobnosti i to, že to člověk **sám o sobě rozhlašuje**. Pokud se obžalovaný neúčastnil pitvy zemřelého člověka, ale pracoval pouze s anatomickými preparáty, jak plyne ze **zprávy Fakulty tělesné výchovy a sportu UK Praha na č.l. 1518-1519/VI**, je teoreticky možné, že i anatomický preparát může být po zkoumání dotyčným sněden. Byl-li by kanibalismus podmíněn sexuálně, pak by šlo o sexuální deviaci. Samotný kanibalismus bez sexuální motivace není samostatnou diagnózou.
42. Mimoходом, soud má za potřebné poznamenat, že obžalovaný na sdělení svědka M. v hlavním líčení o kanibalismu **nijak nereagoval**, tedy je ani neodmítl, ani nezpochybnil. Přitom je mu při znalosti společenských norem jistě zřejmé, že se jedná o skutečnost tyto mimořádně výrazně překračující. Soud proto z uvedeného dovozuje, že je to buď realita, nebo obžalovaný před svědkem M., kterého dle některých svědectví nemá „v lásce“, nechtěl „usvědčit“ sám sebe z toho, že schválně přeháněl, protože by to vedlo ke zkompromitování jím úmyslně prováděné manipulace svědkem. Dokládá tím totiž, že je schopen udělat něco, co by druhý nikdy neudělal, což v něm jistě vyvolává vyhledávaný pocit převahy.
43. Co se týče poruchy osobnosti, pak nelze říci, že by vývoj konkrétního posuzovaného byl ukončen, ovšem je nesmírně obtížně s takovou poruchou osobnosti něco udělat. Znalec také konstatoval, že **pokud by se obžalovaný dopustil toho, co je mu kladeno za vinu, a toto nebylo odhaleno, pak je velmi pravděpodobné, že by takovou činnost opakoval**. Jestliže neexistují vnitřní zábrany, které by byly brzdou v takové činnosti, a nastoupila by v plném rozsahu porucha osobnosti, kterou obžalovaný disponuje, pak ho to **činí pohotovým**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

k dalšímu protispolečenskému jednání. Vnitřní a vnější zábrany vůči agresivnímu chování by tedy nefungovaly. Ty **vnitřní** jsou schopnost vcítění, empatie, schopnost soucitu, navazování citových vazeb, **vnější** pak hrozba trestní sankcí nebo hrozba odvety ze strany oběti. To vše člověku brání, aby svých cílů dosahoval násilím. Co se hrozby trestní sankcí týká, tato zpravidla velkou roli při rozhodování člověka o tom, zda se stane pachatelem trestného činu, nehraje. Daleko významnější jsou vnitřní zábrany. **Úvahy obžalovaného, které jej vedly ke spáchání tohoto činu, jsou odrazem nedostatku empatie, soucitu, citových vazeb, a to současně naznačuje, že prognóza jeho dalšího vývoje je nepříznivá.**

44. **Jedinci, u nichž je typická anomální osobnost, impulzivita, histriónské rysy,** mají spíše **povrchní citové vazby.** Výchova obžalovaného pravděpodobně sehrála pozitivní roli při rozvoji poznávacích funkcí. Pokud je obžalovaný schopen fungovat i při této vadě, a to dobře, a pokud se o to zasloužila jeho matka, pak je to nepochybně vysoce pozitivní. Jestliže matka obžalovaného hovořila o tom, že ten prakticky neměl pubertu, ale jakási vzdorovitost u něj začala být v 18. až 19. letech, pak jsou to spíše projevy negativismu, inverze, snahy přizpůsobit si realitu.
45. Co se týče **inverzních fotografií,** které byly zajištěny v telefonu obžalovaného, ty znamenají, že člověk **obrací všechno v protiklad. Je to projev odporu vůči autoritě. Odpor vůči autoritě má typicky psychopatická osobnost.** Vzhledem k tomu, že se tyto fotografie vyskytují ve více případech, než jenom kolem údajného činu, budou mít nějaký hlubší smysl. Souvisí to nejspíše s nějakou **potřebou změnit realitu, vidět věci jinak.** Fotografie v inverzní podobě také mohou naznačovat nějaký **vztah obžalovaného** k věcem na těchto fotografiích, a to i negativní vztah.
46. **O vztahu obžalovaného k poškozené** svědčí spíše výpovědi svědků a jeho chování. Tento vztah byl vrcholně přezíravý. Považoval ji za skřeta, za osobu nehodnou žádných ohledů, o čemž svědčí přezdívka Gloom. Záliba ve fantazijním světě Elfů svědčí zřejmě o určité **infantilitě** obžalovaného, současně o **silné potřebě moci, výjimečnosti a nadřazenosti.** Může to být následek nějakého mindráku, který souvisí se smyslovým postižením.
47. Překompensace různých tělesných defektů je obecně známá. Je velmi pravděpodobné, že je to vyjádření konfliktů se školním třídním kolektivem, kde měl jednoho blízkého kamaráda (L. Č.) a zbytek na něj hleděl přezíravě, jak vyplývá z výpovědi jeho matky. V tomto je jeho náhradní uspokojení. Co se týče výkladu **označení Elf,** tak jak je na *č.l. 797 spisu,* k tomu znalec uvedl, že by z většího množství možných výkladů preferoval ten, který poskytl J.R.R.Tolkien ve svých knihách, neboť tento výklad byl dominantní pro to, jakým způsobem jsou takové bytosti u nás vnímány. **Gloom** není osobou, která trpí depresemi, je to zloduch, skřítek, který páchal zlo, je to zlá figura. Z psychologického hlediska je charakteristika nějakého člověka jako Gloom **vrcholně ponižující.**
48. Znalec se pak vyjadřoval také k tomu, že obžalovaný je specifickou osobností díky svému **sluchovému postižení.** K tomu uvedl, že by mohly zřejmě být nějaké diference v jeho závěrech, ale pokud se používají běžné psychologické techniky, které se zajímají o osobnostní ustrojení dotyčné osoby, pak by stěží dospěl k jinému závěru. To, že člověk trpí smyslovou vadou, ještě neznamená, že z něj automaticky vyroste psychopat. Nejsou plné soudní síně lidí, kteří mají smyslovou vadu a páchají závažnou násilnou trestnou činnost. Svě závěry znalec odvozoval zejména od dotazníkové metody MMPI, která je dle něj natolik komplexní, že je schopna ukázat, zda výsledky jsou validní či nikoliv. Z hlediska forenzní psychologie se znalec nasetkal s tím, že by byl nějak diferencován přístup v psychologickém vyšetření osob se smyslovým postižením. To je záležitostí speciální pedagogiky a z toho plynoucí potřeby pedagogického zacházení. Klinické psychologické vyšetření není stejné jako vyšetření forenzní. V minulosti, dle matky obžalovaného, žádné psychologické vyšetření nebylo realizováno. Co se týče přiblížení problematiky sluchového handicapu, tak jak je učinila matka obžalovaného **Mgr.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

J. S. (č.l. 1389 – 1395 *spisu*), s tímto byl znalec v hlavním líčení seznámen. Bylo provedeno jako listinný důkaz přečtením. K tomu znalec uvedl, že to dokládá dopady handicapu do sociální oblasti, ale přesto je třeba učinit závěr, že **je rozdíl mezi posuzováním příčiny, proč** je určitý jedinec takový, jaký je, a tím, **jaký** skutečně je.

49. Matkou obžalovaného byla též poskytnuta **zdravotnická dokumentace**, která je dle znalce PhDr. Netíka, CSc., důležitá spíše pro znalce psychiatra. Stejným způsobem byl znalec seznámen též s výsledky znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalce MUDr. Tučka, PhD. Zde znalec konstatuje, že v závěrech se s psychiatrem neliší.
50. Soud pak požádal znalce o **doplňk znaleckého posudku**, ve kterém, se měl vyjádřit, zda by změnil něco na závěrech svého znaleckého zkoumání obžalovaného v souvislosti s novými informacemi plynoucími z dosavadních výsledků dokazování v hlavním líčení a z důkazů opatřených již v přípravném řízení, avšak znalci při vypracování jeho posudku neznámých. Znalec tento dodatek znaleckého posudku vypracoval, stranám byl doručen. Vzhledem k tomu však, že obhajoba žádala nový výsledek znalce v hlavním líčení, přitom však závěr dodatku znaleckého posudku nesignalizoval žádné změny v předchozích výstupech znaleckého zkoumání obžalovaného vtělených do písemného vyhotovení původního znaleckého posudku i jeho přednesu v hlavním líčení, soud konstatoval, že by další výsledek znalce PhDr. Karla Netíka, CSc., nepřinesl do věci žádné nové informace a byl by toliko neproduktivním prodloužením dokazování v hlavním líčení. Proto jej jako důkaz neprovedl.
51. Výpověď **matky obžalovaného Mgr. J. F. S.** (č.l. 590 – 602/III, v *protokolu o hlavním líčení na č.l. 1639 – 1643*) byla soudem realizována zejména proto, aby bylo najisto postaveno, z jakých rodinných poměrů obžalovaný vychází. K dětství obžalovaného jeho matka uvedla, že se narodil jako zdravé dítě, ale ve čtyřech měsících dostal po očkování vysoké horečky a zánět mozkových blan, v důsledku čehož prakticky přišel o sluch. Ona působí jako učitelka na základní škole, doplnila si vzdělání o specializaci, kterou byla logopedie pro neslyšící. Snažila se, aby obžalovaný byl účasten normální školní docházky, takže chodil do mateřské školky a do běžné základní školy. Byl v základní škole i na střední škole dobrým studentem, ale byl velice vyčleněný, vrstevníci neměli pochopení, přehled a znalosti, aby se dokázali přizpůsobit jeho handicapu. Byl závislý na odezírání. Učila ho mluvit zásadně spisovně, hodně četl, je možné, že proto je jeho písemný projev tak specifický. Neuměl hovořit vulgárně, neznal slang dětí. Na základní škole měl jednoho kamaráda, který s ním vyrůstal, a to L. Č. Prakticky neměl pubertu, jeho puberta nastala v 19 letech, kdy začal dělat věci, které dělají 14 až 15 leté děti a začal vzdorovat, přestal říkat, kam jede. Nesnesl, že se mu radilo, že na něj mluvila, protože zvláště s tímto handicapem potřebuje člověk spousty rad, velice špatně se orientuje ve společnosti. Nevnímá sarkasmus, ironii, legraci. Schází mu vnímání jazykových nuancí, melodie hlasu. Sice má implantovaný kochleární implantát, ovšem ten nepoužívá, jelikož zvuk, který je mu takto přinášén, je zkreslený, zesiluje i další ruchy a pro něj je to příliš zatěžující. Byť se svědkyně rozvedla s otcem obžalovaného, ten se na výchově obžalovaného podílel. Byl velmi hodný, vedl M. k práci. Ten mu pomáhal, chodili spolu na ryby. Do roku 2011 byl na střední škole, kde maturoval, pak nastoupil na vyšší odbornou školu pro zubní techniky, ale tam vydržel jen půl roku, protože zjistil, že se prakticky učí to, co na střední škole. Na jaře 2012 začal chodit se svojí první dívkou, odstěhoval se za ní do Prahy, bydlel u ní. Chtěl jít studovat zubní lékařství, ale přijímací zkoušky nezvládl. Pak ho začínala zajímat fyzioterapie, pomáhal svědkyni, když v té době onemocněla karcinomem, dával jí podpůrné rostlinné látky, vyráběl kombuchu, což je nápoj vyrobený z čaje za působení speciální houby. Dostala od něj jednu mastičku s marihuanou, která jí velmi pomohla po ozařování.
52. Nebyla se synem v roce 2015 příliš v kontaktu, ale kusé informace o jeho životě má. Byť paní Ch., který asi dvakrát či třikrát navštívila, dal do pořádku, paní Ch. měla obžalovaného moc ráda a svědkyně Mgr. S. na ni jednu dobu žárlila, protože ho měla paní Ch. trochu jako svého syna.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

To pochopila poté, co zjistila, že má čtyři dcery a přesto ji nechaly žít v podmínkách, ve kterých žila. I obžalovaný v ní měl oporu, protože měla trpělivost naslouchat, byla právnická, sociolog, velkou empatii měla pro lidi z okrajové části společnosti. Měla dluhy, nájemníci v jejím bytě byli lidé nízké sociokulturní úrovně, s tím vším jí obžalovaný pomohl.

53. Konflikt fyzického charakteru se synem měla na jaře 2015, kdy přijel k ní domů. Ohradil se proti tomu, že mu bránila v tom položit brusku na koberec, neboť z ní teče olej, proto se otočil, čímž přerušil komunikaci se svojí matkou. To ji rozčílilo, sáhla po něm, že mu otočí hlavu, na což obžalovaný reagoval tak, že ji praštil. Ona se zamotala a upadla. Zavolala policii, ta ho vykázala z bytu. Poté, co byla svědkyní soudem přečtena mailová zpráva obžalovaného označená jako „**Omluva prostá leč upřímná**“ založená na *č.l. 1332 spisu*, konstatovala, že to skutečně nezní jako omluva za tento incident. Dodala k tomu, že **obžalovaný má kostřbatý styl vyjadřování, až místy knižní, je to zřejmě tím, jak hodně četl, má pokřivený jazyk**. Svědkyně neví, jestli si tím něco dokazuje, že umí napsat složitou věc, ale ve výsledku to většinou nedává smysl. Následně pak byla z její strany omluva za toto jednání řešena s obžalovaným ústně. Ona sama na přestupkovém projednání tohoto jednání vůči sobě netrvala, o čemž svědčí i **zpráva z místa bydliště obžalovaného**, tak jak je na *č.l. 1084 – 1092 spisu*.
54. Obžalovaný jí vyprávěl o **údajném napadení J. Č.**, a to tak, že spolu měli potyčku. Pan Č. v bytě pořádal různé drogové dýchánky, syn jí ukazoval fotografii, jak vypadal pokoj poté, co tohoto svědka vykázal. Neví, co se tam odehrálo, ale celkem chápe, proč tam tohoto člověka obžalovaný nechtěl.
55. Co se týče vztahu s paní K. A., matkou M. K., tak s tou se znají dlouhou dobu, je to její kamarádka. M. K. svědkyně S. učila v první a druhé třídě, bylo to bezproblémové děcko. Obžalovaný s panem K. kamarádil, pomáhal mu, aby se psychicky vyrovnal se smrtí kamaráda. Pak ho koučoval, radil mu se stravou, jelikož ten působil v MMA klubu v Nymburku. Nadělal si dluhy. Obžalovaný se snažil domlouvat M. K., aby dodělal střední školu.
56. Pan K. je poměrně citlivý, zemřel mu v té době dědeček (jako obžalovanému), potřeboval najít v někom oporu, kdo má podobnou zkušenost a obžalovaný si s M. K. uměl popovídat. Ví o tom, že M. F. půjčil peníze M. K. na auto. V současnosti splácí 1 760 Kč měsíčně z dluhu, který měli společně s paní Ch. na opravu kotle v bytě (jednalo se o 80 000 Kč). Zpětně mu byl vyplacen invalidní důchod a z něho půjčoval peníze.
57. Domnívá se, že změna jména je klukovina, že se mu to rýmovalo. Zná i svědka J. D., se kterými byli kamarádi, ale nějak se nepohodli, protože J. D. přebíral jejímu synovi dívku. V době, kdy studoval FTVS, byl na nějaké praxi v léčebně dlouhodobě nemocných, bylo to v době, kdy ještě žila paní Ch..
58. O obžalovaném vypovídali také osoby, které navrhovaly převzetí záruky za jeho další chování.
59. Šlo o snoubenku obžalovaného **svědkyni K. H., DiS.**, (*č.l. 1453- 1453 verte*) a **svědka T. P.** (*č.l. 1454-1455 verte*), předsedu zájmového spolku XXXXX XXXX. Oba shodně označili obžalovaného za člověka, který rád a hodně pomáhá druhým, **K. H.** ho zná delší dobu, ale asi jeden rok je jejich vztah intenzivnější, plánují společnou budoucnost. Obžalovaný je skvělým partnerem. Ona pracuje v lékárně řetězce Benu, dotazovala se na možnost zaměstnání obžalovaného v případě propuštění z vazby. Bydlí v bytě obžalovaného v XXXXX, tento částečně pronajímá, výnos z nájmu pokrývá náklady na chod bytu a přebytek se investuje do právníků obžalovaného. Nevěří, že by se toho, co je mu kladeno za vinu, dopustil. S obžalovaným by žila ve společné domácnosti.
60. Obdobně vypovídal i **T. P.**, který uvedl, že zájmový spolek XXXXX XXXX se věnuje pomocí handicapovaným osobám, pořádá různé akce, jako jsou závody tělesně postižených, výlety s dopomocí těmto osobám. V současnosti se připravuje výroba handbiků, při níž by se

obžalovaný, obdobně jako při mnohdy fyzicky velmi náročné přípravě závodů a společenských akcí, uplatnil. Obžalovaného zná od roku 2011, kdy se se svým příbuzným, jenž je na vozíčku, účastnil jako doprovod na jednom závodě, potom jako dobrovolník pomáhal na mnoha akcích. Jako fyzicky zdatný jedinec se uplatnil zejména při stavbě stanů, přinášení těžších předmětů apod. Vždy se aktivně hlásil o těžkou práci. Jak obžalovaného poznal, nevěří tomu, že by se dopustil toho, co je mu kladeno za vinu.

Osobnost poškozené

61. Podle přesvědčení soudu je na tomto místě zapotřebí popsat též **osobnost poškozené JUDr. J. Ch.**, kterážto je poměrně plasticky zjistitelná z výpovědí jejích dcer **A. Ch.** (č.l. 555 – 580, 1525 – 1529), **E. Ch.** (č.l. 581 – 584, 1529 – 1532), **L. Ch.** (č.l. 608 – 613, 1532 – 1534 verte), **P. Ch.** (č.l. 614 – 617, 1535 – 1536), sestry **Z. K.** (č.l. 1536 – 1538 verte), jakož i zmíněk, které jsou ve výpovědích dalších slyšených svědků, zejména **V. N.** (č.l. 530-534, 1551-1552) souseda v Táboře - Horkách.
62. Povaha jejího onemocnění je pak dostatečně seznatelná ze znaleckých posudků již zmíněných znalců **MUDr. Lenky Fiedlerové** a **MUDr. Jiřího Čížka**, k dispozici jsou i obrazové a zvukové záznamy poškozené pořizované obžalovaným. Z nich vyplývá, že JUDr. Ch. velmi často byla pod vlivem alkoholu, a to až tak velkým, že padala ze židlí, usínala v nepřírozených polohách apod.
63. Jak uvedly její dcery a sestra, poškozená původně pracovala v oddělení milostí Kanceláře prezidenta republiky Václava Havla. Začala významněji pít alkohol cca od roku 1999, kdy vlastní rukou zemřel její manžel, který se oběsil v bytě na Letné. Za několik měsíců se do bytu nastěhoval J. P., který byl anarchistou a nijak nebránil poškozené v tom, aby požívala alkoholické nápoje, naopak jí v tom svým způsobem podporoval. V důsledku toho všeho se všechny čtyři dcery snažily co nejrychleji opustit společný byt. Poškozená častokrát utrpěla nějaké zranění v opilosti, opakovaně ji odvážela záchranná služba, měla epileptické záchvaty, pila tvrdý alkohol, zpravidla „placatky“ rumu, lahve si různě schovávala. Měla též somatické problémy v podobě vysokého tlaku, lupénky. **Brala některé léky, které měla shodné se svojí matkou, JUDr. K.,** o níž se snažila pečovat, ovšem poslední dobou se stále většími problémy. **Podepisovala prakticky všechny vzkazy,** které dcerám nechávala na papírových lístcích, kde oslovovala své dcery jako L., E., P. a A. a podepisovala se „mamí“. Měla ráda Tábor, vyrůstala zde jako malá, chtěla tady ve stáru zůstat. Její zdravotní stav se postupně zhoršoval, odmítala však chodit k lékaři, na srdce užívala Betaloc. Peníze nosila různě po kapsách. **Nebyla pořádná, nebyla čistotná,** říkala si o peníze, občas si brala nějaké peníze od babičky. Často měla modřiny a škrábane. V jejím životě s alkoholem se vždy objevil nějaký člověk, který se o ni postaral, převzal o ní péči. Ta byla hodně náročná. Když totiž byla opilá, lidem kolem sebe nadávala. Několikrát denně dcerám telefonovala. Postupně to přestalo, poslední rok až rok a půl života už netelefonovala skoro vůbec (viz též analýza jejího telefonu). Hodně málo jedla, když měla nějaké peníze, tak je propila. Zhoršovala se poslední dobou její paměť, zhoršovaly se sociální kompetence. Když zemřela, byly se podívat **v chatě, která byla otevřená,** což nebylo běžné, protože při odchodu vždy zamykala, byla takto naučená od svého otce. Co se týče lístku, který byl nalezen v chatě na nočním stolku, v němž stojí, že svým dcerám odpouští, ačkoli jí poslaly k soudu (viz například ve **znaleckém posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie,** na č.l. 281/II), tak většinou vzkazy podepisovala. Tento vzkaz je motivován tím faktem, že dne 29.6.2015 dcery podaly návrh na omezení svéprávnosti poškozené, jelikož zjistily, že tato převádí svůj majetek na obžalovaného. Při konfrontaci s tímto faktem jim přítomná poškozená uváděla, že to není pravda, že na obžalovaného převedla pouze dva pokoje z pěti a nepřevedla na něj pozemek v XXXXX.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

64. Podle názoru dcer stačilo relativně málo alkoholu, aby byla poškozená opilá. Poškozená měla na sobě modřiny a škrábance už v době, kdy žila s J. P., který byl poněkud agresivnější. Nikdy by přitom nepřiznala, že má nějaký problém s mužem, protože měla za to, že je samostatná, dostatečně způsobilá k tomu, aby si takové problémy vyřešila (mimořádně, to nepřímo plyne například ze zvukového záznamu z mobilního telefonu obžalovaného ze dne 10.1.2015, ve kterém mu poškozená sděluje, ať si nezvyká na ni sahat *tou silnou rukou*, že je stará gymnastka a umí se bránit- *č.l. 350/II*). Měla problémy se srdcem, tlakem, měla špatné jaterní testy, každou chvíli si stěžovala, že se jí motá hlava. **Brala nějaké léky jen tehdy, když bylo nejhůř, a to si je brala od babičky.**
65. Když byla dne 1.10.2015 (čtvrtek) z Tábora odvážena L. Ch., tak se vyjádřila tak, že se **do Tábora ještě bude vracet, že má v plánu jít na trh**, který se koná ve středu (7.10.2015), a proto též byly na chatě ponechány sklenice na zavařování jablek, které měla v plánu realizovat (viz též recept na zavařování nalezený při ohledání chaty dne 9.10.2015, viz *č.l. 729*, na fotografii č. 07 vlevo nahoře, lépe patrné na CD-ROM na *č.l. 734*). To, že podaly návrh na omezení svéprávnosti, dcerám vyčítala, ale v okamžiku, kdy ji dcera L. spolu s babičkou JUDr. K. z chaty odvážela, žádné problémy tohoto charakteru neměla. Odvoz proběhl v klidu.
66. Pokud pak jde o její osobní zvyky, tak v Táboře chodila z chaty nejraději nahoru do lesa. Na dětské hřiště u restaurace Pintovka, u něhož byla následně nalezena (opačný směr), více chodily její dcery a vnoučata. Před svými dětmi nikdy neřekla, že by skoncovala se životem, spíše uváděla, že ji tady budou mít ještě dlouho. Nekouřila. Dcera L. je přesvědčena, že by Tábor nikdy na nikoho nepřevodila, protože zdejší chatu milovala od dětství a než odjížděly naposledy, tak říkala, že se sem přestěhuje na důchod. To, že převedla dva pokoje na obžalovaného, který jí pomáhal, dcery akceptovaly (k tomu viz dále zmíněná nahrávka samotné poškozené pořízená obžalovaným), ale nikdy nebyla řeč o tom, že by byl převeden celý byt a pozemek v Táboře. Zpočátku o obžalovaném hovořila dobře, pozitivně, později pak negativně, kromě ovlivňování říkala, že to je „blbec“. Obžalovaný jí určoval, co může a nemůže dělat v bytě.
67. Když se slyšené dcery měly vyjádřit k tomu, jaký měly vztah k matce, tak uvedly, že špatné vztahy mezi nimi nebyly, jediným problémem byl její alkohol, který vše narušoval. Když byla nějaká rodinná oslava, kterých bývalo poměrně hodně (ježto jsou rodina rozsáhlá a při těchto oslavách se navzájem navštěvují), tak vše probíhalo v pořádku do té doby, než poškozená vypila byt i jen jednu odličku alkoholu a dostala se do stavu, kdy začala někomu něco vyčítat. V roce 2015 byly všechny dcery s matkou v normálním pravidelném kontaktu. Potkávaly se všechny u babičky JUDr. K., se kterou byla její dcera a sestra poškozené Z. K. v měsíci červenci 2015 na chatě v Táboře. V měsíci srpnu a září zde potom byla se svou matkou poškozená JUDr. J. Ch. Protože byla poškozená velmi neopatrná při nakládání s penězi, dědictví po jejich otci spravovala Z. K., která z cca jednoho milionu Kč, jenž připadl na poškozenou, zaplatila více jak 600 000 Kč na úhradu dluhů a ze zbytku jí poskytovala peníze podle její potřeby. Poškozená si sama z účtu vybrala částku v řádu 200 000 Kč. Docházela za babičkou JUDr. K., později za ní docházel též obžalovaný, proti čemuž dcery a sestra protestovaly, ale poškozená na to nedbala. Dcery, jakož i Z. K., pak vypověděly, že v bytě babičky našly nějaké léčivé přípravky, které tam dával obžalovaný. Z důsledných a přesných písemných poznámek JUDr. K., která měla ve zvyku si zapisovat všechny finanční výdaje, pak zjistily, že tato mu za ně platila.
68. Na *č.l. 1318 – 1322* je **výpis z facebookové komunikace L. Ch.**, a to jak s obžalovaným, tak se svědky, kteří nabídli své svědectví o okolnostech smrti poškozené.
69. Jde-li o znalecké zkoumání poškozené JUDr. J. Ch., bylo již zmíněno, že bylo provedeno v rámci civilního řízení probíhajícího před Okresním soudem v Táboře na základě žaloby na určení vlastnictví nemovitostí v katastrálním území XXXXX, která byla podána dcerami poškozené proti žalovanému M. V. F.. V přípravném řízení byl opatřen spis, který byl z větší části fotograficky dokumentován (CD-ROM na *č.l. 795*). Součástí tohoto spisu je též znalecký

posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, **znalkyně MUDr. Lenky Fiedlerové**, která následně přednášela svůj znalecký posudek i při soudním jednání. Znalce ve svém posudku, který je v trestním spisu založen na *č.l. 560-571/svazek III*, a jenž byl, včetně protokolu o výsledku znalce při jednání okresního soudu, čten postupem podle § 213 odst. 2 tr. řádu jako důkaz listinný, činí závěr, že jmenovaná k datu 15.4.2015 (datum podpisu darovací smlouvy) a k datu 27.4.2015 (datum uznání podpisu na této smlouvě jako podpisu vlastního) nebyla k lékařského hlediska způsobilá právně jednat a zároveň rozpoznat následky takového jednání především v oblasti nakládání s majetkovými hodnotami. V té době, díky pokročilé závislosti na alkoholu se všemi negativními důsledky dlouhodobého užívání alkoholu tělesnými, psychickými, sociálními i osobnostními (trvalou intoxikací psychoaktivní látkou různého stupně u člověka trpícího závislostí na alkoholu, případně rozvojem odvykacího stavu po alkoholu s epileptickými záchvaty a následnou poruchou vědomí a zmateností), a několik let před smrtí, nebyla schopna činit adekvátně a zodpovědně právní úkony. **Vlivem devastace tělesné i psychické v souvislosti s nadužíváním ethylalkoholu byla osobou velmi snadno ovlivnitelnou a manipulovatelnou.**

70. Znalce pak jak v písemné podobě znaleckého posudku, tak při jednání soudu (protokol z něj je na *č.l. 1618-1627*), podrobně vysvětlila svůj odborný názor. Konstatuje, že se u poškozené jednalo o **terminální stádium alkoholismu**. Svůj závěr osvětlila tak, že u chronických pijáků se po několika letech od začátku chronického požívání alkoholu objevuje v případě nedostatku alkoholu odvykací stav, který je provázen vegetativními i somatickými obtížemi /pocení, třes, tachykardie (zrychlení tepu), hypertenzní špičky (okamžité zvýšení tlaku krevního), epileptické záchvaty/. Z psychických stavů je přítomna nesoustředěnost, úzkost, někdy psychomotorický neklid, sluchové a zrakové iluze a halucinace. U poškozené nikdy tento stav nevedl k rozvoji *deliria tremens*, které by si vyžádalo hospitalizaci, protože lze předpokládat, vzhledem k odmítavému postoji poškozené k léčbě, že vyřešila počínající odvykací nepohodu opětovným požitím alkoholu. Pak u ní došlo i ke změnám na vnitřních orgánech, které byly popsány v pitvním nálezu a vyplývají i z laboratorních výsledků odběru její krve v minulosti. Byly zjištěny takové známky změny vnitřního prostředí jejího těla, které jsou spojovány s chronickým alkoholismem, jako je tzv. tvrdnutí jater, změny na ledvinách, povšechné kornatění tepen, zakrvácení do měkkých plen mozkových staršího data, které svědčí o opakovaných pádech atd. Poškozená vykazovala projevy ethylické encefalopatie (*Neurologické a psychiatrické projevy poruchy mozku, které jsou následkem těžkého jaterního selhání, např. při pokročilé cirhóze- in Vokurka M., Hugo Jan.- Praktický slovník medicíny, 5. vydání, Praha, Maxdorf 1998, str. 104*), měla postiženou schopnost vstřípivosti paměti, což plyne z toho, že si nepamatovala setkání s dcerami či telefonát s nimi (jak vyplynulo též z jejich výpovědí před trestním soudem). Došlo již k deprivaci osobnosti, poškozená chodila zanedbaná, pomočená, byla svým chováním nápadná, selhávala v úklidu, běžném fungování. Posledně uvedené skutečnosti přitom plynou také z výpovědí v trestním řízení slyšených svědků (např. svědka J. Č., M. K., J. D.), svědčí o tom i stav oděvních svršků dokumentovaných orgány policie při **ohledání oděvních svršků** – viz *č.l. 736- 743/III*. Pila alkohol z lahve i před ostatními lidmi, což nedělá počínající alkoholik, nýbrž většinou člověk deprivovaný, ethylicky již výrazně změněný. Znalce krom jiného uvádí i to, že pokud by byla poškozená specialistou adiktologem vyšetřena, pravděpodobně by byla zaznamenána nějaká kognitivně-mnestická porucha (pozn. předsedy senátu- porucha poznávání a zapamatování), až alkoholická demence, přičemž znalce činí závěr, že **JUDr. J. Ch. byla ve stavu vylučujícím plnou způsobilost k právním úkonům, ať už byla pod vlivem alkoholu nebo „střízlivá“, protože u člověka závislého na alkoholu se v různých časových intervalech začne okamžitě rozvíjet abstinenci syndrom, nemá-li v sobě alkohol**. Tento syndrom se může rozvíjet v řádu půlhodin či hodin a je velmi intenzivní. Diskomfort s tímto spojený, který se může projevovat masivními vegetativními stavy a doprovodnými tělesnými projevy, při nichž se skokově zvýší krevní tlak, zrychlí se tep, nemocný se třese, výrazně se potí, je mu na zvracení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Ve výsledku tyto odvykací stavy vedou až do *deliria tremens*, při němž dotyčný může halucinovat, křečovat, mít epileptické záchvaty. Jeho vědomí je zcela kvalitativně změněné. Mnozí závislí na alkoholu tyto stavy tzv. přepíjejí. Znalkyně proto učinila závěr, že **osobnost poškozené byla alkoholem hrubě determinovaná.**

71. Znalecký posudek psychiatrický byl v civilním řízení vypracován též na základě zadání právní zástupkyně žalovaného M. V. F. Mgr. Ivy Havlové, advokátky v Hradci Králové, a to znalcem **MUDr. Jiřím Čížkem**. Ten učinil poněkud jiné závěry stran svéprávnosti poškozené (*viz č.l. 1607-1617*). Svůj posudek pak přednesl i v rámci jednání u civilního soudu (*č.l. 1623-1626*). Závěr o terminálním (konečném) stádiu alkoholismu tedy neučinil. Znalec MUDr. Čížek nezpochybňuje závěr o tom, že se v případě JUDr. J. Ch. jednalo o osobu, která byla alkoholikem, oproti MUDr. Fiedlerové však nečiní závěr, že by nebyla schopná, v době předcházející jejímu úmrtí, vůbec činit úkony spojené s nakládáním se svým majetkem ve svém vlastním zájmu, byť konstatuje, že byla podstatně snadněji ovlivnitelná z hlediska svého jednání. Uzavírá, že se jednalo o osobnost křehkou, poněkud anomální, byly u ní přítomny choroby alkoholismus provázející jako epilepsie, hepatopatie, neuropatie a snad i osobnostní degradace, tzn. že začala měnit své zvyky, došlo u ní k urychlení věku. Ve stavu alkoholové opilosti i ve stavu abstinčních obtíží byla snadno ovlivnitelná. Nic však podle něj nenasvědčuje tomu, že by došlo ke vzniku psychotických stavů. Současně však byla, ale pouze ve střízlivém stavu, schopna nakládat se svým majetkem ve svém vlastním zájmu (*č.l. 1605 – 1627 spisu*). Podle znalce bylo namístě omezit svéprávnost poškozené na nakládání s finančními částkami v rozsahu životního minima.
72. K **osobě poškozené i obžalovaného** se vyjadřovali také další slyšení svědci, a to ti, kteří s nimi bydleli v bytě v Praze 7 na Letné. Poznatky těchto svědků budou rozvedeny v souvislosti s konstatováním obsahu jejich výpovědí v další části tohoto odůvodnění.

Dokazování o událostech předcházejících úmrtí poškozené

73. Dle vlastního zjištění soudu, které vyplývá z provedených důkazů (zejména z listin zajištěných při domovní prohlídce v předmětném bytě, jež tvoří přílohu spisu, a z chronologie sepsané samotným obžalovaným), **v bytě poškozené bydlel obžalovaný nejméně od června 2013.** Dne 1.9.2013 byla podepsána smlouva o nájmu části bytu mezi poškozenou a obžalovaným, v níž šlo o zadní dva pokoje. Už dne 10.9.2013 poškozená podepisuje plnou moc, ve které zmocňuje obžalovaného ke svému zastupování při jednáních týkajících se předmětného bytu. Podobná plná moc je též ze dne 1.10.2013. Ze dne 1.1.2014 je další smlouva mezi JUDr. Ch. a M. F. o nájmu bytu, ze **dne 30.1.2014** pochází ve spisu založená lékařská zpráva z Nemocnice Na Františku, kde je konstatováno, že je JUDr. Ch. *přivezena rychlou záchrannou službou pro opakované kolapsy*. Poškozená byla pojištěna u Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, která podala zprávu, jež je ve spise založena na *č.l. 448 – 454*. Vyplývá z ní, že jmenovaná užívala léčivo Betaloc ZOK 100 mg, které jí bylo **naposledy vydáno dne 21.6.2012**. V roce 2014, zjevně v souvislosti s hospitalizací právě zmíněnou, byla poškozená medikována různými léčivy, která však byly naposledy vydána dne 6.6.2014. Za dobu od července 2013 do její smrti bylo za zdravotní péči o ní pojišťovnou zapláceno toliko 1 960 Kč.
74. Poškozená byla naposledy v lékařské péči vykázané k úhradě pojišťovnou **dne 22.4.2014** na chirurgii, 15.2.2014 byla na pohotovosti. U praktického lékaře byla naposledy 3.4.2014.

75. Z toho plyne, že **poškozená** skutečně **neměla pravidelnou lékařskou péči**. Je patrné, že se jí snad až programově vyhýbala, nebylo-li by zásahu rychlé zdravotnické záchranné služby, pak by žádné vyšetření zdravotního stavu poškozené pravděpodobně nebylo provedeno. Ostatně ona sama se ke svému vztahu k lékařům vyjadřuje na nahrávce pořízené obžalovaným **dne 5.1.2015** (č.l. 349), v níž uvádí, že by záchranku po svém pádu nevolala, že *lékaře nesnáší*.
76. Současně je z uvedeného zřejmé, že jí krátce před smrtí nebyl předepsán lék na vysoký krevní tlak **Betaloc SR**, ačkoli lahvičku s cca 20 tabletami z původních 30 tablet nalezla sestra poškozené Z. K. (jinak pracovnice pečovatelské služby) při úklidu chaty po pohřbu poškozené v sekretáři. Tyto léky odvezla svému manželovi, který je též užívá, ale nemohlo jít o léky babičky JUDr. K., protože ta užívá **Betaloc ZOK**.
77. Zmíněná nahrávka z 5.1.2015 je jednou z řady nahrávek rozhovorů s poškozenou i dalšími osobami, v nichž se obžalovaný snaží získat její stanovisko zejména k majetkovým otázkám. Je ale zajímavá (z pohledu rozhodování v této věci) i z dalšího důvodu. Poškozená se totiž při hovoru s obžalovaným zmiňuje o tom, že mu říkala, že *nechce být na světě a on jí na to řekl, že jí s tím pomůže, ale (...) už to je jinak, už tu bohužel budu asi příštích, podívej, zdá se, že tu budu ještě dalších dvacet let, to je neštěstí... .*
78. Ze stejného dne je nahrávka, v níž podnapílá poškozená vyznává lásku obžalovanému, a říká, že je to krásné a nádherné, když je u ní.
79. Je zapotřebí na tomto místě uvést, že **nahrávky rozhovorů obžalovaného s poškozenou i dalšími osobami** (č.l. 349-353, kde je CD-ROM) jsou unikátním pramenem informací, z nějž je možné čerpat při zjišťování okolností, za nichž probíhalo soužití obžalovaného a poškozené, jaké byly její stavy, jak se chovala pod vlivem alkoholu, co jí trápilo atp. Je to zároveň i autentické svědectví o postoji obžalovaného k poškozené.
80. Hned první záznam rozhovoru ze **dne 24.11.2014** nasvědčuje tomu, že obžalovaný si proti vůli poškozené vzal její původní pokoj, který si začal upravovat. V nahrávce ze **dne 9.12.2014** je řeč zřejmě o dcerách poškozené, na jejichž adresu J. Ch. uvádí, že se „do toho bytu nemůžou vrátit, oni se bojí (...) že se bojí toho, že jsem jim ublížila“. V této nahrávce je také zaznamenán rozhovor o **variantách nakládání s bytem** na Letné. Obžalovaný uvádí, že je **nejlepší převod na jednu osobu, a to na něj**, a v tomto směru, že má **advokátka připravit smlouvu**.
81. Tou advokátkou je **JUDr. I. M.** (č.l. 603 – 606 *spisu*), která byla vyslýchána coby svědkyně, ale s odkazem na advokátskou mlčenlivost odmítla vypovídat. Pouze uvedla, že poškozenou nebrala ani jako klientku, vycházely spolu na přátelské bázi. S touto pak obžalovaný také řeší otázku pozůstalosti po poškozené, a to nejen ve dnech 15.10.2015 a 16.10.2015, ale pak i v roce 2016. Podrobnosti budou uvedeny v další části tohoto odůvodnění.
82. **Dne 31.10.2014** jí zasílá obžalovaný podklady k nájemní smlouvě a dohodě o výkonu správy, k možnému přepisu nemovitosti do katastru nemovitostí, a dne **3.11.2014** jí sděluje, že se souhlasem domácí J. změnil své trvalé bydliště na adresu XXXXX XXX.
83. Další mailová komunikace **z listopadu 2014** svědčí o tom, že obžalovaný s JUDr. I. M. řeší otázku převodu vlastnického práva. Ve dnech **3. – 8.12.2014** s ní obžalovaný komunikuje stran darovací smlouvy o převodu 1/5 bytu, následně **dne 15.12.2014** zasílá I. M. obžalovanému darovací smlouvu a **dne 16.12.2014** odpovídá obžalovaný, že souhlasí se vším on, jakož i JUDr. Ch.
84. V nahrávce ze **dne 4.1.2015** poškozená Ch. obžalovanému sděluje, že má dva pokoje vzadu a tři pokoje pronajaté, že se to jejím dcerám nelíbí, ale co je jim do toho, je to její byt a nestarají se o ní. Všechny to tam na Letné mají rády, a že se potkávají alespoň jednou týdně. Dále poškozená uvádí, že obžalovaný je podobný J. P., který „*uměl být vlezlejší, stejně jako on, že když něco chce, tak to dostane*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

85. **Svědék M. K.** (č.l. 539-550, 1797-1802), byl další osobou, která byla svého času obžalovanému nejvíce nablízku, a proto je i mimořádně důležitým svědkem pro objasnění života obžalovaného a jeho uvažování v době před smrtí poškozené Ch.. Uvedl ve své výpovědi, že se s obžalovaným zná od základní školy, on byl o dva roky výše, jejich matky se kamarádily. Znovu na něj narazil před 4 lety, hodně spolu mluvili, psali. Obžalovaný mu pomáhal se zápasením, strava, koučink, doporučoval mu nějaké bylinky, spolupráce nebyla špatná, měl ho rád. Pak to začalo jít strmě dolů. M. začal mít divné řeči o svých plánech, kolikrát byly až násilné, bylo to svědkovi krajně nesympatické, nicméně si stále říkal, že si to vymýšlí, že to tak nemyslí. Tehdy ho dostal do klubu v Nymburce. Pak už chtěl obžalovaný svrhnout i jejich trenéra, což pro svědka byl jeden z důvodů, proč se s obžalovaným nebavit. Přesto cítil povinnost se s M. dál bavit, jelikož mu obžalovaný pomohl finančně, jenomže od této pomoci se to začalo vyvíjet k špatnému. Peníze mu obžalovaný dal s tím, že se pak mohou domluvit, jak by se to dalo splatit rychleji. Udělali splátkový kalendář. Počáteční částka dluhu byla 70 000 Kč, měli splátkový kalendář, plus že pro něj něco udělá. Spláceno mu to bylo, když přijel, tak nějaké peníze dostal nebo to bylo posíláno na účet. Pak byla splátka doplacená, on chtěl nesmyslné úroky, vyhrožoval v SMSkách, otíral se o jeho přítelkyni, kterou zrovna měl.
86. Svědek říkal obžalovanému, že mu může kdykoli napsat, že ho odveze, kam bude potřeba atd. Jenomže pak mu obžalovaný řekl, že by potřeboval odstranit svojí domácí. Svědek to odmítl a varoval ho, ať s ním o takových psychopatických věcech nemluví, že na to není zvědavý. On to ještě párkrát vytáhnul, ne ohledně paní Ch., ale u jiných věcí. Vždy svědek odmítl. Potom ho seznámil s kamarádem J. D. a začali se spolu bavit hlavně oni.
87. Korespondence **M. K.** se **svědkem D.** na č.l. 1298 a násl. pochází již ze **dne 21.1.2015**. M. K. v ní sděluje J. D., že se J. D. *zdá být M. dobřej* a dodává: *Hele jeho pochopit je fakt těžkýj. Co se týče práce, tak M. je shodou okolností i docela movitej člověk. Naneštěstí pro něj a štěstí pro nás, má v Praze barák a spousta jeho nájemníků odmítá platit nájemný. Sem tam se někomu podívát na žoubek. Naložit do auta, dovézt ho někam, kde si rozmyslí, zda platit nebo ne atd. nebo ochranka jeho samotnýho na plesech nebo tak něco.*
88. Pak se svědek přes J. D. dozvěděl, že ta paní, kterou chtěl odstranit, je mrtvá, a že to obžalovaný udělal tím způsobem, o jakém občas vyprávěl, že by to udělal. Mělo to být nějakým jedem smíchaným s alkoholem a mělo to být v Táboře.
89. Ze začátku mu obžalovaný říkal o svojí domácí, že má problémy s alkoholem, s dcerami, že on jí pomáhá dát byt do kupy, že tam uklízí, že se snaží jí pomoci, obdivoval ho za to. Jednou tam byl pomáhat uklízet, dělat parapety. Pak to začalo jít dolů, obžalovaný psal svědkovi, že když pila, že se k ní nechoval hezky, že jí někam přivázał, musel jí i praštil. To se svědkovi nelíbilo. Nazýval jí Gloomem, asi proto, že byla malá, hubená, zalezlá pořád u sebe v pokoji, když vyšla, tak se chovala podivně, bylo na ní vidět, že není úplně psychicky v pohodě. M. měl dobré myšlenky, měl nějaký svůj svět, chtěl vytvořit nějaké sportovní centrum v Táboře. Čerpal inspiraci z Tolkienova světa z Pána prstenů, ztotožňoval se s rasou Elfů. Jenomže ten svět, který se svědkovi líbil, začal zavánět tím, že se k němu chce obžalovaný dostat přes docela špatné věci, proto z toho vystoupil.
90. Lhal svědkovi v některých věcech, začal se mu za zády scházet s přítelkyní. Vyprávěl o tom, že by chtěl mít pod barákem čajovnu, že by chtěl odstranit Vietnamce, který tam měl obchod, nějaká výbušná autíčka. Říkal to tak promyšleně, že to asi myslel vážně. Další bylo, že by bylo pro něj nejlepší, aby byla odstraněna jeho paní domácí. To bylo natolik alarmující, že se s ním už skoro vůbec nebavil. Ztratil s ním kontakt, pak se dozvěděl od J., že je paní Ch. mrtvá. To svědka vyděsilo, protože do té doby to bral jenom jako kec. M. to snad měl J. napsat, jak to udělal, a to se shodovalo s tím, co vyprávěl svědkovi. Ale jestli to udělal, to neví.

91. Měl poškozenou „omotanou kolem prstu“, asi dvakrát svědkovi poslal nahrávky, chtěl je přepsat na papír, aby mu něco neuteklo. Přepisoval je svědek osobně. „To byl docela mazec“, uvedl svědek doslova. Ty nahrávky, které měl v ruce, tak vždycky byly s opilou paní Ch. Byla alkoholička, bylo to na ní vidět. M. alkohol sbíral, odstranil ho, pak několikrát říkal, že jí ho občas dá, to byl prostor pro to, aby s ní mohl manipulovat. Přišlo mu z nich, že paní Ch. už nechtěla být na světě. Hodně se odkazovala na svého mrtvého manžela, Obžalovaný se svědkovi mnohokrát zmiňoval v tom slova smyslu, že se chce poškozená utápět v alkoholu a on se jí v tom snažil bránit. Udělal to pro něj, nebylo to jenom s ní, ale i s dalšími lidmi. Nějaký člověk obžalovanému na nahrávce říkal, že o něm ví, že se snaží trávit domácí.
92. Ne, že by kouřil marihuanu, ale dělal z toho hmotu, která obsahovala konopí, to pil, občas byl „sjetej“. Je toho názoru, že obžalovaný chtěl, aby na něj byl přepsaný byt a Tábor, což korespondovalo s tím, že tam chtěl udělat sportovní centrum. Další byla čajovna. Ze začátku k němu měl blíž on, pak si po seznámení s J. spolu rozuměli, s ním se pak nebavil už ani jeden, občas si napsal s J., takže věděl, že M. u nich spí, že šli plavat. Pak J. bydlel u M., jezdili spolu hodně do Tábora. D. začal být vegan, začal zastávat věci, které by do něj nikdy neřekl, dřív spolu dělali silové sporty, bojové sporty. Jak se seznámil s obžalovaným, tak se změnil. Pan M. je svědkův nejlepší kamarád, seznámil ho s M.. M. vždycky všude vychvaloval, je inteligentní, pan M. neměl takové pochopení. Obžalovaný jim sliboval výdělek, když pro něj občas něco udělají, pak říkal, že občas půjde na nějakou akci, tak jako ochranka. P. M. se do toho zapojoval, ale M. po něm chtěl také nějaké věci, konkrétně si svědek myslí, že asi toho Vietnamce. Proto od toho hned odešel a nijak to neřešil. O prvotním plánu s autičky slyšel svědek K. jednou, když mu o tom obžalovaný říkal, tak to chtěl po M.. Oba svědci měli vymáhat dluhy, nikdy k tomu nedošlo. Obžalovaný to chtěl řešit radikálními způsoby, ztroskotalo to. Jeden způsob byl takový, že u něj měl být **ubytovaný nějaký kluk, který kreslil a dlužil za nájem, obžalovaný snad měl v plánu useknout mu ruku, aby nemohl kreslit**. Svědek mu řekl, že je idiot, a pak už se o tom nebavili. Nikdy neviděl, že by M. sám vůči někomu použil fyzické násilí, ale vyprávěl mu o tom. O paní Ch., že jí občas musel praštit, přivázat, svázat, pak mu spolubydlící dlužil nějaké peníze, tak ho praštil trubkou do hlavy a když se probudil, byl svázaný. Neví, jestli to je pravda, přijde mu to jako sci-fi. Dredař je ten, co kreslil. M. ho snad zmlátil, asi mělo dojít k nějaké zlomenině, ale na to přesně nevzpomíná. Bavili se však o Dredaři mockrát, o fyzickém konfliktu mezi nimi mu obžalovaný vyprávěl.
93. Že paní Ch. zemřela, se dozvěděl od J.. Myslí si, že měl sehrát roli hodně alkohol, možná i nějaká omamná látka v alkoholu, pak odvedení do lesa, možná prudký sráz, tam jí měl strčit, že jí nikdo nenajde, a až jí najdou, že to bude několik dní potom. Neví, jestli to takhle proběhlo. Dozvěděl se to asi po 2, 3 týdnech. Pak mu svědek D. řekl, že se mu obžalovaný přiznal v nějaké konverzaci, že poslal foto nějaké pásky. Po přečtení facebookové korespondence, v níž obžalovaný píše svědkovi, že „... *řeším gloomské finále*.“, uvedl svědek, že finále mělo vypadat tak, jak se to potom stalo. Bylo na ní vidět, že je na tom psychicky špatně, křičela, páchla. Svědek si dělal legraci z řeči o domácí, nevěřil tomu, že by to obžalovaný udělal.
94. Stál o to, aby byl jeho kamarád, dost mu na tom záleželo, oblíbil si obžalovaného. Pomohl mu, měl ho rád. Zčásti tam byl soucit vzhledem k jeho handicapu, bylo svědkovi sympatické, jak se snaží cvičit, proto ho dostal do klubu, seznamoval ho s kamarády. Myslel si, že ho má obžalovaný rád také. Pak pochopil, že je spíše zneužívaný pro to, kdo je, jak stoupá v kariéře, jakou má postavu, jaké má známé. Zamrzelo ho to.
95. V MMA klubu M. pro něj a asi ještě pro tři kluky fungoval jako kouč, každý člen měl přezdívkou. M. trenér řekl, že vzhledem k tomu, že umí bylinky, že bude Merlin. M. to naštvalo, že chce, aby se mu říkalo Elf. Měl za lubem převzít klub, svrhnout trenéra, a to skrze svědka. Chtěl, aby to převzal, ale šéfem by byl obžalovaný. Dal svědkovi facku před celým týmem, svědek byl naštvaný. Snažil se ho přetvořit do svojí vize, aby zapadl do Tolkienova světa. To se svědkovi

nelíbilo. Roztržky byly častější, svědek nefungoval tak, jak obžalovaný chtěl. Nepronikl do filozofie obžalovaného.

96. Že byl poptáván, aby někoho zabil, to neřikal panu D. hned zkraje, to říkal P. M. a matce K. A.. Řekl jí, kdo ho o to požádal. M. znala odmalička, měla ho ráda, pak už ne. Vzpomíná si na fotografii, kde je paní Ch. zakrvácená, neví, co se tenkrát stalo, jestli to byla její krev. Myslí si, že mu říkal J., že to nejsou játra. Že napadl matku, to ví přímo od M.. Říkal, že jí dal jednou pěstí, důvod asi říkal, byla to nějaká maličkost. Dluh, tu částku bez pokut, obžalovanému svědek zaplatil.
97. To, že se půjde někam svědčit, a probírání osoby obžalovaného, tak spouštěčem debaty se svědkem D. bylo, že mu J. napsal, že je poškozená po smrti, že je v kontaktu s dcerami paní Ch.. Svědek byl překvapený, znechucený, že to obžalovaný asi mohl udělat. To bylo v únoru 2017. V diskusi se svědkem přeháněl distribuci drog, protože tu u obžalovaného nikdy neviděl, ale jinak v ní uvedl to, co je pravda.
98. To, že je movitý člověk, že má miliony na účtu, že má plány s Tábořem, tak to obžalovaný hodně lhal. To, že měli několikrát dělat ochranku na plese, k tomu nedošlo, naletěli mu na jeho řeči.
99. Svědek poslal státnímu zastupitelství dopis, který byl motivovaný vlastní zkušeností, kdy byl odsouzen na 4 roky díky podivným svědectvím a nechtěl proto, aby jen kvůli tomu, že byl na obžalovaného naštváný a vyjadřoval se v afektu, byl obžalovaný V. F. odsouzen.
100. Neviděl, že by obžalovaný poškozené Ch. něco ze svých přípravků podával, ale má za to, že svědkovi obžalovaný říkal, že jí to občas dává na uklidnění, dělal si nějakou látku z těch houbiček, která se dávala pod jazyk.
101. Je pravda, že byli s P. M. u obžalovaného na grilování. Skončilo to tak, že odjeli pohádaní. M. tam začal mluvit o tom, o nabytí něčeho, ale není si jistý, jestli šlo přesně o byt a chatu. Jestli se přímo zmiňoval o paní Ch. neví, ale o **nějakém odstranění někoho** řeč byla. Oni mu řekli, že jsou normální kluci, rozloučili se, sedli do auta a jeli jsme domů. Neví, jestli pan M. to zrovna tehdy na večeri pochopil, že jim bylo nabízeno něco za její odstranění, ale nebylo to naposledy, co se o tom obžalovaný bavil. Ano, svědek M. měl od obžalovaného snad také nějakou nabídku, že někomu má něco udělat za něco, ale absolutně se s ním o tom nebavil.
102. Obžalovaný se se svědkem bavil o **různých způsobech odstranění poškozené**. Jeden byl, že se na týden odstaví od alkoholu, protože byla alkoholik, aby měla co největší „aut’ák“, že on v tu dobu bude v Praze, aby měl alibi, a po něm chtěl, abych jí nalil do krku třeba pět litrů alkoholu. Říkal určitě rum, množství přesně neví. Další bylo upálit jí v nějaké kůlně opilou, že si za to může ona sama. Ještě měl zjištěný nějaký jed, který nelze zjistit při pitvě. Protože chtěl mít v baráku čajovnu, ale Vietnámec tam měl večerku, tak říkal, že by chtěl po P. M., že by měl dvě autíčka na dálkové ovládání, na každém by byla nějaká nálož. První by prodavači urazila nohy, druhé autíčko by pak přijelo k jeho hlavě a vybuchlo. M. se bavil i o penzionu pro seniory, zmínil se o euthanasii, že by jim pomáhal, ale nic bližšího svědek neví. Už tehdy si svědek říkal, že obžalovaný není zdravý člověk a vůbec není hodný člověk.
103. Svědek D. věděl, že svědek K. ví spoustu věcí o obžalovaném. Chtěl po něm, aby řekl to, co ví, aby řekl pravdu. Svědka zaskočilo, že ten skutek byl dokonán a stejně věděl, že by byl kontaktován orgány činnými v trestním řízení, protože byla vytažená jejich konverzace. Obžalovaný mu říkal, že paní Ch. má dcery, že s nimi nemá dobrý vztah, že jim jde o peníze, že na ní kašlou, s dcerami nikdy nemluvil.
104. Obžalovaný je podle svědka **pohádkář, spoustu věcí si určitě vymyslel, nebo minimálně přibarvil**. Obžalovaný měl kvůli svému handicapu chudý život, a jestli zvolil způsob, jak se stát zajímavým, to, že začne mluvit o takovýchto věcech, tak je to jeho debilita. Ale ano, připustil svědek, mohlo to na ně dělat dojem, takové výmysly. „Jeho hlava není úplně nejveselejší místo

a je to i zlý místo. Neříkám, že ty zlý věci, o kterých mluvil, dělal. Tak to bylo myšleno. Neříkám, že ty zlý věci dělal, ale v hlavě je asi má“, dodal svědek. Chtěl vymyslet nějakou novou drogu. Bylo to podle filmu Všemocný, mluvil často o tomto filmu.

105. To, co řekl svědek na policii, tak si nic nevymyslel, všechno je pravda nebo má nějaký reálný základ a svým dopisem státnímu zastupitelství, který byl v hlavním líčení přečten, chtěl pouze říci, že určitá nadsázka, kterou si neuvědomoval, v různých věcech může být. Jen nechce, aby byl obžalovaný odsouzen i na základě nějaké jeho výpovědi, kterou říkal na policii v nějakém rozpoložení. Obžalovaný totiž mohl něco říkat, a myslet to jinak, než jak to vyznělo, mohl si vymýšlet atp.
106. K této výpovědi soud konstatuje, že přes dopis, který obžalovaný zaslal státnímu zastupitelství, nepovažuje soud informace, jež svědek uvedl do své výpovědi před orgány policie a informace ze svědecké výpovědi v hlavním líčení za rozporné, a to ani navzájem, ani ve srovnání s těmi, které plynou z dalších svědeckých výpovědí, které již byly konstatovány nebo konstatovány teprve budou. Dále pak jejich reálný podklad potvrzují důkazy jiné povahy, než jsou svědecké výpovědi. Jde zejména o „dušezpytné“ znalecké posudky vypracované jak na osobu obžalovaného, tak také poškozené, posudky z oboru kriminalistika, odvětví chemie zkoumající látky nalezené v bytě obžalovaného při domovní prohlídce, a hlavně zajištěné datové soubory z telefonu obžalovaného, jeho počítače a autentické projevy obžalovaného ve zprávách na facebooku a v mailu. Na závěru soudu o věrohodnosti výpovědi tohoto svědka proto nic nemění ani fakt, že je v současnosti ve výkonu trestu odnětí svobody za ublížení na zdraví (nejedná se o čin, v němž by rozhodující roli hrálo lživé vyjádření svědka), ani zpráva prostřednictvím facebooku, kterou poslal obžalovanému **dne 19.10.2015**.
107. Z ní plyne, že svědek k tomuto dni jistě nevěděl, že poškozená zemřela, protože uvádí: *Neurážíj mě, taky ti neříkám, že si narušenej úchyl, co se snaží jen manipulovat s lidma a akorát lže a nutí je prodávat omamný látky, který sám prodává :D Nezapomínej Elfe, kolik tobo vím, kolik tobo o tobě mám v PC ... mimochodem značně by se ti mohlo přitížit, kdyby někdo řekl, že svou domácí biješ, týráš, svazuješ, omamuješ a vše podepsat jí nutíš pozor na jazyk a buď rád, že vody jsou uklidněný až ti vše doplatím a vše ti plánuju doplatit mnohem dříve a větších částech tak po tobě půjdu :) A za to, jak jsi nebezpečnej a zvrácenej tě zničím. Už jen svědectví, že jsi napadl vlastní matku, z tebe dělá příšeru, kterou jsi.*
108. Přitom navázání vztahu mezi svědkem K. a obžalovaným je patrné z jejich mailové i facebookové komunikace, vypovídala k tomu i matka svědka K., svědkyně A., stejně jako matka obžalovaného, přičemž je patrné, že **obžalovaný od počátku** této komunikace vystupoval jako jakýsi **duchovní vůdce, člověk se schopnostmi hovořit se zemřelými** apod. Svědek K. se velmi snažil zintenzivnit svůj vztah k obžalovanému, obdivoval ho, ale ze strany obžalovaného mu nebyla poskytována odpovídající zpětná reakce. Proto ani jejich „přátelství“ nepřetrvalo a naopak, přerostlo až v otevřenou animozitu.
109. Dále je uvedena ta část korespondence obžalovaného a svědka K., která má nějakou souvislost s poškozenou a úvahami obžalovaného týkajícími se její smrti a dokumentuje i povahu vztahu mezi oběma muži:
110. **Dne 28.2.2015 svědek K. píše obžalovanému:** *Měl jsem tě za bajzla, že si přeješ její smrt, nicméně já musím uznat, že když jsem jí poznal, tak se ti absolutně nedivím, těch pár dní to ještě vydržíš, ten pokoj budeš muset větrat ale hodně dní. (č.l. 1730, 1226 verte) Obžalovaný:* *Už má trojitou inkontinenční batiku na kalhotách. Stačí jen zlikvidovat tu postel. Ostatní je již ochráněné. => I tak mě čeká kus práce. Uvítám pomoc ;-)* (...) *Za bajzla mě má zbytek její rodiny a ji též, dokonce si myslí díky její fixaci na mě, že spolu spíme. =D.*
111. Poté obžalovaný se svědkem řeší představitost, kterou má svědek při zmínce o tom, že obžalovaný s poškozenou „spí“, na což on odpovídá, že *spolu spí, ovšem ve stejném bytě*. Dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

rozvádí obžalovaný následující způsobem: *Protože řeším gloomské finále! => a tobo času poté habaděj! => i klidu.*

112. Ze stejného dne je korespondence mezi oběma kamarády (?), kde M. K. sděluje, že vyřeší absenci automobilu tím, že jakýsi J. má dvě a jedno si od něj půjčí, na což **obžalovaný reaguje s nelibostí**: *Nelíbí se mi to. Dej si s tím pokoj vážně!(č.l. 1732)*
113. O vztahu mezi obžalovaným a svědkem pak vypovídá i komunikace ze **dne 3.3.2015**, kde se **svědek** dotazuje obžalovaného: *Bereš mě jako kámoše už konečně? :D*
Obžalovaný: *Partákem jsi pořád, soupeřem minim například OVB. =P*
Svědék: *Ale já to myslel jako mimo OVB, parták nic moc teda.*
Obžalovaný: *=D Pokračuj, schválně kolik měsíců budeš provokovat s nadhledem. =>*
Svědék: *Ty šmejde :D Tak víš co?! ... nejsme kamarádi! .. jsme partáci :)*
Obžalovaný: *V něčem ano, přátelství je ve všem, co děláme a sdílíme. Kamarádství by byl krok backward! =P*
114. To, že by bylo kamarádství krokem zpět, je třeba vnímat prismatem osobnosti **obžalovaného jako člověka, který potřebuje druhými lidmi manipulovat, ovládat je, využívat jejich potenciál k vlastním cílům, ovšem bez vynaložení významnějších investic**. Vypovídají o tom opakovaně jak svědek D., tak svědci K., O. Č., M. či K., když říkají, že obžalovanému se cítili být zavázáni tím, že jim poskytl nějakou drobnou službu, případně je ubytoval v bytě v Praze, a když byli z jeho strany požádáni o nějakou protislužbu, vyhověli mu. Takto se svědci D., O. Č., T. a K. stali svědky při podpisu listin týkajících se nemovitého majetku poškozené. Ačkoli je o to nepožádala poškozená, ale obžalovaný, nebylo jim to divné.
115. **Obžalovaný takto vytvářel na něm závislé osoby i prostřednictvím půjček finančních prostředků**. Proto také nesl s nelibostí, že by si svědek K. půjčil nějaké peníze od své matky, svědkyně A., nebo že by si půjčil auto od známého, protože v ten okamžik by jeho závazek vůči obžalovanému dostal povážlivé trhliny. A to obžalovaný nemohl potřebovat. Je to totiž ta doba, kdy se svědků K. a M. dotazoval, zda by byli ochotni zmrzačit svědka Č., případně usmrtit poškozenou, což jmenovaní odmítli. Došlo-li by k dalšímu zavázání těchto osob, jistě by bylo možno z pohledu obžalovaného očekávat jejich vstřícnější jednání. To, že si vybral zrovna tyto dva svědky, má jednoduchý důvod. Oba byli činní v rámci oddílu MMA v Nymburce. Do tohoto oddílu se obžalovaný snažil infiltrovat, nabízel se, že bude dělat mentálního kouče tamních bojovníků, v průběhu roku se snažil převzít vedení nad tímto oddílem (chtěl tak učinit prostřednictvím svědka K. s tím, že by pak tohoto svědka řídil, jak mu sdělil v písemné komunikaci, což svědek odmítl). Důvodem jistě nebylo to, že chtěl sám zápasit. Jeho matka ve své výpovědi uvedla, že díky implantovanému kochleárnímu implantátu měl zeslabenou lebku a musel se chránit před silným úderem do hlavy. Obžalovaný totiž evidentně chtěl získat „podřízené“ ochotné použít fyzické násilí proti druhým osobám. MMA totiž znamená Mixed Martial Arts – neboli smíšené bojové umění, což je plnokontaktní sport bez použití zbraní. Motívem bylo pravděpodobně vytvoření skupiny osob násilím vymáhajících zaplacení pohledávek, případně skupiny osob najímaných jako bodyguardi při různých příležitostech. Ostatně, takto obžalovaný také v roce 2015 příležitostně, vedle prodeje sušených plodů, sušeného masa a komparzu u filmu, fungoval.
116. Soud dále upozorňuje na výměnu názorů o tom, že je prioritou číslo jedna *dostat smradlocha z bytu*, jak píše svědek K. (**dne 3.3.2015**), na což **odpovídá obžalovaný**: *Děkuji za propojení. Ano Gloom – priorita (č.l. 1736).*
117. Také tyto úvahy, poznámky a naznačení, jsou totiž podstatné pro **závěr, že už minimálně od prosince 2014 obžalovaný připravoval likvidaci poškozené**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

118. **Dne 11.3.2015 se svědek dotazuje obžalovaného: Kdy Gloom končí?**
Obžalovaný odpovídá: *Pobývání končí v Ne - Po* (pozn.- odjezd na chatu do Tábora).
Svědék: *To už vydržíš.*
Obžalovaný: *Pak je otázka velká. Nic jasnějšího třeba znát není. ;-)* **Víš, jak je báječné žít v domově svém pražském?! =>**
Svědék: *Bez okupanta? Nevím, ale asi super.*
Obžalovaný: *A věnovat se zábavě i jídelničkám s vizí dalších výrazných rozvoju? =>* (...) *Ochranu právní do dubna zajistím pro počáteční aktivity.*
119. Obžalovaný zde zmiňuje, že se jedná o **jeho** domov v Praze, ačkoli v té době ještě nedošlo ohledně bytu v ulici XXXXXX ke vkladu práva vlastnického do katastru nemovitostí, v měsíci dubnu 2015 teprve došlo k zamítnutí návrhu na vklad smlouvy o převodu 4/5 předmětného bytu na obžalovaného doručený na KÚ pro hl. město Prahu v prosinci 2014. O povaze otázky, kterou obžalovaný označuje jako „velikou“, lze při znalosti dalšího jednání obžalovaného spekulovat, ale je zjevné, že měla představovat řešení soužití s poškozenou. V každém případě ale obžalovaný **nejprve chce řešit právní otázky**, když říká, že zajistí „ochranu právní“. S tím pak koresponduje, že dnem 15.4.2015 je datována darovací smlouva uzavřená mezi poškozenou jako dárce a obžalovaným jako obdarovaným, jejímž předmětem jsou nemovitosti v Táboře-Horkách (ověřeny podpisy dne 27.4.2015), což plyne z materiálů zajištěných při domovní prohlídce v Praze, jež jsou součástí též přílohy spisu.
120. Potom (**dne 5.4.2015, č.l. 1745**) se **obžalovaný dotazuje svědka, co znamená smlouva sepsaná rukou a nikoli v PC**, kterou mu svědek K. předložil. Píše mu kategorické: *Vysvětlí*. Ten na to odpovídá, že ji psala *jeho máma*, na což píše **obžalovaný svědkovi: Pozor M., někoho to může v rámci mé vášně stát i život! =>**
121. Soud sice nezjistil, proč obžalovaný zrovna v této souvislosti použil tak silná slova, v každém případě je evidentní, že vztah obžalovaného ke svědkovi byl jako vztah mezi nadřazeným a podřízeným, nikoli ve smyslu vztahu zaměstnaneckého, ale spíš jako v kriminální subkultuře.
122. Toho budiž důkazem pokračování této komunikace:
123. **Obžalovaný píše: Klasika s právními machinacemi. Ty si hlídej pusu Irona** (pozn.- odvozeno od masky Iron Mana, kterou měl mít svědek na plese) **a to i osobně, jasně?! mě se ti nevyplácí poučovat**. *Poučuj sebe hlavně proto, co tě málem dostalo a občas dostává do průserů. Tam se soustřed', my jedeme dál proto, ať se z toho vysekáš. Uklidněný jsem vsuktnu luxusně, toto je čirá chladnokrevnost M.. ;-)* *Mám z takové chladnokrevnosti radost pro dnešní skóre dvou lidí. ;-)* **Každopádně dones veškerá info jak o tom šmejdivi, který stejně tak skončí u mě a o OVB, rozumíme si?! Bobužel vidím, jak se málokdy mýlím**. *Přitom si přeji se mýlit více*. A dodává: *Expresem jedeš s námi, na to nezapomínej ...! =>*
124. V této poměrně krátké zprávě je shrnuta jakási esence z osobnosti obžalovaného jako jedince přesvědčeného o své **nadřazenosti** (*mě se ti nevyplácí poučovat, čirá chladnokrevnost, stejně skončí u mě*), **neomylnosti** (*vidím, jak se málokdy mýlím*) a **manipulativnosti** (poslední věta obsahující *příslib nekonkretizovaných budoucích přínosů* pro svědka, čímž obžalovaný posiluje jeho závazanost k obžalovanému, protože bez ní by toho nemohl svědek dosáhnout).
125. I následující komunikace mezi oběma muži je velice ilustrativní. Vedle toho, že z ní plyne **potvrzení častých debat iniciovaných obžalovaným o způsobech zabití druhého** (zmínka o úchylnosti na vraždění, kterou obžalovaný sice odmítá, ale současně připouští předchozí debaty na toto téma), pak je to také zmínka o facce, kterou obžalovaný ušetřil svědkovi před ostatními zápasníky v klubu MMA. Tu ve světle závěrů znaleckého posudku nelze vykládat jinak než vyjádřením nadřazenosti obžalovaného nad svědkem, který mu tuto agresi zjevně nevrátil. Touto jednou fackou tak obžalovaný dosáhl několika cílů. Zároveň to bylo ponížení svědka

v očích ostatních členů klubu, ačkoli svědek K. v něm měl vybudováno dobré postavení díky tomu, že byl v MMA velice dobrý, a současně i toho, že se obžalovaný přes tuto jemu jistě známou skutečnost fyzické konfrontace se svědkem nebojí, čímž svou nadřazenost demonstroval i nad ostatními, kteří třeba tak dobrými zápasníky jako svědek K. nebyli.

126. **Svědék se ohrazuje** a uvádí: *Přestaneš mi rozkazovat v první řadě, nebudeš se na mne povyšovat a věř mi, že pokud jsem sprostěj, tak je to v mezích. Naposled se stalo, že si mi **dal facku před všema** a slovo zadeček před všema MMA zápasníkama přišťe neříkej. Ty nemáš ani tušení, jak tě tam protlačuju a doporučuju. S **rozkazováním, vyhrožováním a tou tvou úchylností na vraždění nebo co to máš**, to myslím vážně zase já. Takoví lidi v JMN nemají co dělat. Řekl jsem ti to už jednou. Ty mne potřebuješ stejně jako já tebe. Tak tu nedělej rozbroje.*

Na to **obžalovaný**, opět s nádechem nadřazenosti a převahy nad svědkem, odpovídá: *Šetrí se M., plýtváš akorát energií, o **vraždění tu slovo ani nepadlo, pravděpodobně sis to odvodil z dřívějších diskusí.** =>*

Svědék: *Je mi to jedno. Já ti přísahal věrnost a jsi jako můj bratr. Ale jsou svoje i meze. Buď pro příště ohebnější a uvědom si, že ve spolku mladejch lidí se sprostě mluví. Nikdy jsem tě nepomlouval nebo nadával tobě přímo. A **přestaň mě přetvářet pod výhrůžkami.** Tím ničeho nedosáhneš. Člověk tvýho chápání by to mohl vědět.*

127. To, že obžalovaný i nadále setrval na své pozici jakéhosi osobního vůdce svědka K. a zcela odmítá svědkem naznačované smírné řešení rozporů, dokumentované tím, že nevylučuje, že něco obžalovaný myslel jinak, dokumentuje další konflikt mezi obžalovaným a svědkem o měsíc později (**dne 3.5.2015**), kdy **svědek píše obžalovanému** (viz čl. 1753 – 1755): *(...) a protože jsi mě extrémně nasral a zklamal tím, co jsi minule napsal. Nevylučuju, ale že si to třeba myslel celý jinak. A taky mě sere, že si absolutně neuvědomuješ, kolik práce jsem pro tebe v JMN udělal a pořád dělám. A úplně to přehlížíš a taky **nesnáším tvoji druhou stránku.** Stručně řečeno. :-) A to, že si myslíš, že mě **budeš vyhrožovat a zastrašovat.** Nicméně to chci probrat osobně. (...)*

Poté **odpovídá obžalovaný:** *A na druhou stránku Elfa máš minimum důvodů i právo sábat. **To si pamatuj.** Upřímně, co ti je do ní?! Pokud tě vzrušuje a dopřává injekce, mládí a svěžestí, pak ok.. ! => Obrň se trpělivostí a pak se nakonec pochváliš za své rozumné pokroky i volby dosud učiněné. I to, že sis v leččems nechal poradit. Jak je to s kozlem?! Ozval se?*

Svědék pak odepisuje: *Mně je zátěžko s tebou mluvit po tvým posledním prohlášení. Asi si i přes svou velkou inteligenci nepochopil, že JMN není kašička, ale rodina, kam mi bylo nevýslovnou ctí tě dostat a ty mi napíšeš, že nejsi kamarád a ať si to pamatuju. Tak to u nás nechodí.*

Na to **odpovídá obžalovaný**, a opět si neodpustí jednak ponížení svědka, jednak zdůraznění své vlastní výjimečnosti popisem toho, co jsou pro obžalovaného ti ostatní, chce se říci mu nehodní, a konečně pokyn, jak se má chovat, aby zachoval potřebnou úctu k „veliteli“:

*To si tak **starý a senilní**, že stále nechápeš rozdíl mezi kamarádstvím a opakovanou definicí od Elfa a přátelstvím? Kamarádi jsou **pro mě všichni i běžná populace**, co využívají služby Elfa profesně. V JMN je to přátelství s příchutí rodiny a ty se sereš stále s kedejakým kamarádstvím na myslí? **Přeprogramuj se a neopakuj to.** Jestli máš vlastní představu o kamarádství a je prakticky shodná s ostatními formami vztahu, pak budiž a chápu tě.*

128. **Svědkyně K. A.** byla vyslechnuta v přípravném řízení i v řízení před soudem (čl. 652-654, 1636 verte-1639). Z její výpovědi soud vyjímá, že s matkou obžalovaného byly dlouhá léta kamarádky. Zná obžalovaného odmala. Vždy byl mimořádně inteligentní, bezvadný kluk. S jejím synem se začali více stýkat až po smrti dědečka a kamaráda M. K., v tu dobu i obžalovaný řešil smrt svého dědy. Jeho matka, Mgr. S., se mu mimořádně věnovala, on jí pomáhal s nejmladším bratrem, spory mezi sebou měli v pubertě, kdy se obžalovaný změnil a byl vzdorovitý. Její názor na obžalovaného změnilo to, že napadl svou matku. Do té doby byla ráda, že se s ním stýká její

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

syn, ten k němu vzhlížel, obžalovaný byl inteligenčně i morálně výš. Syn se pak začal živit sportem, byl bojovník MMA. Po delší době jí syn říkal: „**Vy si všichni myslíte, že je M. hodnej člověk, ale ono to tak není, on má zvláštní nápady.**“ Říkal také, že obžalovaný má docela zlé plány. V té době se neměl dobře chovat ke své bytné v Praze. Takových poznámek bylo více, pak si vše dala dohromady v okamžiku, kdy jí syn řekl: „*Co bys dělala, kdybych někoho zabil?*“ Nakonec se ho přímo zeptala a syn jí potvrdil, že to po něm chtěl obžalovaný. Ze schůzky, kde padla nabídka, utekl. Syn jí pak ukazoval v mobilu fotografii nějaké starší paní, měla divně pootevřené oči a po celém obličejí hodně tmavé skvrny. Bylo to jistě uvnitř, okolo nebylo listí. V současnosti je syn ve výkonu trestu na 4 roky pro těžkou újmu na zdraví. Zнала první dívku, kterou měl obžalovaný. Od její matky se dozvěděla, že se rozešli proto, že obžalovaný byl velmi dominantní. Její syn si od obžalovaného půjčil peníze, které pak spláceli, ale nedoplatili. Syn si za ně pořídil auto. Nakonec se jí to nelíbilo a říkala synovi, aby se s obžalovaným nestýkal. Ten jí vyprávěl, že obžalovaný má divné názory, úplné bludy, že mluví totální nesmysly. Jí se například zdálo divné, že spolu uzavřeli bushido kodex, M. mu podepsal poslušnost. Svědkyně ví o tom, že její syn sepsal změnu výpovědi, pochopila to tak, že to pro něj bude výhodnější, protože se proti němu vedlo trestní řízení. Matka obžalovaného je vážně nemocná, nechtěla jí o tom všem říkat.

129. Vztahy mezi těmito osobami dále přibližuje zajištěná korespondence:
130. **Dne 17.3.2015 obžalovaný** kontaktuje **svědkyni A.** a ptá se jí na situaci mezi M. . a jí. Ta v odpovědi **ze dne 21.3.2015** informuje obžalovaného o rodinné situaci a děkuje za vše, co dělá pro ni a pro M..
131. **Dne 26.3.2015** se obžalovaného na svědka K. dotazuje Mgr. J. S., matka obžalovaného, a píše, že doufá, že *mu nepůjčuje žádné peníze a nelez s ním do auta. Obžalovaný* jí odpovídá, ať to *vše nechá na člověku, kdo je v přímém kontaktu a má hlubší rozhled o situaci. Záležitost s K. je pro tebe mrtvá, jasně? Cením si tvého zájmu. Soustředění pozornosti na priority do života je moudřejší.*
132. Obžalovaný pak setrvává v komunikaci se svědkyní A. alespoň stran splácení své půjčky, kterou poskytl svědkovi K.. I o ní hovoří svědkyně ve své výpovědi, když uvádí, že přeposílala obžalovanému peníze, které dostala na splácení této půjčky od syna.
133. To dokládá zpráva ze **dne 17.10.2015** obžalovaný kontaktuje matku M. K. a dotazuje se jí, proč mu na účet přeposílá peníze místo M., že se to ***má učit on sám a být zodpovědný.***
134. Pak ještě **dne 1.6.2016**, v níž jí obžalovaný upomíná o zaplacení splátek, protože *od M. K. nedostal dvě splátky.*
135. Facebooková komunikace, resp. mailová komunikace je vůbec významným informačním zdrojem v této trestní věci. Kromě toho, co bylo již uvedeno, **dne 6.6.2015** sděluje **obžalovaný svědku K.**, poté, co mu zaslal fotografii zakrvácené poškozené, následující: *Gloom zapomněl na filtr, jinak jeden litr má cca venku svépomocí. ;-)* Nyní *stabilizovaný a v klidu hajá ...* =), *jak poznáš, že to je její krev?! Tak, že u sebe nemá schovaná čerstvá játra z Billy ...!* **K. to komentuje:** -D Bože Elfe.
136. **Dne 13.7.2015** se dotazuje **svědek** obžalovaného: *Co ty a Tábor a gloomova rodina?*
Obžalovaný: *Dneska večerní diskuse s J. – Gloomem a formování strategie vůči obvinění. ;-)* Tábor – *první schůzka s architektkou, hotová, druhá fáze – návrhy. Do srpna nakumuluje zálohy plus přivydělám. Gloomova sestra tam squatuje a čeká na záminky. ;-)* *Ježdím jen na otočky do 22. Pak opět full režim. (...) Svým způsobem je vtipné i to, jak to udělali. Sami si v podstatě podrželi větev a J. jde do toho více s námi. =).*
137. Tímto způsobem je zjevně reagováno na **návrh dcer ze dne 29.6.2015 na omezení svéprávnosti poškozené**, který podaly poté, co zjistily, že tato převedla parcelu č. XXX o výměře XXX m² v Táboře Horkách na obžalovaného. Vyrozumění o provedeném vkladu je ze dne 29.5.2015, návrh přitom pochází ze dne 6.5.2015 a je výsledkem již zmíněné darovací

smlouvy mezi JUDr. Ch. a M. F. ze dne 15.4.2015. Podpisy pod darovací smlouvou byly ověřeny dne 27.4.2015, a to spolu s ověřením podpisů na darovací smlouvě mezi JUDr. Ch. a M. F., jejímž předmětem je 4/5 podíl bytu. Smlouva pochází ze dne 17.12.2014.

138. Do doby počátku roku 2015 a přípravy realizace usmrcení poškozené spadá i výše zmíněná komunikace mezi obžalovaným, svědkem K. a **svědkem P. M.**
139. Ten vypovídal v přípravném řízení *na čl. 551-554*, v řízení před soudem pak *na čl. 1662-1664*. Vypověděl, že ho s obžalovaným seznámil jeho kamarád M. K.. Vidali se především ve „fitku“, které svědek vlastnil v Křinci. Jednou ho obžalovaný pozval s M. K. na večeři, ale jinak se pravidelně nevidali. Nejevil se mu jako špatný člověk, sestavoval mu jídelníčky na cvičení, zajímal se hlavně o fitness a zdravou výživu. Neví, jestli byl vlastníkem bytu v Praze, jestli měl nemovitosti v Táboře, jenom zaslechl něco o rekonstrukci, ale blíž jsem se o to nezajímal. Nikdy nezjišťoval, jak si vydělává peníze. Jemu obžalovaný nikdy nic nepůjčil. Pan K. s ním měl spor ohledně financí. Neví vůbec nic o tom, že by pan K. dělal kšefty pro pana F. týkající se vymáhání dluhů. On sám je nyní ve výkonu trestu proto, že si jel pro své peníze, které někomu půjčil, a soud to kvalifikoval jako loupež. Dostal dva roky, má za sebou 52 dnů. Předtím jsem měl podmínku za ublížení na zdraví, když jsem pracoval jako vyhazovač na diskotéce. Podmínka byla 11 měsíců.
140. Nikdy nebyl požádán, aby někomu ublížil, pouze kdysi je obžalovaný pozval na večeři, mělo jít o převezení „někoho někam“. Teprve, když se s M. K. vraceli, tak se dobrali toho, že to mohlo být něco špatného, ale z úst M. nikdy neslyšel, že by svědek měl někomu ublížit. Neví, o koho se mělo jednat. Ke konkretizování nedošlo proto, že se M. K. našel, tu smlouvu, co tam měl, zmuchlal a odjeli pryč. Byla to pojistná smlouva svědka K. ohledně OVB, kterou přivezl na večeři. Svědek se domnívá, že příčinou rozkolu mezi panem F. a panem K. byly finance. Nepamatuje si, jestli byla řeč o starých lidech, handicapovaných lidech a vytvoření zařízení, kde by se jim pomáhalo. M. se o paní Ch. občas zmínil, v souvislosti s ní něco po nich chtěl, ale on to bral jako hloupost (v řízení před soudem uvedl, že po nich nic nechtěl). Když na to byl upozorněn, uvedl, že si už skutečně nepamatuje, jestli po nich něco chtěl. Ví, že o ní občas mluvil, ale že by chtěl něco ohledně ní, to říct nemůže.
141. Paní Ch. byla jeho domácí. Byla nepříjemná, měla problémy s alkoholem, mluvili o tom pan F. i pan K.. Svědek se ptal svědka K., jak paní Ch. zemřela, ten mu řekl dvě varianty, že **měla někam upadnout nebo že snad kvůli tomu alkoholu**, jinak neví. Informaci, že zemřela, má asi od J. D. (původně uváděl, že od svědka K.). Říkal, že je M. F. obviněn z vraždy té paní. Nevěděl o tom, že to měl udělat, určitě se mu s tím obžalovaný nesvěřil, nikdo o tom v jeho okolí taky nic nevěděl. S obžalovaným se o tom nebavil. Přímo po nich s K. obžalovaný nechtěl, aby fyzicky napadli někoho jiného, ale mluvil o nějakých vymáhacích akcích, nikdy neřikal nic konkrétního, jen že mu lidé dluží a tak. Podrobněji se o tom nebavili (opět z přípravného řízení).
142. S M. K. a M. F. se o sebevraždách nebavili, jediné téma o smrti padlo, když jeli z té večeře a M. K. se domníval, že po nich tohle mohlo být žádáno. M. K. to odvodil na základě té večeře, která byla s panem F.. Neví, kdy paní Ch. zemřela. Nejpodrobnější informace o snech pana F., kdy chtěl něco budovat, byla, že chtěl udělat někde na pozemku v Křinci, plantáž zdravé výživy. Nevybavuje si, že měl obžalovaný v plánu sanatorium, kam by chodili lidé umřít. Ví, že paní Ch. měla přezdívkou, že nebyla hezká, ale jaká, to už neví. Neví, že by měl pan F. přezdívkou sám na sebe, ví, že měl něco na facebooku, ale to už si také nevzpomene. Bavili se s panem K. o výslechu na policii nebo u soudu, říkal mu, že řekl, co věděl, nějak to nerozmazávali, jenom si řekli, že je zajímavá, jak tohle všechno dopadne, jestli je to pravda nebo ne a to je všechno. Pan K. mu neřekl, že by někdy při výpovědích řekl nepravdu. Nikdy neslyšel, že by panu F. chtěl ublížit, spíš by řekl naopak, že svědek K. tomu věří, že to obžalovaný mohl udělat.

143. Protože výpověď tohoto svědka byla krajně nevěrohodná díky jeho tvrzené amnézii, byl konfrontován s tím, jak vypovídal v přípravném řízení (kurzívou). Další část jeho výpovědi je proto citována doslova.
144. **„Krom té nabídky peněz za vraždu, co nabízel, nevím v podstatě nic.“** K tomu uvedl: Ano, to je přesně to, k čemu jsme se dobrali s K. v tom autě po tý večeři. Jinak z jeho úst vyloženě nepadlo, že by mi chtěl nabízet peníze za vraždu. Nevím, kolik to mělo být peněz, k tomu jsme se opravdu ten večer nedostali, to je, jak se M. naštvál a jeli jsme pryč, to jsem vypověděl i u policie.“
145. **„Kdyby neměl potřebu se chlubit tím, co udělal, tak mu ta vražda projde.“** Mně se nechlubil, ale měl se chlubit, myslím, J.. Co jsem tak pochopil od K., tak J. měl tohle všechno od něj vědět a nahlásit. Co si pamatuju, tak mi M. K. oznámil, že jsme pozvaní na večeři k M. F., myslím si, že to bylo v domě jeho matky v Nymburce na zahradě. Tam jsme grilovali, bavili se, já M. moc nerozumím, jak mluví. Tam ta konverzace nějak vznikla, nejdřív tam vznikl nějaký spor kvůli smlouvě, co si vybavuju. Bylo to ohledně pojistky, která byla připravená od M. pro pana F., že pravděpodobně si o tom M. F. něco zjistil, a pak tam byl nějaký spor, že se mu to nezdá dobrý. Do toho něco s tím převozem toho člověka z bodu A do bodu B, pak se M. naštvál a odjeli jsme pryč. Nebylo mi řečeno, převoz jakého člověka, nebo jsem tomu spíš nerozuměl, ale mělo jít o to, že jsme měli někoho odvézt někam, oba dva s M.. Já auto nemám, v té době řídil M.. Asi věděl M., co je na tom špatného, když se naštvál a odešel. Tam právě vznikla ta domněnka, že po nás chtěl něco asi hodně špatného. K. mi říkal, že po nás klidně mohl chtít nějakou vraždu, potom jsem se dozvěděl, že by to mohla být ta domovkyně, neznal jsem její jméno. První moment jsem na to reagoval udiveně, že tohle by po nás ani nemohl chtít, takovouhle věc, M. říkal, že jo, dál se to nerozvádělo.
146. Svědek byl také dotazován na to, jaká je **přezdívka pro člověka zapáleného do sportu**. Svědka napadla slova jako „fitness“ nebo „zápasník“. Uvedl, že neslyšel, že by se mu říkalo „zabiják“. „Killer“ v MMA branži občas zazní, je to v překladu „zabiják“, ale spíš ve smyslu „střelec“ v kleci v zápasech, že to dodává pocit vítězství. Slovo „killer“ padne mezi zápasníky MMA po nějakém rozhovoru, když někdo vyhraje, tak se řekne: „Jo, je to Killer“. Neví, jestli existuje takové označení pro nějaké posilovací cviky.
147. K výpovědi tohoto svědka je nutno uvést, že se nejeví být věrohodnou, tento se zjevně snažil vyhnout jasné odpovědi na položené otázky. Potvrdil však bez pochybností, protože opakovaně, že večeře u obžalovaného, kam byl pozván se svědkem K., který o ní též vypovídá, proběhla, a že jim byla ze strany obžalovaného adresována nějaká nabídka, kterou si on sám vyložil jako něco potenciálně špatného. Potvrdil také, že na to reagoval svědek K. rozhořčeně.
148. **O míře věrohodnosti** výpovědi svědka M. (a v kontrastu s tím vlastně i svědka K.) asi nejlépe svědčí zajištěná facebooková korespondence mezi oběma muži, která je **z února roku 2017**.
149. **P. M. dne 13.2.2017 sděluje:** *Já nechci nikoho potápět, ačkoliv to byl občas psychopat.*
M. K. reaguje: *Tak to já jeho s radostí, půjde za vraždu, vydírání, falšování a bůh ví co na něj zbytek ještě vyhrabou a drogy pochopitelně.* Na **dotaz P. M.:** *To prasklo?*
Svědka K. odpovídá: *Ve velkém stylu, někoho podvedl, svou slečnu začal bít a vydírat a to už teď neustojí.* Na dotaz **P. M.,** co s poškozenou prováděl, **M. K. píše:** *Zdrogoval, opil a odvedl do lesa na chatě a nechal umřít. Pak ji odtáhl domů, udělal tiple krásnou fotku a nahlásil to, že dělal, co mohl. Ještě tam s tím tělem nějak šachoval.* Načež **P. M. sděluje:** *Já tušil, že to udělal, že ji zabil.*
150. Pokud jde o **fotografii**, o které hovoří svědci, tak **M. K. uvádí:** *Tak na té fotce prý není mrtvá.* **P. M.:** *Vždyť je celá od kerve, co nakecal policii?* **M. K.:** *Jen ji zmlátil.* **P. M.:** *Tak to je síla, ale stejně ji nakonec zabil nebo ne?* **M. K. uvádí:** *Jo, zabil.*

151. **P. M.** dne **17.3.2017** uvádí: *Poprosil jsem ji, aby mě neuváděla (myšleno jednu z dcer poškozené), krom té nabídky peněz za vraždu, co nabízel, nevím v podstatě nic. Nechci si moc zabrávat, když mám podmínku, co kdyby. Teďka navíc myslím, že tak či tak to má spočítaný. Může se to pak ošklivě zamotat, co si budem říkat je to chytrý parchant. Kdyby neměl potřebu se chlubit tím, co udělal, tak mu ta vražda projde.*
152. Pak ve zprávě ze dne **18.3.2017** je ze strany **M. K.** zmínka o tom, že obžalovaný *mlátil a týral svoje dvě poslední slečny, ty to na něj daly a pak taky od jeho bratra, když vypnul jejich matku.*
153. Pro posouzení této věci je tak nejprínosnější odpověď svědka M., kterou poskytl na dotaz, o němž nemohl vědět, zda směřuje či nesměruje do okolností spojených se smrtí poškozené, a to je výklad výrazu „killer“. V další části odůvodnění tohoto rozsudku bude podrobně rozvedeno, proč je toto slovo tak důležité. Na tomto místě prozatím postačí konstatovat, že jako provozovatel posilovny a osoba pohybující se v okolí MMA zápasů by tento výraz **pro zapáleného sportovce** nebo jako název určitého **náročného posilovacího cviku** zřejmě měl znát.
154. **Svědka J. D.** (č.l. 472-485, 1546 verte-1551), svého času jeden z nejbližších obžalovaného, vypověděl, že se s ním seznámil asi před čtyřmi či pěti lety, měli společné zájmy, jezdili na tréninky bojového sportu, pak si povídali, psali si na facebooku. Obžalovaný mu nabídl bydlení v Praze a dobrou brigádu, což svědek přijal. Obžalovaný ho požádal, aby podepsal nějaké listiny. Potom se začalo podnikat v XXXXX, což byla firma obžalovaného, kde to všechno skvěle vypadalo, byl tam souhrn myšlenek, které byly pro ně důležité, o zdravé stravě apod. Pak tam ale byly rozbroje kolem peněz, obžalovaný každému říkal něco jiného.
155. Po dvou týdnech od nastěhování A. M., přítelkyně obžalovaného, slyšeli s J. T. křik z pokoje obžalovaného, kam přiběhli a přistihli M., jak držel A. přimáčknutou na zdi. Tak ho odstrčili, J. vzal A. do kuchyně a svědek zůstal s obžalovaným. Ptal se ho, jestli mu to přijde normální, načež se všichni tři za dva dny odstěhovali.
156. Poškozená **J. Ch.** byla **zvláštní, posedlá, občas se začala cukat, vydávat takové zvláštní zvuky, mluvit úplně z cesty, většinou začala řvát a všechny urážet, že je zabije.** Z vyprávění obžalovaného věděl, že poškozená bere nějaké prášky, ale jaké konkrétně, to mu známo není. Co se Tábora týká, tak zde pracovali na vyklízení chaty, vedlejšího objektu, jakož i zahrady, hlavní osobou byl obžalovaný. Mělo to být zázemí zdravého životního stylu, kde měla být celková péče o klienty ve směru stravování, sportování, masáží apod. Co se „Projektu Lázně“ týká, tak si původně svědek myslel, že to je recese, **obžalovaný měl v plánu pomáhat odcházet hodně starým lidem, často o tom mluvil.** Na jednu stranu byl strašně vstřícný, všem vyhověl, se spoustou lidí byl v dobrém, ale vždy v určité chvíli, kdy začal být nějaký problém, nebo někdo nechtěl úplně spolupracovat, tak dokázal otočit stejným způsobem na druhou stranu. Stejně tak **vyhrožoval jemu a jeho rodičům,** aby nechodil k soudu jako svědek.
157. Obžalovaný se jemu, A. M. aj. T. svěřil, že **za smrt poškozené může on,** to bylo dva dny před odstěhováním. Ještě předtím vyhrožoval A., že jestli mu bude skákat do řeči, tak jí dá facku. To vše bylo v období asi dvou týdnů, kdy mu přestávali věřit. Když obžalovaný vyhrožoval A., řekl, že svojí matce dal také facku, když mu skákala do řeči a pak, že té **J. pomohl pryč.** Svědek si není jistý jak, ale **mluvil o kombinaci léků a alkoholu.** J. Ch. užívala nějaké léky na tlak, ale neví jaké, odkud léky vzal, to svědek netuší. Obžalovaný věděl, jakým způsobem lze zabít člověka, studoval zdravotní školu, měl to nastudované, nikdy ale neřekl odkud. **O smrti J. říkal, že to bylo v Táboře, že si vzal léky, alkohol a šli spolu do lesa, kde jí pak někde nechal a odešel, aby se jí ulevilo.** Svěřil se svědkovi, A. a J. T., že **takový byl plán, dát jí hodně prášků a alkohol, to řekl asi rok poté, co se to stalo.** Neví, zda s ním šla poškozená dobrovolně, zda věděla, co se bude dít. Předtím obžalovaný párkrát hovořil o tom, že **ví o kombinaci léků na tlak s alkoholem, a že se to vzájemně vyvrací, častokrát svěřoval své**

myšlenky, párkrát mluvil o tom, že poškozené možná ulehčí cestu atd. Byla spousta věcí, myšlenek a idejí, o kterých druhý člověk nevěděl, jestli to obžalovaný opravdu chce realizovat nebo je to jenom legrace. Příkladem je nějaká ruská soutěž, kde se údajně měli lovit lidé. K tomu obžalovaný uváděl, že to postaví, že by byla sranda to zrealizovat. Obžalovaný napsal na facebook, že mu poškozená dala dar, který může dát jenom jednou. Svědek pochopil, co tím myslel. Po její smrti jemu a V. M. řekl, že je to tam zalepené, že jsou tam policejní pásky.

158. Svědek také uvedl, že obžalovaný poškozené podsouval alkohol. K tomu svědek uvedl, že našli láhev rumu na chatě, schválně jí nechal uvnitř a ona ji vypila (pozn.- k tomu se vyjádřil obžalovaný tak, že se nejednalo o láhev rumu, nýbrž o láhev, která je vidět na fotografiích z domovní prohlídky ve spíži *na čl. 1134*. Tu do Prahy přivezl z chaty. Soud však tuto poznámku považuje za účelovou, protože láhve určené obžalovaným jsou zřetelně jiné než láhve tuzemského rumu a jejich záměna druhou osobou je tudíž vyloučena).
159. Poškozenou bral obžalovaný jako **méněcennou, jako by byla nesvéprávná, jako by byla dítě**. K jiným lidem se takto nechoval. K nim se choval vstřícně a přátelsky, dokud obžalovaný něco nechtěl a ten druhý nechtěl vyhovět. Pak se to stejným způsobem otočilo proti tomuto člověku a obžalovaný najednou nebyl vstřícný a hodný. **Jednou se ho obžalovaný ptal, že mu nějaký člověk dluží peníze, jestli by s ním jel useknout mu za to ruce**. Samozřejmě nejel, myslel si v tu dobu, že to je jen takový výkřik do tmy.
160. Obžalovaný užíval látky **dopingového charakteru a drogy, jako extázi, marihuanu a lysohlávky**. Svědek užíval testosteron a deriváty testosteronu, ale nebral velké dávky, takže na sobě nic nepozoroval. Obžalovaný to užíval ve větším měřítku, v nesmyslných dávkách a po určité době užívání došlo ke **změně jeho povahy**. Byl hodně výbušný a výstřední. Co se násilí na druhých týká, tak se svědek dozvěděl celkem o třech případech. Vedle poškozené, že dal svědkyni K. G. facku, což mu řekla tato svědkyně, **jednoho nájemce prý skopal**. O něm mu **vyprávěl sám obžalovaný, že to byl nějaký feťák, že tam dělal problémy, takže ho skopal a vystěhoval**. Od M. K. se dozvěděl, že J. Ch. obžalovaný údajně přivazoval k topení a mučil.
161. Obžalovaný chtěl po svědku D., aby mu sehnal **nějaký konkrétní jed**. To zprvu nedělal, ale protože na něj obžalovaný tlačil, jestli by se na to nezeptal, a naléhání nebylo tak kamarádké, jako dřív, zeptal se svědek svého známého, který mu naštěstí řekl, že neví, co to je. Obžalovaný mu k tomu říkal, že **to umí zabíjet**, ale nebyla řeč o konkrétní osobě, které by měl být podán. Obžalovaný dal svědkovi jednu knihu, a to knihu s názvem **Zakázaná rétorika**, kde jsou rozvedeny postupy, jak se dá manipulovat s lidmi v dobrém i ve zlém. Po přečtení si uvědomil, jak obžalovaný používal postupy a schémata uvedená v této knize. Nejprve byl hrozně vstřícný, ochotný, aby se člověk cítil být dlužen a pak mu bylo hloupé pro obžalovaného nějakou věc neudělat. Tak to bylo například se svědectvím u smlouvy. Svědek bral obžalovaného jako kamaráda, věřil mu, že potřebuje jenom svědka, a že o nic nejde.
162. Pokud jde o název **XXXXX**, tak to neměl být jenom fyzický, ale i duševní rozvoj, takže asi spojení s Elfy. **Obžalovaný si říkal Elf**. Zřejmě to byl ten filmový Elf. Dlouhé vlasy, dožívají se déle, jsou duchovně výš, např. v Pánovi prstenů, něco jako nadřazení. O poškozené mluvil jako o Gloomovi, to je postavička z Pána prstenů. Druhé jméno obžalovaného „**V.**“ mělo nějaký hlubší důvod, ale už si nevzpomíná jaký.
163. Jednou mu obžalovaný poslal fotografii poškozené, kde byla v obličeji celá od krve, obžalovaný ale tvrdil, že to je proto, že ona, jak byla napůl blázen, tak nesla játra z obchodu, spadla s nimi a „matlala“ je na sebe. O záležitostech s paní Ch. se obžalovaný bavil ještě s M. K., oni měli nejspíš podobný vztah jako svědek s obžalovaným, byli dobří přátelé, rozuměli si ve sportu. Obžalovaný mu říkal, že J. má dcery, které se o ni vůbec nestarají a nejsou s ní v kontaktu. **Je možné, že paní Ch. někdy ve svém stavu pronesla, že už nechce na světě být**.

164. **Obžalovaný se veřejně přiznal, že zabil poškozenou** chvíli poté, co řekl, že dal facku své matce. **Vše říkal s naprostým klidem.** Protože mu A. skočila do řeči, tak jí nejdřív řekl, že jí dá facku jako svojí matce. Pak říkal něco v tom smyslu, že **J. pomohl.** Svědek se ho už předtím několikrát ptal na smrt poškozené, ale buď se mu odpovědi nedostalo, nebo byla tak neurčitá, že se z toho dalo vydedukovat i to, že ji zabil i to, že ji nezabil. Blíže informace o smrti poškozené řekl obžalovaný v kuchyni bytu. Tehdy řekl, že to udělal tím, že dal poškozené **hodně prášku, že jí pomohl z tohoto světa.** Nevyptávali se ho na to konkrétně, řekl to všechno sám. Než se obžalovaný **úplně doznal k tomu, že poškozenou zabil,** tak to nějak naznačil svědkyni M. a jemu, předtím to byly nepřímé řeči. Řekl to i před svědkem T.. Nezajímali se (on, M. a T.) co jí měl podat, kolik toho bylo, kdy a kde. V tu chvíli se na sebe jenom podívali, protože jim došlo, že to je pravda, a že jsou s vrahem v jedné místnosti. Říkal, že k tomu došlo **v Táboře, že jí někam odvedl,** svědek má za to, že **mluvil o lese.** Nevzpomíná si, jestli mluvil o tom, že paní Ch. šla do lesa už s těmi látkami v sobě nebo jestli je dostala až na místě. Když obžalovaný říkal, že poškozenou zabil, tak jim připadalo, že to myslí vážně, ale současně, že „machruje“, že **se přitom cítí dobře.** Potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení, že se **obžalovaný chvástl tím, že poškozenou zabil.** A. se ho ptala, jestli to myslí vážně a on to **odkýval a smál se takovým tím svým úsměvem.** Řekl to sám od sebe, chtěl „zamačrovat“ na tu A..
165. Od svědka M. K. se svědek dozvěděl, že mu obžalovaný posílal zprávu, že má být připraven **„sejmout jeho fotra“**, což bylo v době, kdy byl obžalovaný v domě, kde dal facku svojí matce.
166. Obžalovaný zkoušel LSD, říkal, že mu to pomáhá „upustit“ a líp se koncentrovat. Mezi obžalovaným a M. K. pak byl z obou stran hodně nenávislný vztah, byl tam problém s dlužením peněz, možná nějaké služby jako **sekání rukou,** to asi také zkoušel na pana K.. Obžalovaný psal rodině M. K. a snažil se dělat zle, aby mu vrátili peníze. Potvrdil, že mu **svědek K. (č.l. 1300 spisu)** psal, že mu **dal obžalovaný peníze, aby zabil domácí, a když řekl, že ne, tak musel začít splácet. Měl ji uškrtnit a jeho bývalému nájemci, který fetoval, měl jít a useknout mu ruce, protože kreslil a živil se tím.**
167. **Hellnox** je legální přípravek, suplement na cvičení. Cvičit chodili v době, kdy žila paní Ch., i potom. Obžalovaný byl ve vymýšlení nových cviků kreativní. Pak svědek popsal, v čem spočívají **tzv. killery.** V době, kdy tam přišla M. přítelkyně A., tak svědek tam už bydlel, měl jednu slečnu, která se jmenovala A. Š., ale jenom spolu „spalí“, s nikým jiným intimní poměr neměl. Byl obviněn, že měl poměr s A., ale to není pravda. Po svém odstěhování se cítil svědek částečně v ohrožení, protože obžalovaný začal psát jeho matce. **Pak obžalovaný říkal bez bližšího určení, jestli někomu usekneme ruce atd.** Když se cítil v ohrožení, mluvil o tom s M. K., V. M., K. G.. Když byla svědkovi ukázána facebooková komunikace na č.l. 1230 – 1231, v níž obžalovaný uvádí, že je „v úterý killer“, tak to podle svědka nesouvisí s tím cvikem, ale spojitost netuší.
168. Obžalovaný vyráběl ampulky s nějakým výtažkem pro lepší spánek a koncentraci, ampulky **byly s marihuanou.** V Táboře byl **pokus o vypěstování marihuany,** kterou ale někdo odcizil. V bytě byly nějaké její zásoby, ale neví, v jakém množství. Obžalovaný **marihuanu kouřil.**
169. To, že bylo **připravováno usmrcení poškozené ze strany obžalovaného po dlouhou dobu,** dokládají nejenom facebookové zprávy, které budou citovány, ale i výpovědi **svědků,** zejména M. K..

Dílčí závěry soudu o přípravách usmrcení poškozené obžalovaným

170. Souhrnem se musí konstatovat, že činnost obžalovaného byla **od počátku cílevědomá a postupující po jednotlivých, na sebe logicky navazujících krocích.** Jejich podstatnou součástí bylo navázání blízkého vztahu s poškozenou tak, aby **tato převedla na obžalovaného**

svůj majetek, muselo se to však dít postupně, při využití určitých příznivých okolností daných zejména psychickým a fyzickým stavem poškozené, myšleno v závislosti na ovlivnění alkoholem. Zároveň k tomu musel obžalovaný **využít osob, které mu byly nějakým způsobem zavázány**.

171. Nejprve byl nájemníkem dvou zadních pokojů v bytě poškozené, kde se zdržoval už od **června 2013**, ale nájemní smlouva je ze **dne 1.9.2013**. Už dne 10.9.2013 uděluje poškozená obžalovanému plnou moc k zastupování při jednáních týkajících se bytu a **dne 5.2.2014** uzavírá smlouvu o **výkonu správy domácnosti**, za kteroužto platí obžalovanému částku 800 Kč měsíčně. Z čestného prohlášení poškozené z 9.11.2014 pak vyplývá, že obžalovanému poskytla bydlení od 1.6.2013. Následují v roce 2015 různé smlouvy vztahující se ke správě majetku jak poškozené, tak její matky JUDr. K., přičemž vedle uzavřených smluv o převodu vlastnictví k jednotlivým nemovitostem jsou součástí spisového materiálu též návrhy na vklad práva vlastnického do příslušných katastrů nemovitostí
172. To, že bylo **připravováno usmrcení poškozené ze strany obžalovaného po dlouhou dobu**, dokládají pak nejenom facebookové zprávy, které budou citovány, ale i citované výpovědi **svědka P. M. a zejména svědka M. K.**, kteří byli jako osoby schopné užit fyzického násilí (důkazem správnosti odhadu obžalovaného budiž to, že oba jsou v současnosti ve výkonu trestu za násilnou trestnou činnost) kontaktováni obžalovaným se žádostí, aby ho **zbavili jeho domácí výměnou za odpuštění dluhu**, který u něj M. K. měl. Vedle toho jsou výmluvné nahrávky hovorů s poškozenou, zprávy vyměňované s dalšími lidmi, rozličné listinné důkazy i fotografie důležité také z toho pohledu, že jsou schopny přinést odpověď na otázku, **kdy obžalovaný začal uskutečňovat kroky směřující k zamýšlenému usmrcení poškozené**, a začal řešit způsob, jak k němu dojde.
173. Obžalovaný hovořil o budoucí smrti poškozené (a v tom je třeba spatřovat onen psychogenní útlum dle psychologického znaleckého posudku) s více osobami, nejen se **svědkem D., svědkem K.**, nebo, jak uvedeno výše, se **svědkem M.**.
174. Na *č.l. 1257 verte* totiž spis obsahuje část komunikace mezi osobou vystupující pod jménem **V. M.** a M. V. F. z **2.5.2015**. Je zjevné, že obžalovaný s touto účastnicí facebookové komunikace hovoří i o reáliích pocházejících z díla J.R.R. Tolkiena, kde říká: *Jupí, takže jsem temný Elf a Lodhlorien je jedem prolezlý?! PS: Jistě ustupujícího jedu z mordorských katakomb, jež Gloom obýval dříve a Elf čistí houževnatě kousek po kousku. Co ti okrajově sděluje?! Víš, co mě pobavilo při tvém doprovázení?! V. M.: Ježíš co? F.: Jsi jediná osoba, které se kromě mě Gloom – J. dle slov bojí ..! =D V. M.: Bojí? Dne 4.5.2015 obžalovaný sděluje: Ráno vykopávám Gloomu do Tábora, protože dusí šťavnaté plody u Elfa. Prospěje mu vyhubtávání svých slabostí v přírodě. Dne 22.5.2015 pak obžalovaný píše: Gloom míří směr Tábor, do večera si konečně dotáhnou vše potřebné i přes skluz, je klid v **Lorienu!** =).*
175. A **dne 23.5.2015** sděluje obžalovaný, že dokončuje vše potřebné, na což **V. M.** reaguje: *Já nevím, jestli vůbec něco obledně tebe chápu. Pardon. Obžalovaný: Gloom totiž zemře do měsíce. V. M.: Jak to můžete tak jistě vědět? F.: Vážně to chceš objasnit?! Rád si udělám ten čas i prostor pro zasvěcení ... jen ti skutečně otevření tomu vskutku tomu porozuměli. To je popravdě to nejmenší ... mě štvou možné potíže z prakticky malicherných důvodů poté ... dědictví, vyplácení, vyjednávání, možné předsudky, publicita apod. ...*
- V. M.:** Jo, tyto důvody chápu. **Obžalovaný:** *A hlavně, že se v tom ztratím ... proč si tě tak vážím, je právě sympatie vůči tobě a tvá pozitivní magie na mě ... srdce je tak blasité a tím mi drží jasnou mysl i přes vše ostatní ...!*
176. Podobného typu komunikace je i ta, kterou vedl obžalovaný s účastníkem, který se podepisoval jako **V. T. R.**. Ve dnech **19. až 29.5.2015** obžalovaný hovoří o *táborském mezibodu ke středisku v podobě samoudržitelného pasivního domu s nekonvenčními inovacemi včetně zabradních systémů s lázeňskými prvky a karpatským plánem*, přičemž **V. T. R.** se táže: *Doufám, že vysvětlení a náprava přijdou rychleji*

než otazníky, které mezi námi visí, na jejichž probrání marně čekám několik týdnů a myslím, že je poměrně nevhodno vztahu Elfů a Dunadainů.

Na což **obžalovaný odpovídá:** *Jedno po druhém V. T. R., dřívější otazníky: V. t. r., dřevorubecká sezóna je a stále bude aktuální, chceš-li urychlit, pak rovnou sám zlikviduj Gloomu způsobem důmyslnými a neřešíme důvody skluzu proč více již...! Právě ony excesy mordorské zpomalují rozkvět **lorienský**, který našťástí stále probíhá a vždy bude, dokud pozitivní faktory působí (...) ne, v Táboře vytvářím soukromou osadu a mezibod k finální vizi střediska komplexní péče, původní historie tohoto města je mi ukradená, přítomná tvorba a činy nové příběhy vytváří a tím i současnou historii. (...) Karpatský plán zraje díky plnění potřebných mezibodů k jeho realizaci. (...) Distribuce koncentrátu je též klíčovou součástí existence Elfa i plánů.*

Později V. T. R. uvádí: *Gloomu osudu svému ponechati jako nejlepší možnost vidím, život ví nejlíp, jaký průběh bude nejvíce dokonalý :D Chápu, že to občas musí být mazec.*

177. Další korespondence obžalovaného se sociálním okolím byla realizována prostřednictvím mailové adresy: **XXXXXXXXXXXXX**. Níže uvedené vybrané maily dokreslují situaci v bytě, vztah obžalovaného k oběma poškozeným i jeho intriky, kterými se snaží zhoršit postavení osob, které se mu nějak vzepřely. Zde je to ohledně J. Č., něco podobného použil i ve vztahu ke svědku K. a svědku D..
178. Už **dne 23.10.2014** si obžalovaný píše s **J. P.** prostřednictvím e-mailů, přičemž J. P. zde vyčítá obžalovanému, že *vážne komunikace, je nechutný stav bytu, v němž je kuchyň omatlaná syrovým masem, je znečištěné WC, koupelna, špína a hnus, kam se podíváš, člověk si nemůže nic nikam odložit.* Pokud pak dále sděluje své výhrady vůči fungování spolubydlení v bytě, pak je mezi nimi i ta, že je *ze strany obžalovaného zakazováno, koho si může či nemůže do bytu pozvat.* Věří tomu, že za rok to bude úplně jiné a o dost lepší, ale v současné době má za to, že by bylo nejvhodnější, aby opustila bydlení s obžalovaným. Dále pak se *zmiňuje i o radikálním přístupu k H.* (zřejmě J. Č.).
179. Z téhož dne je odpověď obžalovaného, ve které hovoří o tom, že *péruje J. víc a víc a díky tomu vypětí je možné zjistit, kým skutečně je a jaká je jeho realita, přičemž každá skutečnost je velice cenná.* Zůstává nadále odměřený vůči všem, dokud se blíže neurčená okolnost nevyjasní. Uvádí: *Tebe nadále chráním v podobě pravidelných diskusí s Gloomkou. Člověk je pro druhého dar nebo trest. Pro mě je dlouhodobě Gloomka za poslední dva měsíce i J. převážně trestem! Aspoň se stále učím psychické odolnosti. ;-).* Zmiňuje se o tom, že je přístupný diskusi s D., kterou bude realizovat za pomoci kochleárního implantátu.
180. Z uvedeného plyne, že nelichotivá přezdívka poškozené vznikla hluboko v roce 2014, ne-li dříve.
181. **Dne 17.12.2014** pak odpovídá **J. Č.** obžalovanému stran smlouvy k pronájmu pokoje, kterou mu obžalovaný téhož dne zaslal a chtěl ji po něm podepsat. **Dne 21.12.2014** obžalovaný děkuje I. M. za návrh do katastru nemovitostí. V dalších dnech roku 2014 dále probíhá konflikt mezi obžalovaným a J. Č..
182. V **roce 2015** komunikuje obžalovaný s **matkou M. K.** a vyzvídá, jaké dluhy je tíží.
183. Zde opět nelze než konstatovat, že **obžalovaný cíleně vyhledával slabiny osob**, které se okolo něj pohybovaly, aby pak mohl vyvolat stav, kdy ony mu budou vděčné, případně mu budou dlužny a on je použije pro své vlastní plány. Obdobné viz níže u matky svědků Č..
184. **Dne 8.1.2015** obžalovaný píše **P. M.** a zasílá mu záznamy, které si pořizoval s poškozenou Ch., přičemž mu klade na srdce, aby byly rozlišeny osoby hovořící na záznamu a aby po přepsání záznamy zlikvidoval (podobné prepisy mu prováděl i svědek K.). **Dne 12.1.2015** žádá obžalovaný po matce kontakt na odhadce nemovitosti, **dne 14.1.2015** ho obžalovaný oslovuje a domlouvají si schůzku na **27.1.2015**.
185. **Dne 16.1.2015** je uloženo 13 fotografií z bytu **XXXXXX** z pokoje, který předtím opustil J. Č..

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

186. **Dne 20.1.2015** si píše obžalovaný s J. Č., který mu vyčítá, že **zná plány na získání celého bytu**, které má obžalovaný. Krom jiného uvádí: (...) *Já se ti jen směju, vidím ten tvůj ksicht a ty nízké pudy, co tě vedou, je mi tě tak líto a jsem rád, že už tě v životě neuvidím. Nikdy jsem nepřítval tvým časem pro tebe na nic jinýho, než abych ti pomohl .. ne ale s tvejma pravopodivnejma obchodama, nebo **se sprádáním plánů na získání celého bytu**, ty zmrde .. !!!! Nevíš co to je mít přítele a taky tak se od začátku chováš ke mně .. jsi takovej ubožák ... nejradši by si měl svůj ústav, kde si budeš léčit svoje trapný ego na pacientech .. je mi tě líto .. Nikdy jsi nezareagoval na věci, které ti lidé říkali!!!!!!! Jsi pokrytec ... ty vole, jak můžeš mít tu drzost **ještě se stavět do role správného příkladu** .. ty seš ta největší křivá svine (...) *víš, co to je, mít přítele a lásku? Věci, co děláš ze srdce a ne pro peníze???? Ty víš, že to faleš, co braješ, chceš prachy a přitom se usmíváš jako zkurvenej jehovista a snažíš se lidem vnutit svoje píčoviny (...)* M., *každěj, kdo tě pozná, tě začne vysmívat .. nebo nesnášet .. mně jsi nebyl sympatickej od první chvíle na bytě ... to už bylo pozdě ... ty jsi ubožák, a proto jsi furt sám.**
187. Obžalovaný totiž **dne 20.1.2015** psal mail **matce J. Č.**, ve kterém jí ho haní, na což Č. reaguje tak, že její syn má lékařskou zprávu. Zjevně jde o lékařskou zprávu o výsledcích napadení poškozeného.
188. **Dne 28.1.2015** komunikuje obžalovaný s **L. Ch.**, informuje ji o výši dluhu na telefonu a ptá se, zda jsou se svojí matkou v kontaktu. **Dne 5.2.2015** je mu doručen odhad hodnoty bytu od znalce J. Š..
189. **Dne 2.3.2015** píše obžalovaný opět L. Ch. s tím, že je důležité, aby udržovali kontakty, a že je chce zapojit *ke zvýšení stimulu pro zapojování do reality* (myšleno zřejmě poškozené).
190. **Od ledna do března 2015** koresponduje obžalovaný i s **I. Č.** a radí jí, co má její nemocná matka jíst a pít. **Dne 30.3.2015** jí sděluje, kolik mu dluží její syn, a že mu postačí, když mu dluh bude splácet.
191. **Dne 23.5.2015** pak zasílá své matce e-mail s názvem „**Omluva prostá, leč upřímná**“, což je omluva za předchozí fyzické napadení, v níž uvádí: *Omlouvám se, že stále nemáš jasno, kým jsem, a že se tolerujeme minimálně! Jsem rád, že jsme si to vyřešili a vyjasnili, ignoruji způsob, jak v důsledku a ve výsledku se to stejně neliší. Jsem rád, že to máme za sebou a nyní kráčíme stále dál. To, co jsme řešili, je již uzavřená kapitola. Doufám a důvěřuji tomu, že si to budeš pamatovat a nikdy víckrát na sebe už útočit nebudeme a ani jeden již vůči druhému nedovolí jakkoli kritizovat. Znáš můj postoj na takové nevhodné jednání vůči mně. A toto se týká jen a vždy nás dvou, jasné?! Pamatuj na to prosím provždy! Mám minimální problém pokračovat v kontaktu, ignoruji dokonce i fakt, že to vyblašuješ do světa, na skutečnosti a pravdě taková aktivita minimum mění. ;-). Klidnější žítí a pozvolné redukování stresových faktorů přejí s vítaným regenerováním se a hlavně růstem stále pokračující...!*
192. O tomto konfliktu vypovídala i **svědkyně Mgr. J. F. S.** ve své obsáhlé výpovědi, která je rekapitulována výše (ve spisu na č.l. 1639 – 1643). Důležité je, že je najisto postaveno, kdy k tomuto incidentu došlo a jaký byl jeho výsledek, což vyplývá z materiálů poskytnutých Městským úřadem v Nymburku a Obvodním oddělením Policie ČR v Nymburku, jež jsou *na č.l. 1084 – 1091*. Stal se **dne 12.5.2015** v době kolem **16:40 hodin**. Svědkyně S. ve své výpovědi uvedla, že tuto písemnou „omluvu“ skutečně jako omluvu nepovažovala, proto se synem korespondovala i dále, a to dne 14.6.2015, kdy obžalovanému na tuto mailovou zprávu odpovídá.
193. Obžalovaný pak v **dalších měsících roku 2015** koresponduje zejména s J. D. ohledně budování XXXXXX, dotazuje se na stav řízení o vkladu práva vlastnického do katastru nemovitostí a píše též L. Ch. ohledně svých návštěv v Táboře, kde uvádí, že ví, co dělá a proč, a že je vše věcí jenom jeho aj.. Podepisuje jak poškozenou, tak i sebe.
194. **Dne 17.7.2015** koresponduje s dcerami JUDr. Ch., kterým posílá dopis podepsaný jejím jménem s tím, že je v něm uvedeno: *Milá L., E., P. a A.. Nás mrzí, že jste se rozhodly nedorozumění mezi námi*

a vámi řešit přes advokátku a soudní cestou. Vím dobře, že vás to mrzí stejně jako nás atd. Končí tento dopis slovy: Doufám, že se všichni ve zdraví dohodneme. Vaše mamí. V kontextu známých skutečností je zvýrazněná poznámka přinejmenším nezvyklá. Podobně jako v následující zprávě:

195. **Dne 27.7.2015** píše mail L. Ch. a dotazuje se jí, jak se s mamkou shodly, k jakému došly závěru a požaduje jasnou odpověď. Naléhá na ní, aby nehaly vlastní matku před soud a píše, že **jim to neradí**.
196. Odpovídá mu **dne 29.7.2015** P. Ch., která mu zaslala dopis, ve kterém vysvětluje jejich postoj k celé záležitosti a k němu. Mimo jiné v něm píše, že *na katastru nemovitostí zjistily, že se od počátku jedná o převod celého bytu, nikoli pouze o dva pokoje, jak jim tvrdil.*
197. **Dne 4.9.2015** obžalovaný koresponduje s právní zástupkyní dcer Ch. Mgr. Č. a velmi důrazně uvádí: *Nejste v pozici pro určování podmínek i eventuálních schůzek pro své neprofesionální jednání. Měla jste si prvně ověřit informaci i z naší strany a to před zahájením samotného řízení. Vyřešíme to sami s dcerami. Za vaši dřívější ochotu děkuji.*
198. Téhož dne oslovuje odhadce Š., že pro něj má další zakázku na odhad, ten s ní souhlasí. V průběhu měsíců srpna a začátku měsíce září obžalovaný ještě domlouvá s **V. B.** možnou dohodu o správě zahrady na Horkách, ukládá si fotografie ze zahrady, z jejího vyklízení, jakož i **fotografie s rostlinami konopí**.
199. S pozemkem V. B. měl obžalovaný své plány už v květnu 2015, protože **dne 29.5.2015** píše **svědku K.** (č.l. 1227): *Další bod v Táboře pro rozvíření další smysluplné strategie je Pozemek s jižním přístupem a plochou pro cvičiště číslo XXX. Perfektní rozšíření ... a komplexnost, hlavně ... je tam totiž přírodní pramen. A ovocné stromy hlavně.*
200. /pozn.- zmíněné cvičiště je číslo parcely patřící sousedu Mgr. V. B., se kterým obžalovaný **dne 2.11.2015** uzavírá **smlouvu o správcovství zahrady**, podle níž se obžalovaný stal správcem tohoto pozemku a altánu na něm postaveném (podobně jako další smlouvy a pro obžalovaného důležité listiny viz *červený šanon v přílohách spisu*)/.
201. Ono vůbec se smlouvou o správcovství obžalovaný operuje často. Ze **dne 16.6.2015** totiž pochází **smlouva o výkonu správy** uzavřená mezi M. F. a JUDr. M. K., jakož i plná moc udělená JUDr. K., které se vztahují k péči o pozemek v Táboře- Horkách. Zajištěno při domovní prohlídce v Praze.
202. **Dne 15.9.2015** prostřednictvím mailu L. Ch. píše dcerám poškozené a nabádá je k tomu, co mají či nemají dělat.
203. Následně pak v průběhu **měsíce října 2015** koresponduje obžalovaný mailem s **P. M., JUDr. I. M. a V. B.**
204. **Dne 15.10.2015** žádá obžalovaný svědkyni JUDr. M. o schůzku kvůli tomu, že poškozená po sobě zanechala dohody a smlouvy a poukazuje na to, že její dcery zapříčinily její zdravotní a psychický stav. Potom se **dne 16.10.2015** zajímá obžalovaný o jeho podíl v případě prodeje bytu a líčí dokumenty a dohody, o kterých nemají dcery povědomí, na což mu JUDr. M. odepisuje a radí s dalším postupem.
205. **Dne 21.10.2015** mu **V. B.** píše mail, v němž uvádí, že odmítá, aby na jeho pozemku F. dělal tréninky, s čímž obžalovaný **dne 25.10.2015** souhlasí. Další korespondence je s dcerami poškozené a jejich právní zástupkyní, případně právní zástupkyní svojí, a řeší zde otázky týkající se vypořádání dědictví, jakož i vlastnických práv k bytu a nemovitostem v Táboře.
206. **Dne 7.6.2016** pak obžalovaný zaslal JUDr. M. chronologii právních úkonů od 1.9.2013, přičemž významné je i konstatování obžalovaného, že *poškozená zemřela v Táboře 7.10.2015 v lesoparku Pintovka, 9.10. nalezl desky s listinami a v nich dvě závěti s osobním dopisem pro něj.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

207. Zmiňuje se o setkáních s L. Ch. i o tom, že **9.10.2015** jel do Tábora s ***dalšími zásobami potravin pro J.*** a našel zablokovanou chatku Policíí ČR. Zjistil nepříjemnosti od souseda a po návratu domu našel exekuční příkaz od Mgr. B. na jméno L.. To, že jel do Tábora dne 9.10.2015 s nějakými zásobami pro poškozenou prokazatelně není pravda. Soud v tomto odkazuje na ostatní provedené důkazy výše uvedené, z nichž je zřejmé, že zde byl **dne 8.10.2015**. Jeho sms sousedovi **V. N.** z 9.10.2015 (dle výpovědi svědka), v níž se ho táže, co se stalo, že je chata olepená páskami policie, pak nemůže být chápána jinak než jako jakési svého druhu ex post vytvářené alibi pro případ, že by ho někdo dne 8.10.2015 při návštěvě s architektkou viděl.
208. Ze **dne 10.3.2016** pak pocházejí tři e-maily, které zasilal obžalovaný **redakcím časopisu Aha a magazínu Šíp**, ve kterých píše, že *„má nové informace k záhadnému případu úmrtí JUDr. J. Ch., celá záležitost teď nabírá zajímavých rozměrů a je skandální, že dcery podaly žalobu na tuto ženu – vlastní matku. Více informací s vámi rád proberu a sdělím pro možnost výtisku v Šípu, Blesku či v Aha. PS: Jsem její ošetřovatel v posledních čtyřech letech života.*
209. Dalším důležitým zdrojem informací jsou **zvukové záznamy, které si obžalovaný do svého mobilního telefonu pořizoval a potom si je nechal přepsat svědky M. a K.**
210. Už **dne 6.1.2015** byl nahrán rozhovor mezi obžalovaným a **další neidentifikovanou osobou**, která se ho ptá: *„Pořád ještě trávíš tu bábu, ta tvoje spolubydlící, ta babča, ještě se jí furt snažíš zabít? Protože tohle je pro mě důležitý téma prostě, to co mě ty tady prezentuješ (pozn.- o Projektu Lázně a podnikání), já se v tom trošku vidím, týká se to toho, co já bych rád dělal, ale co já potřebuju vědět, jestli se pustím do takové spolupráce s tebou je, že seš rovněj člověk, že seš charakter, jestli někde sypeš bábě jed do snídání, tak to není dobrý prostě, já potřebuju, abys tohle nedělal prostě“.*
211. Z pohledu posouzení osoby obžalovaného, **dopadu jeho handicapu na vývoj osobnosti** a prožívání konkrétních situací, je podstatná **tato odpověď obžalovaného V. F.:**
Já mám dvě stránky, firma, tým, spolupráce..., vždycky kdokoli to někam nahoru, vždycky se najde někdo, kdo to táhne dolů, vždycky, třeba ta bába nebo kdokoli v kolektivu na škole, doma, kdekoli, vždycky někdo bude chtít podrážet nohy.
212. Tato neznámá osoba vyjadřuje obavy, že v momentě, kdy se obžalovanému stane nesympatickým, tak *„zavolá nějakým opicím a ty mu šlápnou na hlavu“.* Na to obžalovaný reaguje, že *„nemá rád svine, nemá tedy důvod, proč být sám svine“.* Druhá osoba pak uvádí, že chápe, že se obžalovaný musí nějak bránit, ale to, o čem mluví, překračuje hranici, *„když tam doma trávíš bábu, já jsem slyšel, že jí tam sypeš jed na krysy, děláš to nebo neděláš?“*
213. **Obžalovaný odpovídá:** *„Nee, nic takového se neděje, i když to někdy tak vypadá.“* Dodává, že se někdy pohádají, že s ní řeší, proč pije, proč nekomunikuje s rodinou atd., že to je všechno nahráno v telefonu. Dále uvádí, že druhá osoba musí pochopit, proč ***zrovna J. převádí na základě roku a půl s ním tu nemovitost na něj, proto se jí na to ptá a vše má na nahrávkách, kde ona také říká, že ví, co dělá.***
214. Potom se ho druhá osoba ptá, kdy chce začít a obžalovaný odpovídá: *„To už probíhá. Takže, to už je jen otázka týdnů, kdy jí ty játra vypoví službu.“* Na dotaz: *„Takže ty čekáš na to, prostě ten tvůj kapitál je J.“*, odpovídá obžalovaný: *„To už je vyřešený, kapitál a všechno, to už je hotové, ale možná by byla rušivým faktorem.“*
215. **Dne 10.1.2015** krátce po půlnoci vede obžalovaný s poškozenou rozhovor, jaké má přání do budoucna, co s katastrem nemovitostí. Na to se ho **poškozená** ptá, zda ***má umřít hned***. Na dotaz obžalovaného, co dcery poškozené tato, odpovídá, že on nesmí být prodávát, že to dcery pak vyřeší. Když se ptá dále, poškozená říká: *„Jo, ty chceš, abych umřela“.* To jí obžalovaný vyvrací, ale chce vědět, jak potom má postupovat. Poškozenou je odkazován na její dcery.

Závěry soudu o přípravě vraždy poškozené

216. **Nejpozději v prosinci 2014**, ale nejspíš už dříve, **obžalovaný začal promýšlet kroky, jak se poškozené zbavit**. Ona zmíněná „druhá osoba“, zjevně měla informace o nějakých dalších krocích, jež měly být proti poškozené ze strany obžalovaného už před 6.1.2015 konány. V této souvislosti soud odkazuje na jednu ze zpráv svědka J. D., podle níž měla poškozená dostávat **ibalgín, alkohol a léky na srdce**. Pokud jde o ibalgín, je obecně známo, že se jedná o lék proti bolesti, u nějž je alkohol kontraindikován pro možnost poškození jater. Hovoří-li proto obžalovaný v záznamu výše o tom, že poškozené během několika týdnů játra vypoví službu, je to v tomto kontextu skutečnost potvrzující závěr soudu o počátku přípravy vraždy poškozené.
217. **Dne 17.12.2014** totiž byla podepsána **darovací smlouva**, podle které se obžalovaný měl stát vlastníkem **4/5 bytu** poškozené, předtím šlo o darovací smlouvu na 1/5 bytu. Ke vkladu díky formálním nedostatkům nedošlo, byly proto nově v roce 2015 uzavírány darovací smlouvy na odpovídající podíly na tomto bytě. To však obžalovaný začátkem ledna 2015 nevěděl (usnesení o zamítnutí návrhu na vklad je až ze dne 8.4.2015).
218. **O skutečném vztahu obžalovaného k poškozené** (vedle fotografií zkrvavené poškozené ze dne 6.6.2015 a dalších fotografií v nedůstojných polohách se nacházející zřejmě opilé JUDr. Ch., např. fotografie ze dne 5.2.2015 a ze dne 11.9.2015) vypovídá její **videozáznam**, na němž ztěžka mluví, zjevně opilá, leží na lavičce v zahradě a říká obžalovanému, který ji vyzývá, aby si šla odpočinout dovnitř, že s ním nechce mluvit. Nahrávka je v telefonu označena jako „**Gloom The ruin of humen**“ (pořízena **dne 14.4.2015**).
219. Z uvedeného je zřejmé, že výklad jména **Gloom**, který se snažil podat obhájce obžalovaného při výslechu znalce PhDr. Karla Netíka, CSc., tedy člověka trpícího depresemi, není správný a naopak je správný pohled nastavený dílem J.R.R.Tolkiena, kde je Gloom, dle zjednodušujícího výkladu provedeného soudem, **ošklivým, podlým skřetem vyhnaným ze společnosti**. Ostatně, podrobný popis postav nacházejících svůj předobraz právě v dílech o Středozemí, přináší na *č.l.* 797 založené příslušné pasáže z **wikipedie**. Jde o postavy označované jako **Elf, Gloom a Merlin** (což byla přezdívka obžalovaného v klubu MMA v Nymburce, která se obžalovanému vůbec nelíbila).
220. **Dne 5.4.2015** (*č.l.* 1745) totiž **obžalovaný** píše svědku K., aby byla v klubu MMA v Nymburce, kde svědek v té době působil, zdůrazňována jeho **přezdívka Elf** (mimořádně, opět to potvrzuje závěry znaleckého posudku psychologického o určité **infantilitě** obžalovaného):
Báječné. ;-) Jinak podporuji přezdívku Elf, mám pro to své důvody a ty jsou zásadní. Merlin at' zůstává v minulosti. O mrtvá jména mám minimální zájem! Originalita. ;-)
- Svědka odpovídá:** Elf. Řeknu to dál. Úterý trénink. Jinak relax!. Nálada dobrý ;-)
- Obžalovaný:** Klidně může být návaznost Elf současná verze Merlina, když už to někdo zkusí prosadit v JMN (pozn.- zkratka názvu oddílu z Junior MMA Nymburk). Konec s minulostí, přítomnost je báječná a **činy čekají naplnění!** =)
221. V tomto bodě je namístě také zmínit, že **soud nevěří reakci obžalovaného** na zjištění soudu taktéž pocházejícího z wikipedie, podle nějž by mohl být důvodem, pro který si obžalovaný zvolil třetí jméno „**V.**“ jeho přesvědčení, že by měl být nazýván Elfem, a to Elfem z rodu Vanyar. Lze totiž pochybovat o tom, že by obžalovaný chtěl mít třetí, prostřední jméno „**V.**“ jen proto, že **se to rýmuje**, když z toho titulu, že je neslyšící, lze předpokládat, že mu rytmus slov a jejich zvukomalebnost příliš neříkají (o tom ostatně hovoří i svědkyně Mgr. S.). A tvrzení obžalovaného, že je možno takto použít jen slova mající předobraz v jakémsi **katalogu jmen** vycházejícího ze jmen osob vietnamského původu, lze považovat za vysloveně účelové odůvodnění jiného záměru obžalovaného. Ten se totiž u svých známých celkem netajil svou averzí vůči bezdomovcům i osobám jiné barvy pleti. Jeho plány, jak zlikvidovat vietnamského

nájemce nebytových prostor v domě, v němž bydlel, aby si je mohl pronajmout, pak nesvědčí o vlídném přístupu k těmto osobám (viz výpověď svědka K. o plánu obžalovaného připravit vietnamského prodávče o nohy odpálením nálože na dálkově ovládaném autíčku, které přijede pod pult prodejny, a následnou dekapitací spadnuvšího těla dalším výbušným autíčkem).

222. Zároveň je ze spisu jasně patrné, že obžalovaný si velmi potrpěl na různé symboly, kterým přiřkl širší význam, z čehož také plyne způsob jeho myšlení. To je například i název jeho podnikatelského subjektu, který měl být též zastřešujícím označením pro jeho různorodé aktivity, a sice **XXXXX**. V tomto názvu je zjevně spojeno slovo „Elf“ a konec jak příjmení autora fantasy literatury J.R.R.Tolkiena, kterou se obžalovaný zjevně inspiroval, tak také název území, které se v díle objevuje, a sice „Lorien“, což je opět označení jedné z říší objevujících se v díle tohoto spisovatele. Říše elfské. Poškozená pak byla představitelkou říše zla, Mordoru. K tomu viz níže.
223. Proto soud činí závěr, že **Elf z rodu Vanyar** byl přesně takovou osobou, jakou obžalovaný toužil, i podle znaleckého posudku znalce psychologa, obžalovaný být. Dle **wikipedie** (na č.l. 1687-1689) to jsou:
224. *Vanyar, čili Sliční elfové, jsou nejkrásnější a nejušlechtilejší mezi všemi elfskými národy. Byli známí pro své nádherné zlaté vlasy. Velice milovali skládání básní a písní. Vzhledem i chováním byli nejvíce ze všech quendi podobní **Valar** a neměli tím pádem mnoho společného s **lidmi**. Vanyar byli oblíbenci pána Valar Manwého a jeho ženy Vardy. Jejich jazykem byla vznešená **Quenya**.*
225. Dalším argumentem, který odůvodňuje tento závěr soudu, je i ona zmínka o **vznešeném jazyce** těchto Elfů. Tento až **archaický jazyk**, který obžalovaný používá a o němž hovoří i jeho matka, že je důsledkem jeho handicapu a zkresleného vnímání jazyka, **není běžnou normou**, jak obžalovaný komunikuje s ostatními. Důkazem budiž například výše uvedená korespondence s M. K., nebo se svědkem D., která svědčí i o tom, že **vztah obžalovaného k poškozené skutečně nebyl výrazem upřímného pečovatelského a přátelského vztahu**.
226. Tímto až archaickým, rádoby vznešeným, v každém případě však neobvyklým jazykem, který jistě mohl vyvolávat v obžalovaném pocit vlastní výjimečnosti, protože druzí vesměs nebyli schopni takto psát, komunikoval obžalovaný jen s některými lidmi. A to buď proto, že sdíleli jeho nadšení pro fantazijní svět Středozemě, nebo tím obžalovaný chtěl vyjádřit svou nadřazenost, což se mu však, nutno poznamenat, někdy nevedlo a jeho sdělení byla nelogická či nepochopitelná. Za zmínku stojí například tato korespondence s **V. T. R.** (č.l. 1258-1259).
227. **V. T. R. v květnu 2015** píše obžalovanému: *Doufám, že vysvětlení a náprava přijdou rychleji než otazníky, které mezi námi visí, na jejichž probrání marně čekám několik týdnů a myslím že je poměrně nevhodno vztahu elfů a dunadainů. Obžalovaný odpovídá: Jedno po druhém V., Dřívější otazníky: V., dřevorubecká sezóna je a stále bude aktuální, chceš-li to urychlit, pak rovnou sám zlikviduj Glooma způsobu **důmyslnými** a neřešíme důvody sklužu PROČ více již..! Právě ony **excesy Mordorské zpomalují rozkvět Lorienský**, který naštěstí stále probíhá a vždy bude dokud pozitivní faktory působí (...) Distribuce koncentrátů je též klíčovou součástí existence Elfa i plánů. Jaké novinky tříbí intelekt důmyslný?! (...) . **V. T. R.** pak v odpovědi mj. uvádí: *Glooma osudu svému ponechat jako nejlepší možnost vidím, život ví nejlíp jaký průběh bude nejvíc dokonalý....:D chápu že to občas musí být mazec.**
228. **Dne 29.10.2015** si pak oba píší, krom jiného, i následující zprávy. **Obžalovaný:** *Nemyslím si a na rovinu, momentálně mě jen vytěžujou místo volnosti a pokračování dle tempa srdečného předsudky dcery j. a smrt samotné j., tobě známé jistě jako Glooma. Na proritách se nic nemění, v aktuálním rozpoložení o tom však má pramálo smysl diskutovat. (...). **V. T. R.:** *tak j. gloomova to už ma za sebou? Obžalovaný: Má a je to pro ni po tom všem co jí i dcery způsobily nejlepší.**
229. O směru úvah obžalovaného pak svědčí i jeho poznámky v zajištěném mobilním telefonu obžalovaného ve složce „events“ jeho. **Dne 15.7.2016** si uložil své myšlenky:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

230. *Je jen na me jak utvarim svuj den, vnitřni svet i rezonanci s vnejsim svetem i okolim.*
231. *Při přesunu do pekla za všechny své srdečné a vědomé činy, sesedne Ďábel z trůnu a řekne: „Vítej zpět Mistře!“.*
232. Soud na základě nejen těchto, ale i v další části tohoto odůvodnění uvedených zpráv a svědeckých výpovědí konstatuje, že **pocit nadřazenosti** obžalovaného nad ostatními lidmi v jeho okolí, jejich využívání pro realizaci vlastních plánů a to bez ohledu na potřeby využívaných osob, které k sobě častokrát umně připoutal (například svědka K. podpisem samurajského kodexu cti Bushido dne 13.11.2014, jak plyne z listin zajištěných při domovní prohlídce, které jsou v originální podobě v příloze spisu) přesně v souladu s odbornou literaturou a články a návody, jež si ukládal i na elektronických paměťových médiích, je zcela zřejmý. Nejen v tomto směru proto soud uzavírá, že **znalecké posudky zabývající se duševním ustrojením obžalovaného a vyvozující své závěry i z testových metod jsou evidentně v souladu s poznatky, které soud získal i z dalších ve věci provedených důkazů.**
233. Jak už bylo uvedeno, obžalovaný v roce 2015 hodně korespondoval se **svědkem J. D.** (č.l. 1229-1238) se kterým se seznámil na základě doporučení svědka M. K..
234. Ze záznamu facebookové komunikace je patrné, že k tomuto **seznámení** došlo zhruba **kolem 20. ledna 2015. Dne 3.3.2015** obžalovaný v zajištěné komunikaci poprvé zmiňuje slovo **Gloom**, aniž by ovšem rozváděl, koho tím míní, a **dne 6.6.2015** se ho ptá **svědek D.:** *Ty jsi v Táboře? To je Gloom?*
235. Jde zjevně o reakci svědka na fotografii zakrvácené poškozené, kterou mu poslal obžalovaný (*jedna z fotografií ležící poškozené, jak jsou na č.l. 376 či 376 verte*). V této souvislosti soud upozorňuje též na obdobnou fotografii, která byla zaslána svědkovi K., jak o tom tento svědek vypovídá).
236. **Obžalovaný V. F.** na to odpovídá: *Přesně, to je Gloom a je to u mě doma v Holešovicích. ;-)* *Tábor nemá tak krásné dlaždičky ...! (=) Co objevuješ ty?*
S. D.: *Mrtvý Gloom? Přibliž mi tu situaci, tvá práce? A mrtvý Gloom? My jedem do Nymburka a půjdeme se koupat?*
Obžalovaný: *Ne ... Gloom položivý, stabilizovaný. V Praze to je vhodné minimálně. Jak poznáš, že to je její krev?! Tak, že u sebe nemá schovaná čerstvá játra z Billy ...! (=). Kam koupat?!*
237. Poznámka obžalovaného, že **v Praze je to vhodné minimálně** v odpovědi na dotaz svědka D., zda je na fotografii mrtvá J. Ch., přináší odpověď na otázku, **proč měla poškozená zemít v Táboře** a proč se tak **mělo stát v době, ve které se to i stalo.** Jak bude ještě rozvedeno, obžalovaný by neměl jinou příležitost poškozenou usmrtit až do jarních měsíců, pokud by tak neučinil v době jejího předpokládaného posledního pobytu v Táboře začátkem října 2015.
238. **O realizaci určitého plánu postupu a o úmyslu obžalovaného zbavit se poškozené pak nepřímo svědčí i jejich další korespondence:**
239. **Dne 10.6.2015** se obžalovaný V. F. svěříje D., že *se rýsuje způsob rozšíření i o pozemek, kde v Táboře přespávají*, na což se **svědek D.** ptá: *Gloom povolil? Obžalovaný: Gloom v podstatě povolil, kupodivu ten pád má své výhody ...! (=) Gloom napomáhá i možnému rozšíření. ;-)* *a dokud má tuble náтуру, využiji toho na max. Poté bude zaset robit gloomoviny ...! (=) takže prostě báječné.*
240. (pozn.- jedná se jistě o poznámku obžalovaného související se zmíněnou dohodou o správcovství pozemku a plnou mocí od JUDr. K.).
241. **Dne 15.6.2015** pak **obžalovaný píše svědkovi:** *Je to tak, jak sám píšeš a potvrzuje i vliv takové aktivity na prostor. Mám nově i povídání před chvílí luxusně zdrogovaného Glooma i historii tohoto*

místa, fakt luxus a vysvětluje hodně ony energie ..! => více si k tomu napíšem zítřa, pro dnešek vše, dopíšu a dokončím i klíčové smlouvy. :-).

242. **Dne 20.6.2015** sděluje obžalovaný svědkovi: *V neděli dokončím v Táboře rytí a čistku plus ohně. Projdu se po okolí kousek k mapování lokality, zbytek prostoru rád projdu společně pro sdílení originality. :-).*
243. Tato zpráva logicky vede k otázce, proč musel obžalovaný „**mapovat lokalitu**“, a proč to měl být jen **kousek**, když v Táboře již předtím několikrát byl a to, že se pohyboval nejen v obou chatách a zahradě okolo nich, dokládají fotografie a videozáznamy v jeho mobilním telefonu. Na nich je např. zaznamenáno koupání se svědkem D. v řece Lužnici **dne 31.5.2015** (č.l. 371-374 verte). Je zde i fotografie pořízená na Švehlově mostě přes řeku Lužnici, na jeho levobřežním konci vpravo s pohledem na Tábor ze **dne 31.8.2015** (č.l. 387) a její invertovaná podoba (na č.l. 387 verte).
244. Součástí komunikace mezi oběma je též domluva na ověření podpisu. **Dne 18.8.2015** pak sděluje obžalovaný: *(...) jsem zničený z věřejška plus málem jsem přiškrtil Glooma za klíče ve dveřích! => Zjevila se více pro stránky XXXXXX na FB (...). Co dneska v plánu? Mám dost práce, jen se zaměřím na ty **priority pro kombinaci extrémní situace s Gloomem a i Ironem**. => Ted', co jsem to dopsal, tak už to tak těžké není. =D.*
245. Obžalovaný tehdy zjevně řešil plán, co s poškozenou, jakož i i rozpory se svědkem K. (onen Iron).

Dokazování k převodu majetku poškozené na obžalovaného

246. Neméně důležité při přípravách obžalovaného k usmrcení poškozené bylo vyřešení právních otázek převodu jejího majetku na jeho osobu. Už bylo naznačeno, že obžalovaný musel být předem připraven, aby využil takové okolnosti ve zdravotním stavu poškozené, které dovolovaly jednak vlastní podpis příslušných listin, jednak ověření těchto podpisů. Že se to nestalo vždy, pak dokládá znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví expertiza ručního písma, jak o něm bude pojednáno dále. K podpisům těchto listin a nakonec i závěti poškozené, kterou dle všeho obžalovaný považoval za jakousi pojistku, potřeboval i osoby, které mu byly nějak zavázány, jako byli **svědci D., K., T.**
247. Svědkem, který byl použit při podpisu listin, je **M. K.** (č.l. 508- 513, 1555-1558 verte). Ten vypověděl velmi obsáhle o tom, jak „naletěl“ obžalovanému a podepsal nějakou listinu, že v tu dobu chtěl pomoci obžalovanému, bral to jako nějakou administrativní záležitost. Byl mu vyličen příběh, že dcery paní Ch. jí chtějí připravit o byt a on byl požádán o pomoc handicapovaným člověkem a starší paní, že to chtěli zařídit tak, aby k tomu nedošlo. Bylo to někdy na počátku července roku 2015. Potom podle dohody, kterou uzavřel s obžalovaným, za částku 3 500 Kč měsíčně začal byt v srpnu 2015 užívat na tři až čtyři večery v týdnu. Paní Ch. potkal asi dvakrát či třikrát, když se vrátila nejspíš z Tábora. Jednou ji viděl naštvanou, že bouchala věcmi. Pan F. mu říkal, že je v depresi, že řeší něco s dcerami. Jednou slyšel nějaké hlasy, které na něj nepůsobily dobře, šly z pokoje, který obžalovaný užíval.
248. Byl předvolán na konci roku 2015 k dědickému řízení u notáře, pan F. se s ním chtěl sejít, svědek ani nevěděl, že paní Ch. zemřela. Podle obžalovaného měl u notářky říci, že se spolu nikdy neznali, a že o svědectví ho požádala pouze paní Ch. bez přítomnosti obžalovaného. Působilo to na svědka podezřele. Už jen to, že paní Ch. zemřela jen pár měsíců poté, co ověřovali nějaké listiny, které měly řešit majetek, a to, že pan F. po něm chtěl říkat věci, které nebyly pravda. Podobné to bylo i před jednáním v Táboře. Obžalovaného znal ze základní školy, byl abnormálně fyzicky zdatný, vysloužil si jeho uznání, bylo mu sympatické, jak se svým handicapem bojuje. Paní Ch. měla být podle obžalovaného dříve alkoholička, v té době, co ji

poznal, už být alkoholičkou neměla. Svědek ji nikdy neviděl opilou, ani ji neviděl pít alkohol. Věděl, že paní Ch. i pan F. často jezdili do Tábora, že pan F. tu má nějaký pozemek. Když byla paní Ch. v Táboře, tak během srpna 2015 začal pan F. dělat v bytě nějaké úpravy.

249. O něm věděl, že se účastní akcí pro handicapované, Černých koní. **Léky ani drogy v bytě neviděl.** Obžalovaný se velmi zajímal o přírodní způsob výživy, v Táboře chtěl vybudovat nějaký komplex pro tělesný rozvoj, pro trénování, angažoval se v tréninku MMA zápasníků v Nymburce. Přišlo mu, že **obžalovaný s poškozenou vycházejí dobře, mluvil o ní jako o J..** Ještě předtím, než obžalovaného kontaktoval ohledně pronájmu, viděl na facebooku nějaký příspěvek o „flašce rumu“ a o tom, za jak dlouho ji Gloom vypije. V tu dobu svědek nevěděl, co to znamená. Skoro každý den byl obžalovaný pryč, jezdil po republice, byly fotografie z nějakých závodů, často se objevovaly příspěvky z tréninků zápasníků MMA. O půjčování peněz se nebavili.
250. Ví o **dvou případech**, kdy se obžalovaný projevil **agresivně**. Ten mu sám vyprávěl příběh o přepadení nebo **obtěžování bezdomovcem**, kdy se měl ubránit, a potom od něj věděl o tom, že v době, kdy u paní Ch. bydleli lidé, kteří **nebyli úplně ideální nájemníci, občas použil hrubou sílu, aby je vyprovodil z bytu.** Má za to, že pan F. **mluvil o panu Č.,** kterého svědek zná od vidění ze stejné základní školy, že **ten snad měl nějakou zlomeninu.** Pan F. řekl, že **tu zlomeninu způsobil on, že se snažil pana Č. vyprovodit z bytu a vzniklo tam zranění.** Prý ohledně něj věděl něco s drogami, marihuanou, že pan Č. zřejmě nechtěl, aby se nějaké věci spojené s marihuanou dostaly na veřejnost, tak to vše nějak „vyšumělo“. Pan F. informaci o napadení pana Č. podával jako „hrdinský čin“.
251. Na schůzce, kterou měl s panem F. před svým svědectvím, mu obžalovaný řekl, že **paní Ch. je teď líp, že byla někde nalezena mrtvá.** Moc o podepisovaných listinách nevěděl, mělo to snad být převedení bytu do správcovství pana F. na 10 let, později se dozvěděl, že mezi dokumenty byla **i závět' paní Ch.. To v tu dobu vůbec nevěděl,** bral to tak, že podepisuje smlouvy, které mají ten účinek, že oba budou moci bydlet v tom bytě, který se nedostane k dcerám paní Ch.. Listiny ani nečetl, věřil stoprocentně tomu, že to je jenom nějaká právní věc ohledně bytu.
252. O podpisu smluv a o incidentu mezi obžalovaným a poškozeným J. Č., který je předmětem výroku **pod bodem 2),** vypovídá i **svědek N. T. (č.l. 633-637, 1652-1653 verte).** Znal a kamarádil se jak s obžalovaným, tak s bratry Č., v bytě nebydlel, jen tam docházel. Paní Ch. znal, byla to **labilní, stará paní, ne moc čistotná. Obžalovaný** mu imponoval, byl velmi **inteligentní, přátelský, rozvíjel své přátele, snažil se s ním udržovat přátelství,** ale byl také **manipulativní.** Sklony k násilí u něj identifikoval kvůli incidentu s J. Č., Zúčastnil se podpisu dohody mezi poškozenou a obžalovaným, na základě níž se stal obžalovaný správcem bytu. Vyzvala ho k tomu těsně před podpisem i poškozená, jinak podepisoval proto, že ho o to požádal obžalovaný. Doprovodil je před úřad, ví, že on u podpisu nebyl, svědek byl u ověření podpisu s paní Ch. a s O. Č.. Byla to laskavost přátelům, žádná finanční odměna za to neplynula, jenom utužení kamarádských vazeb. Proč by něco nepodepsal, když ho kamarád o něco žádá. Pan F. a Č. byli kamarádi, ke konci se kamarádství rozpadlo. Myslí si, že to bylo proto, že se z nějakého důvodu neshodli v tom bytě, nějak se pohádali. **Č. tehdy občasně brali drogy, byla to marihuana,** obžalovaný také, ale velmi, velmi vzácně. Domnívá se, že si jí obžalovaný **pěstoval v bytě,** bylo na to nějaké vybavení, na množství si nevzpomíná. Ví o tom, že došlo mezi J. Č. a obžalovaným k fyzickému konfliktu. Důvod nezná. **Ví o tom, že J. Č. byl zraněn.** Domnívá se, že obžalovaný poškozeného chytil za krk a hodil ho na zem, určitě utrpěl zranění duševní, fyzického si není vědom. **Asi měl zlomené žebro,** ví, že nějaké žebro tam hraje roli. Fantasy a sci-fi žánry jsou svědkovi blízké, myslí si, že obžalovaný to měl také rád. Měl přezdívku Šaman. Na soudě v Táboře byl jeden pán, provozoval MMA, byl hodně naštvaný na

obžalovaného, že mu z nějakého důvodu přitopí. Ta **informace, že paní Ch. je mrtvá a možná v tom má prsty M., šla od něj.**

253. **J. Č.** řízení v Táboře snášel dost těžce, rozbrečel se tam na chodbě. Říkal, že M. je špatný člověk. **Měl trauma, které nějak vyplynulo na povrch, a byl z toho hodně rozrušený.** Domnívá se, že je nešťastný. Co se týče užívání drog, pak obžalovaný užíval velmi vzácně, svědek T. častěji a nejčastěji bratři Č.. Svědek by do obžalovaného neřekl, že je to potenciální vrah.
254. O podpisu této dohody a jejím ověření vypovídal i **svědek O. Č.** Jeho výpověď však soud podrobněji rozvede v té části odůvodnění, která se týká skutku pod bodem II, tedy napadení a zraněním poškozeného J. Č., bratra svědka O. Č..
255. **Svědék V. M.** (č.l. 517-529, 1558 *verte*- 1561 *verte*) zná obžalovaného ze střední školy, studoval o rok výš. Přibližně dva měsíce před maturitou ho obžalovaný doučoval angličtinu. Pak se chtěl přestěhovat do Prahy, sháněl bydlení, obžalovaný mu je nabídl. Přijal a bydlel tam zhruba tři měsíce přes Vánoce. Jednou ho obžalovaný požádal o pomoc, aby jeli do Tábora uklidit zahradu. Ví o paní Ch., že byla majitelkou bytu i té chalupy v Táboře, kde jí jednou viděl. V bytě nebyl přítomen žádnému incidentu, slyšel jen o nějaké roztržce mezi obžalovaným aj. D. skrze slečnu. Paní Ch. na něj působila jako **osamělá, zmatená paní, asi byla unavená, protože seděla a nic nedělala. Blábolila,** ale nic z ní necítil. **Pan F. se k ní choval mile, přátelsky.** Neviděl jí užívat léky, ale v Táboře nějaké léky na stole ležely. Myslí si, že o smrti poškozené se dozvěděl od J. D.. Nic špatného si k tomu nemyslel, byla unavená, byla na tom fyzicky špatně, byla stará. Neví o tom, že by obžalovaný něco vyráběl z rostlin.
256. Ví o tom, že obžalovaný měl do budoucna hodně plánů. Chtěl udělat velký dům pro seniory, kde by se o ně staral a poté, co by **na něj senioři přepsali majetek, tak by „zmizeli“.** To, jak by měli zmizet, to nerozváděl. Povídal ještě o jednom projektu, kde by byla **část lesa, kde by běhali nepřizpůsobiví občané a za peníze by si jiní lidé platili lov těchto lidí.** Tvářil se u toho vážně, ale svědek tomu nevěřil.
257. Obžalovaný zavedl v bytě celou řadu pravidel, krom jiného měli zákaz vpouštět dcery paní Ch., důvod neměli řešit. V té době svědek pracoval jako policista na dálničním oddělení Policie ČR. Obžalovaný mu zakazoval sledování televize, že prý je to ztráta času. **Zajímal se o jeho práci, ptal se, jak má služby, jak to funguje, na různé případy. Ptal se, jakým způsobem policie postupuje v případech úmrtí osoby, jak je to s daktyloskopií.** Svědek neví, zda se obžalovaný ptal, co se dělá při pitvě, jaké vzorky se odebírají z těla, co se dělá na toxikologii. Ví o tom, že pan F. byl na pitvě se školou. Řekl mu, že si vyžádal od pitvajícího, část lidského mozku pod záminkou, že bude dělat nákres. Obžalovaný potom svědkovi sdělil, že **mozek ochutnal a snědl.** Obecně ho **fascinovaly vnitřnosti.** Dům, kde budou senioři mizet, les, kde budou bohatí lidé střílet nepřizpůsobivé občany, a tuhle informaci, si svědek spojil dohromady a **usoudil, že obžalovaný není v pořádku a nechtěl s ním mít žádné další kontakty, a proto z bytu odešel.**
258. Ví o konfliktu s J. D., který se zastával nějaké slečny. Obžalovaný svědkovi vyprávěl, že ho přepadli Rómové a musel se bránit. Hovořil o sportovním týmu cyklistiky XXXXX XXXX, ale nevzpomíná si, že by pomáhal seniorům, nebo že by chtěl pracovat na oddělení LDN. Paní Ch. říkal „miláčku“, ale tak označoval všechny z bytu. Možná někdy dal ruku na rameno, ale nikdy nic intimnějšího. V přípravném řízení přítom (č.l. 524) svědek uváděl, že všem říkal *nějak brozně úchylně, prdelko, zlatičko.* Nerozešli se v dobrém, předmětem sporu bylo to, že svědek nedodržoval pravidla. **Obžalovaný mu zakazoval koukat na televizi, kterou mu dokonce i poškodil.** Obžalovaný je manipulátor, který měl svá pravidla a pokud je ostatní nedodržovali, tak se je snažil přemluvit, že má pravdu a nakonec všechny zmanipuloval tak, že tomu většina věřila. Pravidla se nabalovala.

259. Ví o tom, že obžalovaný měl v plánu doplnit si ke jménu třetí jméno, sám si říkal M. V. F., měl nějaký „elfí život“, to byla skupinka jeho lidí. O úmrtí J. Ch. se dozvěděl od J. D., pak ho kontaktovala nějaká z dcer J. Ch..
260. K okolnostem, jak poškozená zemřela, si vybavuje, že **paní Ch. měla být strčena někam dolů, ale už neví, kdo mu to řekl.** Domnívá se, že informace o smrti paní Ch. nedostal od nikoho jiného, než od pana D.. Ten mu říkal, že někde slyšel, že **jí údajně obžalovaný strčil někde ze srázu a předtím, že jí nadopoval nějakými léky či alkoholem.** Když si svědek pospojoval, že majetek paní Ch. přepsala na obžalovaného, ten zakazoval vpouštět do bytu její dcery, tak by to mohla být pravda. To usuzuje i z toho, že od J. D. se dozvěděl, že měl obžalovaný údajně nabídnout nějakému zápasníkovi finanční obnos, asi 100 000 Kč, a **ten zápasník měl zařídit, že by paní Ch. zemřela,** což ten zápasník odmítl. To o sněžení části mozku svědka překvapilo, vstal a odešel, nechtěl to řešit. Už si nevzpomíná, jak se přitom obžalovaný tvářil, ale to sdělení svědek vyhodnotil jako pravdivý popis skutečnosti.
261. Svědek M., ač policista Policie České republiky, vypovídal krajně vyhýbavě, a to až natolik, že byl předsedou senátu upozorňován na povinnost vypovídat pravdu, o čemž byly v konfrontaci jeho sdělení v hlavním líčení s jeho výpovědí v přípravném řízení pochybnosti. Nutno však uvést, že nejen ve vztahu ke svědku J. Č., který ale vypovídal rozhodně a bez známek obav z obžalovaného, jak bude rozvedeno v té části odůvodnění tohoto rozsudku, která se týká bodu 2) výroku, ale i ve vztahu ke svědku M. vykazoval obžalovaný jistý vyšší stupeň nepřátelství. Svědkovi byl zakázán vstup do bytu, obžalovaným mu měla být poškozena televize, když svědek nechtěl respektovat přesvědčení obžalovaného, že sledování TV je pouze ztrátou času. Při vědomí toho, co měl obžalovaný spáchat a co sdělil svědkovi stran pojídání lidských vnitřností, lze do jisté míry obavy svědka chápat.
262. K otázce údajného kanibalismu pak soud opatřil zprávy střední a vysoké školy, zda měl obžalovaný možnost získat část lidského mozku při pitvě. Zprávy obou vzdělávacích institucí vylučují, že by se pitvy účastnil, Fakulta tělesné výchovy a sportu však potvrdila, že v rámci výuky obžalovaný pracoval s anatomickými preparáty.
263. Jako spontánní a pravdivou pak nutno považovat výpověď svědka K., který viní sám sebe z toho, že obžalovanému podlehl a podepsal listinu tak, jak on chtěl, ale ještě více z toho, že před civilním soudem vypovídal vyhýbavě, jsa k tomu přesvědčen obžalovaným. Proto soud považuje jeho výpověď při hlavním líčení za zcela věrohodnou. Svědek si je evidentně vědom možných následků křivého svědectví a rozhodně je nechce riskovat.

Okolnosti, za nichž poškozená zemřela

264. Co se týče **událostí**, které mají **bezprostřední souvislost s úmrtím poškození J. Ch.**, je i k dispozici řada důkazů bez důvodných pochybností osvědčujících jak **existenci plánu na usmrcení poškozené**, tak **přítomnost obžalovaného v Táboře v době, kdy poškozená zemřela.** Tyto informace přitom pocházejí z několika zdrojů.
265. **Dne 2.10.2015** si obžalovaný posílá mail s obsahem *tří fotografií dopisů od J. Ch., v nichž píše, že když nemohla do bytu k mamince, tak musela koupit zavařovačky.* Z téhož dne je mail zasílaný **V. B.**, v němž popisuje plány na zahradě na Horkách a mimo jiné se zmiňuje o případném předkupním právu na zahradu. **Dne 3.10.2015** pak přeposílá návrhy na kultivaci zahrady.
266. Dále pak je to **korespondence obžalovaného s L. Č.** Ten byl vlastně jediným kamarádem obžalovaného na základní škole, jak o něm hovoří matka obžalovaného ve své výpovědi. Posloužil obžalovanému V. F. též jako jakýsi „bílý kůň“, když na něj převedl nemovitosti v Táboře. Proto, aby se vyhnul sporům s dcerami poškozené, požádal L. Č., aby se stal dočasně vlastníkem těchto nemovitostí, aby je následně mohl převést zpět na obžalovaného, přičemž

nikomu jinému, jak píše svědkovi, nevěří. To se realizovalo v roce 2016. Při zjišťování osobních údajů L. Č., které obžalovaný potřeboval k tomu, aby mohla být uzavřena příslušná smlouva, obžalovaný píše: **Tady je ta publikace o vzhledu do masových vrahů (dne 9.5.2016 – čl. 1260 verte)**. O této publikaci je v odůvodnění více zmínek, konkrétně u svědka D. a u facebookové komunikace obžalovaného s nájemci pokojů v bytě na Letné. V každém případě je tím naznačeno i to, co obžalovaného eminentně zajímalo, a co potvrzuje i sestava souborů v počítači obžalovaného, jak je o nich pojednáno na jiném místě tohoto odůvodnění. (pozn.- korespondence mezi obžalovaným a svědkem Č. je jinak ve spise založena na čl. 1259 – 1261).

267. **Dne 3.10.2015 (sobota) mu obžalovaný píše:**

268. *Mám deprese L., hnusné deprese a **chut' zabít, ještě to jde držet a přeměňovat.** ;-)* (...) *Nepatrný zlomek depresí mi způsobuje mail včerejší, že skoro druhá polovina nutrientu i to, co jsem objednával navíc, mi **dorazí v út. Pak ovšem sny z včerejší noci spojené se smrtí Glooma.** Chaotický dnešek. Ještě že je tu přítelkyně a skutečná duální péče. ;-).*

269. (pozn.- Pokud je zmínka o úterním termínu, kdy přijde objednaná zásilka, pak se jedná o **úterý dne 6.10.2015.**

270. Téhož dne, čtyři dny před smrtí poškozené, píše **obžalovaný** také **svědkovi D.**, a sděluje mu:

*A závěry progresivní?! =). Dneska mám opravdu luxusní deprese z mnoha věcí. **Hlavně se těším, jak Gloom odejde ... Napětí se stále zvyšuje, i sny kolují! Kurva, at' už je úterý v novy, Gloom na skále a já pustím tuhle depresi ven do nenávratna!** =) a potenciál do nás o něco víc!*

Svědka D. ve své odpovědi na toto sdělení nereaguje, hovoří o plnohodnotném tréninku na nohy či ramena (vůbec nemluví o tom, že by cvičili killery, byť domluvy na návštěvě posilovny jsou v jejich komunikaci prakticky každý týden) a navrhuje, aby tento trénink dali společně s obžalovaným.

Obžalovaný se ho ptá: *Ano, v pondělí, můžješ?! =).* A pokračuje: **V úterý jsem killer.** *Ve středu zase Elf k dispozici. ;-).*

271. Poznámka o tom, že obžalovaný **bude v úterý killer**, je v tomto odůvodnění několikrát zmíněna a má významný vliv na skutkové závěry soudu. V průběhu hlavního líčení se nad výkladem pojmu „killer“ v této zprávě vedla polemika. Obžalovaný tvrdil, že je to výraz pro zapáleného sportovce v silových disciplínách a současně označení extrémně náročného cviku, který se svědkem D. vymysleli. O tom, že by byli takto označováni zapálení sportovci nikdo ze slyšených svědků z této oblasti, tedy ani D., ani K. ani M. nevěděli. Svědek D. věděl, že se takto označuje onen zvláštní cvik, což je potvrzováno i fotokopii stránky z facebooku obžalovaného, kterou obžalovaný v hlavním líčení doložil. Ta pochází z roku 2016. Ze srpna 2016 pak pochází i zmínka obžalovaného o tomto cviku i z komunikace se svědkem D. prostřednictvím této sociální sítě. Je tedy jisté, že onen cvik skutečně obžalovaný se svědkem D. vymysleli, nepodařilo se však najisto postavit, kdy se tak stalo. To, že zjištěné informace naznačují, že to mohlo být až po smrti poškozené, nelze do úvah soudu vedoucích ke skutkovým závěrům zařadit. Přesto je soud přesvědčen, že i zde je výpověď obžalovaného účelová.

272. **Není jasné, proč by obžalovaný, sám sebe označující za „killera“, neukázal svoje zapálení pro silový sport při společné návštěvě fitnesscentra se svědkem D., a tam předváděl své „killery“, když ten ho k tomu vyzývá, případně, proč by neuvedl, kde jinde bude ukazovat, že je zapáleným sportovcem?** Navíc s tímto plánem nekoresponduje to, že obžalovaný se vydal do Tábora, kde do posilovny nechodil, nemínil-li se jí zahrada u chaty poškozené. Dále pak jde o to, že se v komunikaci obžalovaného **nejedná o izolované sdělení naznačující násilné ukončení života druhé bytosti**, protože výraz „killer“ neznámá nic menšího než „zabiják“. Je to totiž zajištěná korespondence, která v sobě skrývá v tu dobu podstatně častější (než dříve) náznaky úvah obžalovaného o ukončení života poškozené, a to úvah již poměrně konkrétních. Navíc

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

pocházejících ze dnů, kdy poškozená byla fyzicky v Praze, kam přijela s dcerou L. a matkou dne 1.10.2015.

273. Dne **4.10.2015 (neděle)** pak obžalovaný píše: *Gloom asi už půjde z cesty.*
D.: *Je to špatný?*
F.: *Pro nás ne ... jen náročné. Pro ní je to dost špatné.*
274. Toho dne byla poškozená na výslechu na Policii ČR, protože se v podnapilém stavu pokoušela dostat do vedlejšího vchodu domu, kde bydlela v té době její matka (viz policejní spis ve volné příloze).
275. O smrti poškozené si obžalovaný psal též s jakousi **V. F.**, jak vyplývá z vyhodnocení komunikace na facebooku na *č.l. 1239*, s níž dne **4.10.2015** hovoří v souladu s tím, co sděluje kamarádům Č. a D., a sice: *Gloom mi půjde z cesty.*
276. **Dne 6.10.2015:** *Včera jsem zlikvidoval jednu mužskou pijavici, co vysávala svobodnou matku a tlačila ji tam, kam sama s dětmi nechtěla, to mě vyčerpalo plus diskuse s Gloomem na téma smrt a možná řešení jejího rozpoložení.*
277. Soudu není známo, o jakou „mužskou pijavici“ mělo jít. Z pohledu rozhodování v této věci je však podstatnější zmínka o debatě s poškozenou na téma „smrt“. Tato zmínka vyvolává otázku, zda taková debata byla mezi obžalovaným a poškozenou vůbec vedena, ale i kdyby, s jakým výsledkem. **Soud je z dále uvedených důvodů přesvědčen, že výsledkem debaty nemohl být závěr o tom, že poškozená hodlá spáchat sebevraždu.** V každém případě je zvláštní, že zrovna takovouto důležitou komunikaci obžalovaný nezachytil do svého mobilního telefonu, jak to učinil mnohokrát předtím při mnohem méně důležitých rozhovorech. Takto se tato zmínka jeví spíš vytvářením si prostoru pro možné budoucí tvrzení při výslechu, že takovýto rozhovor s poškozenou vedl a ona druhý den spáchala sebevraždu, k čemuž mohl posloužit i dále zmíněný dopis dcerám, který byl nalezen v chatě při jejím ohledání.
278. **Do Tábora pak poškozená přijela dne 6.10.2015**, jak plyne z výpovědi prodavače v obchodě v Táboře - Horkách **F. H.** (*č.l. 514-516*) a nepřímo ze záznamu o výběru hotovosti poškozenou v bance v Praze z 09:33 hodin dne 6.10.2015.
279. Dále bylo dokazováním bezpečně zjištěno, že **obžalovaný si schovává či archivuje doklady a jiné artefakty připomínající pro něj důležité události**, a to včetně takových drobností jako jsou jízdenky na vlak. Ve svém důsledku je to i projev onoho „psychogenního útlumu“, jak o něm pojednává ve svém posudku znalec PhDr. Karel Netík, CSc., protože právě tyto jízdenky jsou spolu s fotografiemi z jeho mobilního telefonu důkazem pro závěr, že **obžalovaný byl v době smrti poškozené v Táboře.**
280. Tyto **jízdenky** byly, vedle dalších listin, nalezeny při **domovní prohlídce** provedené v bytě v Praze (*č.l. 1112-1144/V*). Byla k nim opatřena a v hlavním líčení provedena **zpráva Českých drah** (*na č.l. 803-815/IV spisu*) a z těchto a dalších důkazů listinné povahy vyplývá následující:
281. Dne **6.10.2015 v 09:33:54 hodin** si poškozená vybírá pokladnou ze svého účtu v České spořitelně, pobočka Korunovační, Praha 7, částku 1 000 Kč (*č.l. 1357*). Při ohledání chaty dne 9.10.2015 je však u její peněženky nalezeno jen několik desítek korun, u sebe při nálezu mrtvého těla žádné peníze neměla (*č.l. 729*). **V 16:33 hodin** odjíždí ze stanice Praha-Hlavní nádraží do Tábora vlak, jehož pasažérem je i obžalovaný. Na jízdence jsou údaje identifikující i číslo vlaku, kterým držitel této jízdenky cestoval. Že to byl opravdu obžalovaný, plyne z toho, že se jedná o jízdenku pro cestujícího s průkazem ZTP, jenž se při kontrole musí předkládat. Držitelem tohoto průkazu obžalovaný je, ale nebyl jím nikdo v jeho tehdejší blízkosti. Vlak v **18:01 hodin** přijíždí do stanice Tábor. Z téhož dne v **18:31 hodin** pochází fotografie jízdního řádu MHD Tábor, linky č. 31, pořízená na zastávce Horky – Pintovka. Ta byla z paměti mobilního telefonu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

obžalovaného zajištěna byla při extrakci dat provedené v rámci vypracování **odborného vyjádření Odborem kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR**, a je součástí jejich vyhodnocení, tak jak je obsaženo *na čl. 334-424/II spisu* (a to včetně dalších paměťových médiích, na nichž jsou tato data uschována). V **18:50 hodin** pak bylo pořízeno mobilním telefonem obžalovaného několik fotografií, na kterých je **Švehlův most v Táboře** fotografován ve směru od levobřežního konce mostu vlevo směrem na město Tábor (fotografie jsou pořízeny z úrovně horní levé svítlny pouličního osvětlení při pohledu shora, protože vlevo je patrná olistěná koruna stromu vyrůstajícího z levého břehu řeky Lužnice. Viz k porovnání **fotografie pořízené ze serveru mapy.cz na čl. 1763-1765**). Některé z fotografií v mobilním telefonu obžalovaného jsou převedeny inverzně do podoby jakéhosi negativu (*viz čl. 393, 394*).

282. **Dne 7.10.2015** pak v **08:05 hodin** odjíždí ze stanice Tábor vlak R 652 do Prahy, kam tento přijíždí v **09:30 hodin**. Jeho pasažérem je podle zajištěné jízdenky též obžalovaný. Ten si pak v **11:19 hodin** fotografuje detail kotle v bytě v Praze 7, XXXXX, ve **12:21 hodin** pak odpadkový koš v tomto bytě, ve kterém jsou patrné 2 prázdné „placatky“ od rumu a spousta roztrhaných papírů.
283. Důležité v této souvislosti je i to, že obžalovaný **dne 7.10. slaví své narozeniny**. I o tom hovoří ve zprávách zasílaných dalším svědkům, o nichž bude pojednáno v další části odůvodnění tohoto rozsudku.
284. **Dne 7.10.2015** posílá obžalovaný svědkovi D. zprávu:
285. *Ve čtvrtek odpoledne konzultuji chatu v Táboře s architektkou (...). Čím jsou ty sny zvláštní?! U mě jen jeden, co si pamatuji. **Obličej Glooma – usmála se, po dvou minutách odezněla a ze mě po probouzení leze psychická úleva... to trvá stále a je to zvláštní. Chci o tom s tebou každopádně mluvit i vyptat se. ;-).***
286. **Tato zpráva je zcela klíčová pro závěr soudu o tom, že obžalovaný skutečně byl fyzicky přítomen úmrtí poškozené.** Je totiž z **16:45 hodin**, tedy z doby, kdy o úmrtí JUDr. J. Ch. věděly pouze policejní orgány a možná soused V. N., který ji identifikoval. Její dcera E. se o úmrtí matky dozvěděla ten den až ve **20:59 hodin** (to plyne nejen ze záznamů policie, ale vypovídá o tom jak ona, tak také sestry a teta Z. K.).
287. **Dne 8.10.2015** pak obžalovaný V. F. píše: (...) *také vzpomínání se ze vskutku nekonvenčního dárku k narozeninám od J. ... PS: S patřičnou dávkou černého humoru ...*
- F.: *Dárek, který tě vyvedl z míry?*
- F.: *Trochu jo a jistě nejen mě ... i televizi. Ve **středeční den mých narozenin** J. zemřela ... tohle můžeš udělat jen jednou.*
288. **Dne 8.10.2015** v **15:30 hodin** obžalovaný fotografuje páskou Policie ČR zapečetěné dveře chaty v ulici XXXXX XXX. Jedná se přitom o dobu, na kterou měl s architektkou M. domluvenu schůzku na místě, které chtěl upravit a potřeboval architektonický návrh. Na schůzce se s ní domlouval **dne 5.10.2015** mailem, trval na setkání s architektkou na zahradě v Táboře pouze a jen **dne 8.10.2015 v 15 hodin**. Toto jednání bylo několikrát překládáno, poprvé bylo dojednáváno dne 18.7.2015 s tím, že mělo být konáno na zahradě v Táboře dne 5.8.2015, což obžalovaný dne 4.8.2015 ruší (zjevně proto, že v té době byla poškozená se svou matkou pobytem na chatě v Táboře). Dne 10.8.2015 informuje obžalovaný architektku M., že ke schůzce na pozemku dojde až poté, **co dojde ke kompletnímu vyklizení prostoru** (významnost tohoto sdělení je zřejmá). V srpnu (31.) na místě pracovali svědci M. a D., z tohoto data pocházejí i **fotografie a záznamy** pořízené do telefonu obžalovaného, a to i **ze Švehlova mostu**, včetně jejich inverzní úpravy (*viz čl. 384-388 verte*). Ve **dnech 10. a 11.9.2015** pak obžalovaný fotografuje na pozemku v Táboře **rostliny konopí**, opilou poškozenou ležící

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

v kuchyni chaty vedle překocené židle (také inverzně upravenou) a pneumatiky v dřevěné chatě (č.l. 389-392). Součástí těchto fotografií je i **autoportrét obžalovaného s maskou přes obličej**, vyvedený též v inverzní podobě.

289. **Přítom zahájení jednání o úpravě pozemku v Táboře s architektkou M. spadá už do června 2015.** Konkrétně dne 21.6.2015 byl zaslán obžalovaným architektce mail s názvem „Zahájení možné spolupráce“. Mělo jít o stavbu alternativního zázemí v Táboře (viz mailová adresa XXXXXXXX a její vyhodnocení na č.l. 1328-1341, konkrétně č.l. 1332 verte-1334). Datum není náhodné. Obžalovaný si zcela jistě **vytvářel podmínky** pro pořízení i druhé části pozemků v Táboře-Horkách, které v té době patřily matce poškozené JUDr. K.. Soud připomíná, že ze dne 16.6.2015 pochází již zmíněná plná moc a smlouva o výkonu správy nemovitostí, jež měla být uzavřena mezi JUDr. K. a obžalovaným. Dne 22.6.2015 si pak obžalovaný v Táboře opatřuje kopii kupní smlouvy, na základě níž pozemek č. XXX v Táboře-Horkách nabyla JUDr. M. K. od svého bratra. Tato smlouva a plná moc udělená JUDr. K. obžalovanému krátce následuje po sdělení katastrálního úřadu hl. m. Prahy z 10.6.2015, že nelze povolit vklad práva vlastnického k části bytu na základě darovací smlouvy, a to pro chybně uvedené podíly na společných částech domu, což je napravováno darovací smlouvou uzavřenou mezi poškozenou a obžalovaným ze dne 15.6.2015 a ověřenou dne 18.6.2015.
290. **Dne 8.10.2015** je na mailovou adresu obžalovaného založen e-mail s názvem „**Nálepka**“, kde je fotografie dveří s policejními páskami na chatě v Táboře.
291. **Téhož dne** sděluje **obžalovaný svědkovi D.:** *Víš, kdo mi popřál vskutku originálně a jedinečným dárkem, který dáš jen jednou? ... ?! A myslím, že nejen mně ..*
292. **Svědka D. se ptá:** *Gloom is death?*, odpovídá **obžalovaný:** *J. v den narozenin ve středu zemřela. Našla se v lese. Na dotaz, jak to cítíš, odpovídá: Neutrál ... progresivně pro všechny strany. Posun. Dotaz svědka: Předpokládám, pod vlivem byla? Odpověď: Hm. Celkové zhroucení organismu ... Více osobně ... Funguje to lépe než hellnox! =>* (pozn.- suplement používaný před cvičením na povzbuzení, viz výpověď svědka D.).
293. V této komunikaci se svědkem D. je skryta další částečně usvědčující zmínka. Obžalovaný uvádí, že došlo ke smrti poškozené v důsledku **celkového zhroucení organismu** a tím, že přisvědčil známce svědka, pak i to, že **byla pod vlivem** (jistě myšleno alkoholu). Nemohl by to přitom vědět, ledaže by dostal informace ze soudnělékařského oddělení Nemocnice České Budějovice o příčině smrti poškozené, což je vyloučeno. Podotýká se, že výsledky pitvy, která se konala dne 8.10.2015 jsou takové, že příčinou smrti byla otrava alkoholem. Ve výsledku vlastně též celkové zhroucení organismu.
294. Pak oba hovoří o trénincích a **obžalovaný píše:** *Hlavně násobit tréninky ... společně! Kombuchu máš stočenou. ;-)* **Musím se dát kondičně do kupy, poslední dva dny mě hodně vysály zase!**
295. **L. Č. dne 8.10.2015 ve 23:01 hodin** pak obžalovaný sděluje: *Dnešek je vskutku prosycený černým humorem. Odešla J. v den narozenin – známá jako Gloom.*
296. **V. F. téhož dne** obžalovaný píše: *(...) také vzpomínání se ze vskutku nekonvenčního dárku k narozeninám od J.... PS: S patřičnou dávkou černého humoru ...*
F.: *Dárek, který tě vyvedl z míry?*
F.: *Trochu jo a jistě nejen mě ... i televizi. Ve **středeční den mých narozenin** J. zemřela ... tohle můžeš udělat jen jednou.*
297. **Dne 9.10.2015 na dotaz Č.:** *Jak zvládáš nepříjemnou situaci s J., odpovídá obžalovaný mimo jiné: Do dvou dnů dokončuji všechny preventivní opatření před případnými zásahy či zneužíváním situace ze strany jejích dcer. Sám v tom mám jasno, co a jak a docela mě to baví. =>* **Na dcery jsem připravený a již jsem učinil první krok. O čem neví, jsou dvě dohody a závět?** *;-) Jinak byla navržena ve věřejším mailu*

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

díplomatická spolupráce s respektováním přání J.. Pokud učiní opačné či něco, co porušuje, použiji to proti nim. Doufám, že nebudu muset. Je to v pohodě. Když ne, poradíme si.

298. Obžalovaný přitom neztrácí čas a rychle chce nově nastalé situace využít ve svůj další prospěch. Píše:
- Co řeším hlavně, co nejdříve dokončit poslední rekonstrukce a úpravy a obsadit pokoje. Mám dva volné a hledám nájemníky. Navíc do již klidné domácnosti. ;-).*
299. Na další dotaz **svědka D.** ze dne **9.10.2015**: *Kdy máš ty vůbec narozeniny?*, odpovídá **obžalovaný**: *Ted' se to bude velice dobře pamatovat. V den, kdy J. – Gloom zemřela ... 7.10.*
- Svědka D.:** *Tak to opožděně přeju všechno nejlepší :) s tou J. to máš pravdu, že to máš k narozeninám :O.*
- Obžalovaný odpovídá:** *=) inspirovala k citátu, **Vnitřní harmonie – fair play tančení s kouzly života i smrti.***
300. Ze dne **9.10.2015** je také e-mail s názvem „**Got a care**“ se třemi fotografiemi. Na jedné fotografii pořízené nejspíše dne 8.10.2015 jsou zobrazeny pneumatiky z chaty v Táboře na Horkách, další dvě pak jsou fotografiemi pánských naleštěných vojenských bot, kanad. Všechny se objevují též v telefonu obžalovaného. Fotografie bot byly pořízeny dne 9.10.2015 v 14:09 hodin a pak ještě ve 14:31 hodin, jsou také převedeny do inverzního zobrazení. Mimochodem, v češtině název tohoto mailu znamená: „*Dostalo se péče*“.
301. Z uvedených autentických sdělení obžalovaného, které nutno považovat za poměrně objektivní zaznamenání skutečnosti v daném čase, soud dovozuje, že **obžalovaný byl tím, kdo musel vědět, že J. Ch. zemřela po půlnoci ze 6. na 7.10.2015**, jinak by nemohl tvrdit, že poškozená zemřela právě v den jeho narozenin. Okamžik úmrtí poškozené je totiž znalci soudními lékaři situován spíše do druhé poloviny předchozího dne. Současně by neuváděl, že nebude v úterý (dne 6.10.2015) k dispozici, protože „bude killer“, ani by nepopisoval svůj „sen“, který byl dle všeho popisem skutečnosti. Také by ho neinspirovala smrt poškozené k „citátu“, že fair tančení s kouzly života i smrti přináší vnitřní harmonii. Mimochodem citátu, který spolu se závěry znaleckého posudku psychologického vyvolává obavy z dalšího života obžalovaného.
302. Z toho jednoznačně plyne, že se obžalovaný **nejpozději dne 3.10.2015 rozhodl**, že poškozenou JUDr. J. Ch. usmrtí. Uvádí i **způsob, jakým to udělá**, a to shobením ze skály. Ví také to, že svůj **úmysl bude realizovat v úterý dne 6.10.2015** a pro tento den sám sebe označuje za „**killera**“.
303. Protože by usmrcení poškozené v Praze bylo „**vhodné minimálně**“, jak píše dne 6.6.2015, a uvažuje **i o alibi**, protože dne **12.9.2015** sděluje **obžalovaný svědkovi**: *Včera se málem splnil sen o Gloomovi, minula kamna o 4 cm, hned, co jsem přišel, tak byla nadšená a najednou to s ní šviblo – pak jsem zjistil, že málo pila, je čím dál tím víc mimo. ;-).* **I tak jsem rád, jinak by to bylo blbé alibi! =D,** musel obžalovaný využít pro něj **příznivé situace**.
304. Ta se naskytlá právě ze 6. na 7.10.2015.
- Poškozená byla na chatě v Táboře sama.** Až do konce měsíce září zde byla se svou matkou a její usmrcení v Praze obžalovaný nepovažoval za vhodné, nepočítal s ním.
 - Tehdejší přítelkyně obžalovaného, spolužačka z FTVS a jeho spolubydlící **svědkyně L. J.** (č.l. 644-648, 1647-1649 verte) byla na sportovním kurzu se školou, kam odjížděla nejspíše v úterý dne 6.10.2015. Nemusel jí tedy vysvětlovat, kam přes noc jede.
 - Poškozená** měla v plánu zavařovat ovoce, ve středu se v té době konal v Táboře trh na náměstí, kam dle některých svědků ráda chodila a dle dcery L. to měla v plánu i tentokrát. Řekla jí to při návratu z Tábora dne 1.10.2015.

- d) S obžalovaným se po návratu z Tábora poškozená jistě bavila, a řekla mu svůj plán. Obžalovaný po 1.10.2015 nebyl nikde mimo Prahu po dobu delší než pár hodin. Věděl, že mu dne 6.10.2015 přijde zásilka, kterou si chtěl vyzvednout, proto přijel do Tábora až večer. Současně nemohl riskovat, že by poškozená věděla o tom, že za ní přijede, protože by si mohla telefonovat s dcerami (nebo minimálně s dcerou L., se kterou se bez jakýchkoli problémů vrátila dne 1.10.2015 z Tábora do Prahy).
- e) Obžalovaný dále měl, podle svých tehdejších představ, získání majetku po poškozené pojištěno její závětí, nevěděl, že ta je pro nezletilost svědka D. v době jejího podpisu neplatná.
- f) Dále pak nemohl riskovat, že by poškozená svůj předchozí postoj, kdy mu převedla svůj byt v Praze a pozemek v Táboře, chtěla změnit. Soud věří dcerám poškozené, že stránku formátu A4, v níž se uvádí, že **je M. F. zlý člověk a že mu vypovídá všechny smlouvy** (viz: například *č.l. 298 verte*), která byla bez pochybností poškozenou napsána i podepsána (jak plyne ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, jak je založen ve spisu na *č.l. 259-278*), našly před pohřbem v jejím pokoji v Praze. Jak jinak by se k ní dostaly, když byla zjevně adresována nikoli jim, nýbrž obžalovanému? Mimochodem, z tohoto posudku vyplývá velmi důležitá skutečnost, a sice, že podpisy poškozené na její **poslední vůli ze dne 14.7.2015**, označené pro účely zkoumání jako 01/13718 a 02/13718, jakož i podpis na **návrhu na vklad** práva vlastnického k bytové jednotce v Praze na základě darovací smlouvy ze dne 15.6.2015, který nese podací razítko katastrálního úřadu ze dne 1.7.2015 (označeno jako 69/13718), **nejsou pravými podpisy poškozené!**
- g) Obžalovaný také nemohl nechat bez povšimnutí zlepšení vztahu poškozené s dcerami, které bylo dokumentováno zmíněnou přepravou poškozené a její matky z Tábora do Prahy. Zlepšení vztahů by totiž mohlo vést až ke zhatění jeho plánů s nemovitostmi v Táboře a s bytem v Praze. Obžalovaný nemohl potřebovat, že by poškozená hovořila o okolnostech podpisu jednotlivých právních titulů sloužících k převodu těchto nemovitostí. O tom, že J. Ch. v té době už nebrojila proti svým dcerám, pak svědčí i ústřížek listu nalezený u její peněženky v chatě v Táboře, kde oslovuje všechny dcery a uvádí, že jim **odpouští, že ji dostaly k soudu**.
- h) Manipulace s tímto lístkem je zjevná. Z **mechanoskopického znaleckého posudku** (na *č.l. 280-295*, a zejména pak na *č.l. 297-305*) totiž vyplývá, že byl s velkou pravděpodobností (znalci uvádějí „nezavršenou individuální shodou“) jedním celkem se vzkazem poškozené obžalovanému: *Kdybys mluvil s mějma dcerama, tak jim vyříd', že když nemůžu do bytu k mamince, tak jsem nemohla odnést zavařovačky a musela jsem je koupit. 500,- J.* (například *č.l. 300*), který byl nalezen při domovní prohlídce v bytě v Praze dne 19.9.2017 a jenž si obžalovaný dne 2.10.2015 založil ve fotografii na svůj mail. Na první pohled těch několik slov vypadá jako jakýsi „**dopis na rozloučenou**“, ale soud je přesvědčen, že by takovéto zásadní sdělení, pokud by poškozená měla v úmyslu ukončit svůj život v Táboře, obsahovalo i podpis poškozené. Ta se totiž podepisovala i na zcela banální vzkazy o nákupu housek apod. Ty byly také zajištěny policií při domovní prohlídce a podrobeny znaleckému zkoumání. Tím spíše by se podepsala na tak důležitý dopis. Přičemž znalecký závěr je takový, že tento lístek byl odstřížen z větší sešitové stránky.

Z toho vyplývají tyto závěry soudu o smrti poškozené:

305. Poškozená evidentně **měla v plánu zavařovat ovoce** (viz recept v chatě u peněženky a sdělení dceři L.), dne 6.10.2015 v 09:33 hodin si vybrala z účtu v bance 1 000 Kč, je však otázkou, zda

jí nezbylo více než mince v hodnotě 62 Kč (viz foto z ohledání chaty) a kam se případně tyto další peníze poděly. Přístup k její matce, jak se zmiňuje ve vzkazu, byl skutečně omezen, protože dcery poškozené a její sestra Z. K., v době, kdy byly poškozená a její matka v Táboře, vyměnily zámek u dveří do bytu paní JUDr. K., aby neměl klíče obžalovaný, ale než je daly poškozené, zase se ztratily (viz výpověď svědkyně Z. K. na č.l. 1537 *verte*).

306. To, že **poškozená neměla v úmyslu dne 6.10.2015 či 7.10.2015 ukončit svůj život**, vyplývá i z písemné poznámky zanechané v chatě vedle peněženky na kredenci, kterou nelze chápat jinak než jakousi upomínku, na co nemá zapomenout při návratu do Prahy, a sice: *Z Tábora vzít koření a cukr*. Na stejném místě zanechaný recept na zavaření jablek pak vypovídá o tomtéž. Z toho plyne, že její pobyt na chatě v Táboře v kritické době byl motivován pouze zavařováním, možná i zabezpečením chaty před nadcházející zimou. Zmínka obžalovaného ve facebookové komunikaci o tom, že 5.10.2015 řešil s poškozenou její duševní rozpoložení pak nemá na tato zjištění vliv. Zcela zjevně, pokud by i k takové debatě s poškozenou došlo, neměla na ní druhý den žádný vliv. Poškozená o žádném ukončení života právě v těchto dvou dnech s nikým nehovořila a nijak se na to nepřipravovala.
307. Další dvě věty tohoto odůvodnění pak jsou spekulací, byť spekulací pravděpodobnou. Zmíněný ústřížek dopisu, s ohledem na jeho druhou část nalezenou v Praze, mohl být na místo přivezen obžalovaným právě proto, aby vyvolával dojem, že došlo k sebevraždě poškozené. A to sebevraždě skokem ze skály, nikoli upitím se k smrti (opíjení se do bezvědomí totiž poškozená bezpečně ovládala).
308. O dnech, v nichž byly zjišťovány okolnosti úmrtí poškozené, vypovídal i **svědek V. N.** (č.l. 530-534, 1551-1552), který byl dlouholetým sousedem poškozené v Táboře-Horkách. Znal se s ní od dětství. Poslední léta spolu moc nemluvíli, protože dost pila. Naposledy jí viděl v pondělí (tj. 5.10.2015), to odjížděla s maminkou, přijel pro ně někdo z Prahy. Velice ho překvapilo, že pak byla na Horkách. Pana F. mu představila, že bude jezdit na chatu a tam jí pomáhat, což skutečně dělal, udělal tam hodně práce. Policie svědkovi ukázala fotografie, pak s nimi byl na identifikaci poškozené v lese, byl i v té chatě. **Chata byla odemčená, to ho překvapilo, protože poškozená nikdy nenechávala odemčeno**. Na verandě na posteli byla prázdná malá „placatka“ rumu pod polštářem. Vedoucí z krámu (**svědek F. H.**, č.l. 514-516, jehož výpověď nepřináší žádné podstatnější informace kromě toho, že poškozená se kupovala placatku tuzemského rumu při poslední návštěvě v obchodě, byla se souhlasem stran přečtena) mu také říkal, že u něj byla v úterý (6.10.2015), a myslí si, že odpoledne. Říkal, že si kupovala „placatku“, a že mu říkala, že se vrátila kvůli tomu, že **zavaří jablka**. V chatě si zavařovaček nevšiml. Ty tři dny tam pana F. neviděl, pouze si **asi v pátek toho týdne psali, protože se ho obžalovaný ptal, kde je paní Ch., že byl na Horkách, že je to tam oblepené policií**. Tak mu napsal, co se stalo. Neví, že by poškozená měla na Horkách nějaké oblíbené místo. Soused mu říkal, že se v chatě večer předtím svítilo. V poslední době dcery paní Ch. na chatu moc nejezdily, zřejmě kvůli dětem, každou chvíli se tam totiž poškozená někde válela opilá.
309. Výpověď tohoto svědka N. je jistě nepřesná co do doby, kdy viděl naposledy poškozenou naživu, protože je bez pochybností prokázáno, že byla odvezena dcerou L. do Prahy už ve čtvrtek dne 1.10.2015. Potvrzuje to i řidič tohoto vozidla **svědek J. M.** (č.l. 618-619), jehož výpověď byla se souhlasem stran přečtena. Uvedl v ní, že spolu s L. Ch. vezl poškozenou a její matku asi týden před smrtí poškozené z Tábora. Ostatně, kdyby odjížděla až v pondělí dne 5.10.2015, nemohla by být poškozená dne 4.10.2015 zadržena policií v Praze. Důležité je však sdělení svědka N., že chata byla odemčená, což uvádí i dcera poškozené E., které to řekl policista, když se šla do chaty po nález poškozené podívat. Protože při šetření v den nálezu těla J. Ch. vstoupily policejní orgány spolu se svědkem do chaty, která byla odemčena, a k uzamčení chaty pak došlo **v chatě nalezeným klíčem** (viz č.l. 746/III), je vysvětleno, proč je

v protokolu o ohledání místa činu na *č.l.* 722 ze dne 9.10.2015 uvedeno, že tyto dveře jsou uzamčené.

310. Pro rozhodování to však má ten význam, že poškozená byla navyklá, kdykoli opouštěla bydliště, zamykat, a to i v případě, kdy byla pod vlivem alkoholu. Říkají to jak dcery, tak sestra, ale i svědek N.. V důsledku to s velkou měrou pravděpodobnosti znamená, že někdo, kdo byl s poškozenou v noci z 6.10. na 7.10.2015 v lesoparku Pintovka, vzal její klíče, a po opuštění chaty ráno klíče nechal na místě. Nemohl zamknout, protože by pak bylo jisté, že za smrtí poškozené stojí nějaká další osoba, která klíče odnesla. A aby se ráno vracel k mrtvé poškozené a vkládal jí klíče do kapsy, to bylo z pochopitelných důvodů vyloučeno. Mohl by být minimálně někým spatřen.
311. Výpovědi dalších svědků nemají větší výpovědní hodnotu.
312. Další soused poškozené, **svědek J. S.** (*č.l.* 620 – 622 *spisu*), jehož výpověď byla též čtena, vypověděl, že viděl poškozenou den předtím, než byla nalezena v lesoparku, jak šla ulicí nahoru směrem k obchodu, ale chodila tudy i na houby, a to v dlouhém, oranžovém kabátu (v něm skutečně byla nalezena). Měla nejistý krok, byla na první pohled zanedbaná.
313. Jak uvedla ve své výpovědi **svědkyně H. H.** (*č.l.* 623-624), v den nálezu či den předtím viděla poškozenou, která měla na sobě žlutý kabát, jak jde po hlavní silnici shora (od obchodu) dolů. Už si přesně nepamatuje, kdy to bylo. Do krámu poškozená chodila často.
314. **M. D.** (*č.l.* 626 – 628 *spisu*) v inkriminované době provozovala restauraci Pintovka, v jejíž blízkosti byla poškozená nalezena. Svědkyně vypověděla o tom, že předchozí den (tj. 6.10.2015) se zdržela v pivnici do 23:00 hodin, maximálně do půlnoci, byli tam tři hosté z Horek, kolem 21. hodiny do pivnice vstoupil muž, který chtěl rozměnit peníze, měla z něho divný pocit. Žádnou vadu řeči neměl.
315. Hosté v restauraci Pintovka, kteří do úředního záznamu policie podali vysvětlení, jež bylo se souhlasem stran přečteno, a to **M. H., R. V. a J. V.** (*na č.l.* 787) uvedli, že si venku před restaurací při odchodu ničeho zvláštního nevšimli.
316. Další v přípravném řízení slyšená svědkyně je **I. D.** (*č.l.* 500 – 502 *spisu*), která vypověděla o nálezu těla poškozené. Byla k ní přivolána nějakou paní, protože je zdravotní sestra, sáhla jí na krk, zda má nalezená paní tep. Pak zavolala záchranku a policii. Zaujalo jí, že paní ležela ve svetr vyhrnutém nad prsa, jednu botu měla snad na noze, druhou dál od těla. Vypadalo to, že jí na místo někdo táhl, v tom listí to bylo takové jako více udusané. Na nic nesahala, s poškozenou nehýbala.
317. Druhá žena, která byla přítomna u nálezu poškozené, je **svědkyně Z. M.** (*č.l.* 535-538, 1636-1636 *verte*). Toho dne šla z města okolo restaurace Pintovka do Čelkovic (sousední čtvrť Tábora oddělaná od Horek pruhem lesa). Všimla si, že tam někdo leží. Zastavila paní, která šla okolo. Pak v zásadě shodně popsala ověřování, zda poškozená žije, jako svědkyně D.. Svědkyně pak uvedla, že bylo hezké počasí. Paní ležela asi jeden metr od chodníku, nikdo s ní nehýbal, měla na sobě bílé tričko. Když jí byly ukázány fotografie z místa nálezu poškozené, potvrdila, že ji takto našla a že vzdálenost od chodníku je asi jeden metr. Ráno šla do města jinou cestou.
318. Na adresu této svědkyně je třeba uvést, že se jedná o osobu pohybující se na velmi nízké socioekonomické úrovni, s viditelnou oční vadou. S ohledem na zjevně omezené rozumové schopnosti je pak pochopitelné i její tvrzení, že poškozená ležela od chodníku asi jeden metr (ve skutečnosti 11,1 metru) a že toho dne bylo hezké počasí, svítilo Slunce (ze **zprávy Českého hydrometeorologického ústavu** na *č.l.* 1069-1071/IV jednoznačně plyne, že v noci z 6.10.2015 na 7.10.2015 bylo zataženo beze srážek, teplota se pohybovala okolo 14°C. Dne 7.10.2015 bylo zataženo s občasným deštěm od 10:20 hodin do 15:00 hodin). Tato zpráva pro konkrétní případ znamená, že **poškozená byla na místě pozdějšího nálezu již před 10:20**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

hodin toho dne, protože listí pod jejím tělem bylo suché (viz videozáznam z ohledání mrtvoly), suchá byla též silnice, po které jel do práce na Horkách **M. K.** v 06:08 hodin, jak vyplývá ze záznamu jeho kamery v autě.

319. Svědkem, který v inkriminované době přebýval v relativní blízkosti nálezu těla poškozené, je i **V. O.** (č.l. 675-677). Jedná se o bezdomovce žijícího v boudě v jiné části lesoparku Pintovka, než je místo nálezu poškozené. Ten v noci nevychází, okna má na druhou stranu od restaurace, nic zvláštního neviděl ani neslyšel.
320. Uvedení svědci proto nepřinesli pro rozhodování žádné podstatnější informace, výpověď svědkyně M. a D. má pouze ten význam, že poloha, ve které se poškozená nacházela, nedoznala změny do té doby, dokud nepřijela policie. To je důležité z pohledu zjištění znalců z oboru soudního lékařství a jejich závěru, že všechna drobná poranění kožního krytu těla poškozené vznikla za života.

Dokazování o době úmrtí poškozené následující, další poznatky k osobě obžalovaného

321. Značný význam při rozhodování soudu měla také zjištění vyplývající z výpovědí svědků žijících s obžalovaným ve společné domácnosti a dalších osob, které vypovídaly o době následující úmrtí poškozené, jakož i výstupy z facebookové a mailové korespondence vedené nejen obžalovaným, ale i svědky (nejen těmi slyšenými). Jsou zde zmíněny i důkazy povahy listinné a v podobě datových záznamů v různých zařízeních používaných obžalovaným. Tyto jsou důležité proto, že blíže ukazují na **způsoby jednání obžalovaného** v běžných životních situacích, ale obsahují i zmínky dále objasňující **okolnosti vedoucí ke smrti poškozené**. Jsou v nich také podstatné informace **pro závěr o vině obžalovaného také jednáním uvedeným pod bodem II. a III. výroku rozsudku**.
322. Takže nejen znalecké posudky, svědecké výpovědi, ale i autentické projevy obžalovaného a poškozené zachycené na zvukových i audiovizuálních nahrávkách mohou soudu posloužit jako jakési **referenční body**, které dovolí posouzení kvality a relevance znaleckých posudků vypracovaných na obžalovaného i poškozenou, jakož i věrohodnost sdělení ve věci slyšených svědků. Dovolují soudu také jakési **blíže poznání obžalovaného a poškozené**, takové, které by z pouhých listin či vyprávění svědků nebylo možné. Takto mohou být také podstatně lépe zjištěny okolnosti, za nichž byly činy obžalovaného páčány, jejich motivaci a vnitřní postoje obžalovaného, které jsou autentické a nikoli účelově projevené.
323. Jak vyplývá z facebookové komunikace, obžalovaný byl také tím, kdo **vyhledával ne zcela tradiční formy vzrušení**, což koresponduje se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie. To proto, že se nejenom účastnil jako kompars různých filmových natáčení vesměs pro zahraniční produkce, v nichž vystupoval též spore oděn, ale ve svém „portfoliu“ má také fotografie, na nichž je zcela odhalen. Evidentně počítal s tím, že by je mohl, v případě zájmu o jeho další angažování (například v erotické oblasti), uplatnit. Takový závěr soud činí proto, že z facebookové komunikace se svědkem D. vyplývají náznaky bisexuality obžalovaného. Ten se také pozitivně vyjadřoval k možné nabídce působení svědka D. v pornografickém průmyslu. Z této komunikace také vyplývá, že jak obžalovaný, tak svědek D., užívali injekčně anabolické steroidy, svěřujíc se navzájem, že to na ně má ten vliv, že **podněcují jejich agresivitu**. K tomu všemu je možno poukázat na následující zprávy.
324. Ve zprávě ze dne **8.4.2016** například **svědek D.** sděloval obžalovanému: *Včera jsem si přemítal, jak jsme diskutovali o zábavném lovu lidí a mučení :D.*
325. **Dne 9.5.2016** obžalovaný sděluje svědku D., že si *objednal knihu do e-kindle „Psychologie masoných vrahů“* (kterou pak preposílal svědku Č.). **Dne 15.5.2016** hovoří obžalovaný o „*kondičce pro porno film*“. Dále pak je zřejmé, že obžalovaný se svědkem D. udržovali velmi blízké vztahy, svědkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

J. mluví o tom, že J. D. měl obžalovaný velmi rád, byli jako bratři. Ze zajištěných zpráv i výpovědi svědka D. (zejména) pak vyplývá, že **obžalovaný vystupoval jako jakýsi „guru“**, který svědkovi radil v životě, jak se ženami, jakož i s užíváním podpurných látek při bodybuildingu.

326. Ke sporu, jenž nakonec vedl až k trestnímu stíhání obžalovaného pro projednávané skutky, pak mezi nimi došlo v únoru 2017, v okamžiku, kdy byl svědek D. předvolán k podání svědecké výpovědi na soud. V komunikaci, která je *na čl. 1234 – 1238*, je vidět **rozkol** mezi oběma muži, přičemž je to svědek D., který se ohrazuje vůči „manipulativním pohádkám“, jak nazývá chování obžalovaného. Aby si totiž obžalovaný zajistil „správnou“ výpověď svědka, zaslal rodičům svědka D. dopis, ve kterém je upozornil na to, že jejich syn se ve dvou případech nezachoval správně. Prvním z nich byl nějaký incident v sídle Fotbalové asociace ČR. Jeho povahu soud nepovažoval za nutné objasňovat. Druhý incident měl souvislost se **svědkyní A. M.**, která měla být, dle svého vyjádření, obžalovaným napadena (*čl. 486-494, 1643-1646 verte*) a následně se svědkem D. byt ve spěchu a s úmyslně způsobeným poškozením zejména věcí patřících **svědkyni A. Š.** (*čl. 657-661, 1791 verte-1794*) opustila. U těchto osob se soud zastaví, protože to považuje za nutné kvůli posouzení věrohodnosti jejich sdělení.
327. **Svědčyně A. M.** přišla do bytu na Letné někdy v prosinci 2016 jako partnerka obžalovaného. V té době v bytě bydlel svědek D. a také **svědkyně A. Š.** Tito dva spolu udržovali vztah, který se eufemisticky nazývá „kamarádství s výhodami“. Ačkoli o tom hovoří i dnes svědkyně Š. jako o oboustranně takto braném vztahu, činí tak s pohnutím.
328. V každém případě svědkyně M. vypověděla, že se s obžalovaným seznámila přes facebook, kde si ho sama vyhledala. Přišel jí velmi zajímavý, protože tvořil různé věci, hodně cvičil, zajímal se o stravování. Začali si psát a do měsíce u něj bydlela (rozešla se právě s partnerem). Záhy zjistila, že to bylo uspěchané. Když začala víc času trávit s M., tak si uvědomila, že **má potřebu jí manipulovat**, třeba „postav se tady, dělej tohle“. Jednou seděli na návštěvě v domě jeho rodičů v Poděbradech, on jí řekl, proč je veganem, že **dřív neubližoval jenom zvířatům, ale i lidem**. Myslela si, že si dělá legraci a ptala se, jak to myslí, že nejenom zvířatům, ale i lidem. On jí řekl, že o tom nechce mluvit, ale že to tak bylo. Pak to z něj začala „tahat“, o co šlo, proč to zmiňuje a **on jí řekl, že zabil člověka**. Vyprávěl jí příběh, kdy v bytě v Praze, ve kterém teď žije, žila J., že měla psychické problémy. Potom, co jí zemřel manžel, byla závislá na alkoholu, že se k ní nastěhoval do bytu, ona byla na dně, že jí pomáhal s bytem, jí také psychicky pomáhal, že ona neustále propadala do těžkých depresí, do úzkostí, měla sebevražedné sklony. Říkal, že jí vřdycky v tom zabraňoval, aby třeba nevskočila z okna, aby si neublížila, a že **po nějaké době se nad ní slitoval, že jí vlastně pomohl od trápení, které ona prožívala. Vyprávěl o nějaké chatě v Táboře**, kam spolu jezdili, že to byla její chata, jezdili tam spolu zahrabnit, odpočívat. Tak jí vzal **někam u Tábora na lavičku, dal jí nějaké léky, alkohol, že se s ní rozloučil, že to bylo hezký, že si spolu řekli ‚ahoj‘, že takhle jí pomohl se zbavit toho utrpení a odejít v míru**. To jí vyděsilo a uvědomila si, že pokud obžalovaný nelže a nevymýšlí si, tak se něco děje. Od té doby začala zjišťovat od svědka **J. D.**, jestli to je pravda. Ten jí potvrdil, že **se něco takového asi stalo**. Od M. začala být odtažitá, začala hodně času trávit s J. D., řešila, co má dělat. Obžalovaný začal žrlit, byly mezi nimi hádky, pak už začala přespávat u svědka D. v pokoji. Spal tam ještě svědek J. T.. Vyvrcholilo to tím, že šla do M. pokoje, kde měl stůl s počítačem a nějaké osobní věci. Tak tam přišla a chtěla si vzít svůj notebook, on jí v tom zabránil, zavřel dveře, stoupl si do dveří, něco jí povídal. Na stole měl položený svůj notebook, kde zrovna přišla zpráva, ona uslyšela ten zvuk, takže se podívala na ten notebook, to ho našlo, tak jí vzal, hodil na zeď. Ona začala hrozně moc křičet, protože jí to vyděsilo. Z kuchyně přiběhl J. D. s J. T., vzali obžalovaného pryč. Fyzickou sílu použil proti ní, a proto se rozhodla odstěhovat s J. D. z bytu. S tím vztah nenavázala, byli jen přátelé., možná ho objala, když prožívala to, co jí nebylo příjemné a on jí podpořil, je možné, že ji v pět ráno v koupelně (jak uváděla svědkyně A. Š.) podpořil, když tam plakala.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

329. Ona se obžalovaného ptala, jak je možné, že to udělal, a jak ví, že to někdo nezjistí. On říkal, že si to všechno „ošéfoval“, že si to **zařídil tak, aby to nikdo nezjistil**. Když to povídal, tak takovým způsobem, jakože **opravdu někomu pomohl, že opravdu udělal něco dobrého**, ani se nesmál, ani se netvářil provinile, že něco udělal špatně, ale říkal, že jí pomohl. Říkal, že ho o to žádala a bylo to několikrát, ať jí nechá se zabít, snad ho i o smrt žádala. Svědkyně nevěděla, co to mělo být za léky, ani co to bylo za alkohol. Nevyprávěl jí, jak do poškozené léky vpravil. J. jí řekl, že to tak je, že se **tím obžalovaný chlubí**, že o tom často mluví se spoustou lidí. Pak to s J. začali řešit. Když se odstěhovali z bytu, tak svědkyně řekla, že musí kontaktovat dcery J. Ch., že se to musí začít řešit, že to není v pořádku.
330. Obžalovaný jí vyprávěl okolnosti nabytí bytu v Praze a situaci v Táboře (to se shoduje se zjištěními soudu plynoucími z listin). Měl neziskovou organizaci XXXXX, přes kterou prodával sušené maso, ořechy, ovoce, dostával nějaký důchod. Seznámil jí pak s jednou svou vizí, že **chce vybudovat něco jako domov důchodců**, nějakou budovu, kde budou moci **staří, nemohoucí lidé dožívat**. Aby se jim zpříjemnil jejich odchod, tak se jim tam budou **podávat psychedelika**. Měl doma nějaké **menší množství marihuany**, měl tam v obalu od 2,5 kg proteinů psilocybinové houby, neví však, v jakém množství, nebylo toho moc. Měl to nasáčkované, byly to **různé druhy hub**, pojmenované. Na váhu toho mohlo být třeba 100 gramů. Neviděla ho kouřit marihuanu. Jednou ho **viděla užívat houbičky, ty jí také dal**. Marihuany bylo menší množství. Byla určena k toxikomanickému užívání, nezkoušela jí, byly to klasické palice v sáčku.
331. Čas s panem D. trávila až ke konci pobytu v bytě. Svědek se v tu dobu intimně scházel s dívkou, která bydlela v tom bytě, ale nebyli partneři. Nebyl důvod, ale ta dívka i obžalovaný na ně žárlili. Nikdy neviděla, ani jí o tom svědkyně A. Š. neříkala, že by jí J. uhodil (zde se rozchází s výpovědí svědkyně Š.). Nikomu v bytě obžalovaný neříkal jako postavě ze Společenství prstenu. Ptala se ho, proč má ve jméne „V.“, a on jí řekl, že to je jeho duchovní jméno. Později říkal, že „V.“ tam má **nejen jako duchovní jméno, ale je to i v té spojitosti s nabytím, dosáhnutím něčeho, že to se s tím pojilo**.
332. J. D. jí pak říkal, že došlo k napadení nějaké holky, co měl M., ale více, detailněji to nerozebírali. Jenom řekl, že její napadení ho nepřekvapuje, protože se to dělo i v minulosti. Když se rozhodli opustit byt, měla vysokou horečku, ještě probíhala scéna s A. Š., která si udělala v noci párty, ona byla v pokoji svědka D., který tam v tu dobu nebyl. Ví, že jeho pokoj, když odjížděli, nevypadal úplně hezky, ale to se jí netýkalo. Obžalovaného později atakovala na facebooku, jestli mu přijde normální, že někomu ublížil. Pak si ji po čase zablokoval. Napadení panem F. se stalo jenom jednou. Když mu skákala do řeči, tak **reagoval podrážděně**, vadilo mu, že ho nenechala domluvit, ale jen verbálně.
333. Z facebookové komunikace **svědkyně s obžalovaným** na *č.l. 1282 verte– 1289 verte* ze **dne 26.1.2017** pak plyne, že už v tu dobu byla z bytu odstěhovaná, nastěhovala se okolo Silvestra. Byt opustil i svědek J. T., a to asi dva dny před svědkyní.
334. O sporu v souvislosti se svědkyní M. hovoří i **svědkyně A. Š.** (*č.l. 657-661, 1791 verte-1793 verte*). Když se nastěhovala, tak tam bydlel J. D., obžalovaný a další tři lidé, vycházeli spolu. Pak se tam nastěhovala svědkyně M., díky níž se to tam celé rozhádalo. V tu dobu v pokoji J. D. bydlel J. T., byl tam asi dva dny týdně. Ona chvíli udržovala intimní vztah se svědkem D., všichni něco studovali. Myslí si, že tam nedošlo k žádnému násilí. Ona jednou od J. D. dostala v hádce facku. J. vytvářel různé nesmyslné hádky, kdy je třeba prosila o klid, že se učí na zkoušky, oni naschvál hlučeli nebo jí kopali do dveří. Dělal to A. s J., M. se to většinou snažil urovnat. Bylo to až po skončení mileneckého vztahu se svědkem D., když přišla kolem Vánoc A.. Svědkyně se domnívá, že A. měla důvěrný vztah s J.. Spali spolu v jedné posteli (v pokoji nebylo více postelí), chodili spolu do koupelny, pouštěli si vanu. M. k tomu přistupoval docela smírně. Pak se odstěhovali, zanechali tam nepořádek, jí nakáleli do bot, nasypali do nich supplement na cvičení. Jejím kartáčkem na zuby vytřeli záchodovou mísu. D. jí napsal, jestli jí voní boty, M. o zubním

kartáčku. Uvedené skutečnosti svědkyně doložila fotografiemi a SMS zprávami. Neví, proč se to stalo. O okolnostech smrti poškozené nic neví. V bytě byla asi rok do srpna 2017. Když se do bytu nastěhovala, byli M. s J. určitě kamarádi, přišlo jí, že nejlepší, chodili spolu do „fitka“. Kolem Vánoc tam začaly být rozepře, to už se s J. rozešla, každý měl jinou představu. Pan F. jí do ničeho nezatahoval. Marihuany a lysohlávek si tam nevšimla. Psychicky jí potom svědek D. ubližoval, psal výhrůžné zprávy. Obžalovaný se vždy snažil držet byt tak, aby to bylo v pohodě, usměrňoval situaci při sporech.

335. Z takto rekapitulovaného nejdůležitějšího obsahu výpovědí obou svědkyň je zřejmé, že svědkyně Š. se nepouští do nějakých podrobnějších sdělení na adresu obžalovaného. Hovoří o něm v dobrém. Naopak ve vztahu k svědkovi D. a svědkyni M. podrobnostmi nešetří, přitom se jedná spíše o sdělení tyto nevykreslující v dobrém světle. Svědkyně M. pak vypovídá znatelně příměji a ostřeji vůči obžalovanému. Podstatné však je, že její výpověď z přípravného řízení i z hlavního líčení nevykazuje podstatných rozporů, vyjadřuje se o skutečnostech, které sama zažila. Nepřejímá proto názory a výklad toho nejzávažnějšího od svědka D., jak je namítáno obhajobou, podle níž je primárním zdrojem informací právě tento svědek a všichni ostatní z něj vycházejí. Je jisté, že existuje animozita mezi svědkyní a obžalovaným, stejně jako mezi svědkem D. a obžalovaným. Přesto soud považuje obě výpovědi za věrohodné, byť výpověď svědkyně M. je obsažnější než výpověď svědkyně Š.. Je to proto, že projevy obou v jednací síni byly spontánní, působily nenauceně, jen svědkyně Š. zřetelně nechtěla obžalovanému příliš přitížit a v její výpovědi se objevuje více slov jako „nevím“, „nepamatuji si“. Po celou dobu výslechu však bojovala s pohnutím, fotografie škody, která jí měla být způsobena svědky D. a M., měla s sebou u soudu. Neobjasnila, proč mezi ní a těmito svědky došlo k odcizení až nepřátelství, jak by vyplývalo z toho, co jí oba měli udělat, tak také z krátkých textových zpráv, které jí svědek D. posílal a které soudu také předložila (*vše na č.l. 1697-1702*).
336. To se však soud nedozvěděl ani z výpovědi svědkyně M.. Ta jinak bez prodlení reagovala na jednotlivé dotazy, vyjádřila nelibost sama nad sebou, že prozradila něco o užívání drog s obžalovaným (že spolu požili lysohlávky a pak vedle sebe vstřebávali stav těmito vyvolaný), její líčení událostí rozhodně nepůsobilo dojmem nějaké naučenosti. Zejména popis okolností, za nichž se jí obžalovaný svěřil s tím, že v minulosti zabil člověka, je zjevně autentický. Podrobnosti, jako že se tak stalo nadvakrát, poprvé to bylo naznačeno na návštěvě v Poděbradech, kde byl jen bratr obžalovaného, ale nikoli jeho rodiče, jakož i to, co je potvrzováno i svědkyní Š., a sice faktické odstěhování se svědkyně od obžalovaného a její přesídlení do pokoje svědka D., které nelze vysvětlit jinak než skutečně závažnými důvody. V tu dobu totiž byl vztah mezi obžalovaným a poškozenou starý zhruba jen šest týdnů a dalo by se předpokládat, že drobné neshody by svědkyně překonala (jako zprvu i svědkyně G.). Zvláště po zkušenostech z předchozího vztahu, kde údajně mělo být i násilí ze strany partnera. I to dodává na věrohodnosti těchto sdělení.
337. Již sice byla zmíněna, ale je zapotřebí rozvést i její příběh. **Svědka K. G.** (*č.l. 503-507, 1553-1555, foto na č.l. 1788-1789 – K. G. v první řadě první zleva*) je dívka, se kterou se obžalovaný seznámil před prázdninami 2016 ve Žlutých lázních v Praze. Vztah nebyl dlouhodobý, v řádu týdnů, takže se moc neznali. Poprvé byli běhat na Letné, měli se s někým fotografovat, což ona nechtěla, obžalovaný ji však chytil pod krkem a donutil ji k tomu, přivlekl. Pak byl na ni i několikrát hrubý, když byli v bytě na Letné. Bylo to přitlačení k lince a chycení pod krkem a pak byla ještě jedna situace, kdy dostala facku. Něco špatně řekla nebo nechtěla udělat to, co po ní chtěl (*pozn.- jako svědku K.*), ale nebylo to vyloženo násilí, že by ji zbil. O paní Ch. neví téměř nic, jenom se jí zmínil, že byt získal tak, že mu ho ta paní odkázala, protože její tři dcery se na ní „vykašlaly“, že měla problém s alkoholem a on jí pomohl byt zrekonstruovat. Ona mu jej pak odkázala. Z jeho strany byly nějaké lži, že měl spát doma, přitom tam nespál a nechtěl jí říct, co dělal přes celou noc, takže získala nějaké podezření, že třeba obchoduje s drogami, a vztah ukončila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

338. Zнала se s J. D.. S tím občas někam vyrazili společně, ale nebylo to nějaké velké přátelství. Vůbec neprobírali, jakým způsobem, kdy a kde zemřela paní Ch.. Obžalovaný se zmínil o nějaké chatě v Táboře. Měl úmysl jí zrekonstruovat a asi jí nějakým způsobem využívat. Co se týče „**Projektů Lázně**“, tak ten spočíval v tom, že chtěl vybudovat nějaké **lázně, kde by si člověk vybral, jak chce zemřít**. V některých zemích je to povoleno. On tady chtěl vybudovat něco podobného. Podnikání v souvislosti s umíráním lidí jí přišlo jako fantasmagorie. Snažila se to brát jako legraci, ale v hlavě si říkala, že to není úplně v pohodě, že to není normální. Říkal, že se **mu líbí myšlenka, že by si člověk vybral svoji smrt sám**. Nebavili se však o způsobu smrti. S A. K. řešily menší věci, když na ni byl obžalovaný agresivní. Jednou svědkyně přinesla domů víno, že si dá s A.. Daly si malý přípitek a byl to hrozný problém. To byl taky agresivní, ale ne fyzicky, říkal, že alkohol je svinstvo a udělal kvůli tomu hroznou scénu.
339. Neslyšela, že by někomu ublížil fyzicky. To se dozvěděla až potom. To jí J. D. řekl, že obžalovaný **nějakému klukovi zlomil žebra, protože nechtěl něco podepsat**. Ten na ní působil pohodově, byla s ním sranda, byl nekonfliktní. Vztah mezi J. a M. byl přátelský, měli spolu nějaký byznys s „jerkama“ (sušené maso). Bylo očividné, že obžalovaný bral nějaké steroidy. Když se ho na to zeptala, tak jí řekl, že je nebere. V té době byl kulturistický typ. Jeden večer jí **nabídl „houbičky“**, ale to odmítla. **Viděla, jak je užíval, jak užíval i marihuanu**. Možná ho to trochu uklidnilo, byl klidnější, utlumený, normálně byl aktivní. K **druhým lidem přistupoval mile, byl přátelský, nápomocný, všem chtěl pomáhat**. Nevšimla si, že by tam měl nějaké léky. Obžalovaný hovořil o tom, že má zálibu v psychologii, ve fyziologii, fyzioterapii, to studoval na fakultě. Jednou se zmínil o tom, že nějakým způsobem získal peníze, neřekl kolik, ani podrobnosti jak. **Říkal pak s nadšením, že získal byt za 8 milionů**. Bylo jí to podáno tak, že ta paní mu ho odkázala a ty dcery to chtějí neprávem získat. V létě 2016 byt zrekonstruovaný nebyl, přišel jí takový normální.
340. V bytě strávila odhadem 10 dní. Jediné, o čem se obžalovaný ohledně paní Ch. zmínil, byly její dcery, které jí měly nechat na holičkách se závislostí na alkoholu, on jí hrozně pomohl to tam zrekonstruovat, psychicky jí podporoval, aby nepila. Jednou se zmínil, že se opíjela do bezvědomí. Zmínil se o **asociaci XXXXX XXXX**, zúčastnil se nějakých dobročinných akcí. Mluvil o tom s nadšením. Byl na komparzu seriálu „Night of fall“. Měl rád fantasy literaturu, používal různé poetické názvy, oslovoval ji „Ohnivý květ“, tíhnul k fantasy, k různým kulturám, byla řeč o postavách z Pána prstenů, hlavně o Elfch. Chtěl rozjet podnikání ve zdravém životním stylu, což se mělo jmenovat **XXXXX**. Nezmínil se o způsobech usmrcení jiné osoby, aby se na to nepřišlo. Řekl jí ale, že **kdyby měla někdy s někým problém, tak je schopný ho vyřešit. Neřekl konkrétně, že by ho zabil, ale že zná nějaké lidi, kteří by to mohli udělat**. Nebrala ho vážně.
341. Finanční prostředky jí nepůjčil, ale nabízel to. Důvodů rozchodu bylo víc. Na jednu stranu tam byli **XXXXX XXXX**, dobročinnost a zároveň na něm bylo něco zvláštního. Jakoby v něm byly **dvě osoby; jedna hrozně dobrá a druhá úplný opak**. S J. D. byla v kontaktu i po rozchodu s M.. Jednou se náhodou potkali, pak jí volala jedna z dcer, jestli by svědčila. Pak volala J., aby situaci nějakým způsobem víc pochopila. Řekl jí, že je více lidí, kteří zažili s obžalovaným nepříjemné situace, zmínil i toho kluka se zlamanými žebry. To bylo asi jediné, co spolu byli v kontaktu. Dozvěděla se od J. D., že **obžalovaný poškozenou opil, dal jí nějaké prášky a nechal jí v zimě v lese, takže zemřela na podchlazení**. Nechtěla věřit tomu, že člověk je něčeho takového schopen, ale zároveň jí to k obžalovanému nějakým způsobem „**sedělo**“.
342. Ani ohledně věrohodnosti výpovědi svědkyně G. nemá soud žádných pochybností. Tato vypovídala spontánně, velmi klidně, soustředěně, její nonverbální projevy odpovídaly sdělovanému, to je potvrzováno i dalšími provedenými důkazy. Stejně platí i o další slyšené svědkyni.

343. O tom, že obžalovaný sahal po fyzickém násilí opakovaně, totiž vypovídá i **svědkyně A. K.** (č.l. 495-499, 1649-1651 *verte*). Ta se s obžalovaným seznámila na komparzu k nějakému filmu, po jeho nabídce začala v bytě po 31.12.2015 bydlet. Studovala, platila mu nájem ve výši 3 000 Kč měsíčně. Bydlela tam v době, kdy tam bydlel i J. D., V. M. a další. Asi po roce dostala lepší pozici u filmu, domluvila obžalovanému, že by mohl dělat u filmu security, proto ustoupil od svého požadavku, aby opustila byt do tří dnů a lhůtu prodloužil. Tato však nedosáhla měsíce. Důvodem k takovému vypovězení bylo to, že zjistil, že **nebude prosperovat**. Za dobu, co tam bydlela, s nimi byly asi tři slečny obžalovaného. V. M. pak měl vysloven nějaký zákaz vstupu, důvodem bylo to, že se s obžalovaným ve zlém rozešli. Zažila fyzický incident. Byla si zaběhat s obžalovaným J. a dalšími kamarády, byla tam nějaká přítelkyně obžalovaného, kterou chytil pod krkem a donutil ji, aby se s nimi vyfotografovala, ačkoli ona to nechtěla. Z doslechu ví o násilném chování k dalším přítelkyním, od J. slyšela o nějaké A.. O původní majitelce věděla jen to, že se o ní obžalovaný nějak staral, ona mu přenechala byt, když umřela. Ví o tom, že **někde spadla, že byla na chatě, byla opilá a někde u chaty spadla ze srázu a zemřela**. Asi jí to říkal obžalovaný, už si nevzpomene. Při výslechu v přípravném řízení hovořila o obžalovaném, který měl ten den, co paní umřela, být na chatě a odjet, než spadla ze srázu (č.l. 496). Pomáhala se sháněním odběratelů produktů, se kterými obžalovaný pod hlavičkou XXXXX obchodoval. Obžalovaný **si říkal Elf**, svědkyně neví, co to znamenalo. Zprvu byl hodný, různě pomáhal, pak se **začala trochu bát, že se jí může něco stát, když se mu něco nebude líbit**. Potvrdila, že jí **obžalovaný říkal o projektu místa, kde by lidem s rakovinou zařídil, aby hezky zemřeli a oni by mu za to něco odkázali** (též č.l. 497). Hodně fantazíroval. Říkal, že v Táboře s ním někdo byl, když paní Ch. umřela, ale konkrétně neví (pozn.-dokazováním vyloučeno). Ví o K. G., na kterou byl obžalovaný agresivní a ona narychlo odešla, pak tam bydlela ještě jedna dívka, na jejíž jméno si nevzpomene, která na tom byla špatně psychicky, stále brečela, ukazovala svědkyni sms od obžalovaného, který jí vyhrožoval, že jí zabije, když od něj odejde. Psal jí, že si jí najde, že její bratr dluží za byt. Bylo to v roce 2016. J. D., který tam bydlel, byl tvrdohlavý, trochu namyšlený, ale jinak byl fajn, ona si s ním rozuměla, agresivní nebyl. Studovali dálkově stejnou školu.
344. Také **svědkyně M. Z.** (č.l. 638-640, 1634-1636) vypovídala o incidentu, který nastal mezi obžalovaným a svědkyní M.. Ona sama si s kamarády obžalovaného příliš nerozuměla, bavila se trochu víc pouze s A. Š.. A. se hodně bavila s J. a H., byli spolu v kuchyni nebo byli u J. v pokoji. Nebyla svědkyni příjemná. Jednou slyšela svědkyně zvýšené hlasy, vyšla ven, za ní vyšel M. aj. mu šel naproti. Potkali se na chodbě, tam se spolu bavili, neposlouchala o čem. Pak se dozvěděla, že A. M. něco říkala, chtěl si s ní o tom promluvit, nechtěl ji pustit, takže jí strčil ruku před dveře, ona se lekla, vyběhla ven a pak to tam řešili s J.. Pak se to vyhrotilo, protože A. začala říkat, že jí J. mlátil. Ten k nim přišel vysvětlovat, že to po něm ona chtěla. A. nechtěl M. pustit z pokoje, ale pak odešla. A. nejdříve chodila s J. a udržovali intimní vztah, pak to vypadalo, že J. začal chodit s A., přítelkyní M., protože je viděli pořád spolu, něco si špitali, pak spolu byli zavření v pokoji. A. je měla vidět v 5 hodin ráno, jak spolu vycházejí z koupelny, kde byli zamčení. Pak se A. přestěhovala k J., protože už s M. nechtěla být v pokoji. Když J. s A. odcházeli, tak udělali nepořádek v pokoji, kde bydleli, A. vylili do bot nějaké sledě, něco smradlavého, pak asi za 14 dní jim napsali, že zubními kartáčky M. a A. umyli záchod. A. říkala, že jí J. píše výhrušné zprávy, předtím přitom problém neměli.
345. Svědkyně nevěděla o nějaké paní Ch. a o tom, jak se stal M. vlastníkem bytu. Její děti neviděla. Nyní bydlí v bytě stále, nájem platí slečně H.. Od obžalovaného jednou koupili konopnou mast, byla v kelímku, výborně fungovala na odřeniny. Obžalovaný měl v pokoji spoustu knížek, hodně fantasy, o zdravé výživě, anatomie. Ve fantasy knížkách jsou Elfové, Gloom, jsou tam vymyšlené světy. **Gloom** je osoba plná nenávisti, která chtěla získat prsten sama pro sebe a chtěla ovládnout svět, ten prsten dával sílu, byl nenávistný proto, že se mu prsten ztratil. Glooma

je možné zabít, když nemá prsten, když ho má, tak je neviditelný. **Elfové** jsou nesmrtelní, jsou inteligentní, živí se lístky nebo elfím chlebem.

346. **Obžalovaný na ní působí tak, že je hodný, je sportovně založený, zaměřený na zdravou výživu, staral se o byt.** Chtěl tam udělat takovou komunitu, kde by každý večer seděli spolu, chtěl, aby tam bylo všechno v souladu, měl časopisy o zdravých receptech. Chtěl tam mít sportovce. Svědkyně se svým přítelem jsou malíři, ale protože nedělají rozbroje, tak tam mohli zůstat. Incident s A. se stal asi měsíc před odstěhováním A., J. a H.. Po jejich odchodu v pokoji zůstal lavor, v němž byly namočené knížky, všechny věci tam byly rozházené, rozbité, A. měla zničené boty. Vypadalo to, že tento incident byl příčinou toho, proč z bytu odešli. Od té doby se tam všichni začali hádat, do té doby normálně spolu žili. A. se pak odstěhovala k nim do pokoje, byla tam s nimi. Neviděla žádné známky toho, že by A. obžalovaný fyzicky ublížil.
347. Tato svědkyně taktéž vypovídala v souladu se svým přesvědčením, jí poskytnuté informace jsou potvrzovány fotografiemi, to, že obžalovaný viditelně svědkyni M. neublížil, nijak nezpochybnuje žádný z provedených důkazů. I výpověď této svědkyně tak může být pramenem poznání poměrů v e zmiňovaném bytě.
348. **Svědék J. T.** (č.l. 1654- 1656) pak vypověděl, že s M. F. cvičil, dělal bojový sport, věnoval se fitness, bydlel u něj v bytě v době, kdy začal studovat střední školu v Praze. Byl tam ještě J. D., A. M., A.. Další osoby si jmény nepamatuje. Nastěhoval se tam na podzim 2016, pobyt nebyl nijak konfliktní, až jednoho dne přivedl obžalovaný svoji přítelkyni A.. Pár dnů slyšeli, jak se hádali, pak sama A. říkala, že se trošku bojí. Ten den svědek mluvil s obžalovaným a ten říkal, že má **chuť ji občas praštit**, že ho něčím štve. Pak při sledování seriálu najednou slyšeli řev, rychle přiběhli do pokoje, bylo zjevné, že se M. nějak dotýká A.. Řekla, že jí nastrčil na zeď, ona začala rvát a M. se lekl. Pak tam zůstali asi ještě dva dny a pak se všichni tři postupně odstěhovali.
349. Obžalovaný na adresu paní majitelky říkal, že to byla **smutná paní, kterou opustila rodina**, brala lidi z ulice, pak tam přišel on a začal z toho vytvářet domov. **Ona mu byla vděčná, trpěla depresemi, byla rozhodnutá spáchat sebevraždu** a obžalovanému následně řekla, at' **se postará o ten domov, že to na něj přepíše.** Před incidentem tam byla A. asi tak měsíc, svědek byl tím, kdo jí odváděl, byla v šoku, brečela. Potom přišel obžalovaný do obývací místnosti, kde seděli, a řekl: „A., jdeme spát“, jakoby se nic nestalo. Proti tomu A. protestovala, že bude spát s nimi v pokoji. Pak na to obžalovaný reagoval tak, že tedy ten den může spát s nimi, ale zítra už normálně u něj. To se už nestalo, odstěhovali se. Svědek, krom přátelského objetí nikdy neviděl, že by A. s J. měli nějaký intimní kontakt.
350. Co se týče té „smutné paní v depresi“, tak slyšel, že **prý byla někde v parku, opila se alkoholem a vzala si prášky, kterými se předávkovala.** Myslí si, že mu to řekl obžalovaný, ale není si tím stoprocentně jist, má za to, že šli z posilovny. Neříkal, jaké to měly být prášky. Když mu to obžalovaný říkal, že ona chtěla umřít, **nebyl smutný, cítil, jako kdyby udělal správnou věc.** Popsal to, jako kdyby jí obžalovaný pomohl, respektive to tak svědek T. pochopil. On sám obžalovaného původně hodnotil jako velmi dobrého člověka. Nenapadlo ho, že by byl schopný například napadnout paní A.. S panem D. byli větší kamarádi. Podle svědka mu pan D. neříkal, jak ta smutná paní s depresí zemřela.
351. Tu noc, co došlo k tomu napadení, tak se dozvěděl svědek T. od A. aj., jak to s tou smutnou paní mělo být. A. to řekl obžalovaný, J. zřejmě též. Paní byla smutná, obžalovaný jí **možná pomohl, co se týče koupě alkoholu**, ale to neví přesně od obžalovaného. Co se týče sdělení **od svědka D.**, tak ten mu řekl, že tam bydlela paní, obžalovaný tam s ní žil a ona byla smutná, **obžalovaný o tom věděl, že ona chce spáchat sebevraždu, potom umřela někde v parku.** Už si přesně nepamatuje, co k tomu řekl, jestli jí pomohl už koupí alkoholu nebo tím, že jí pomohl vybrat místo, možná místo, prášky, teď si opravdu není jist. Podle jeho názoru není obžalovaný zlý člověk, ale spíš by potřeboval nějakou psychiatrickou léčbu. K tomu ho vede

rozhovor s obžalovaným v ten den, než napadl paní A., kdy mu sám říkal své agresivní pocity vůči ní.

352. **Drogy v bytě neviděl**, nebyl svědkem toho, že by je někdo bral. Svědek byl v té době možná i vegan, i touto myšlenkou na něj obžalovaný působil, sympatizovali v tom spolu. Prodával sušené maso, byli etičtí vegetariáni, maso bylo údajně z biofarem, kde jsou zvířata dobře krmená, takže proti tomu nic neměli. V pokoji, kde bydlel s panem D., byla dvoulůžková matrace, kde spolu spali. Svědkyně M. tam spala jednu noc, další noc tam snad J. nebyl, to tam spal pouze svědek T.. Spali tam všichni tři na té matraci. J. D. udržoval intimní styky s A., ale partnerský poměr to podle jejich chování nebyl. Nemá dojem, že by měl pan D. intimní styk s A.. Obžalovaný ho ve sportování podporoval tak, že mu dával maso za lepší cenu, pak mu dal levný nájem, chodil s ním cvičit. Není si vědom toho, že by seděli společně v místnosti on, svědek D., svědkyně M. a bavili se o smrti paní Ch..
353. Svědek uzavřel: *M. nehodnotím jako zlého člověka, jako někoho, kdo by to dělal, udělal to samozřejmě záměrně, ale nemyslím si, že je to člověk, který by byl v duši zlý, pouze nemá určité naše společenské hodnoty.* Domnívá se, že obžalovaný se jí snažil pomoci mentálně v tom smyslu, že by se jí to snažil rozmluvit nebo jí poslat někam k psychologovi. Tohle vzal úplně normálně, nemluvil o tom, že by byl u toho, když ta paní zemřela. Možná řekl, že jí odvedl na to místo, ale není si jistý. Už neví, od koho slyšel, že prý jí obžalovaný sehnal ty léky, opil ji. Obžalovaný to podal v tak pozitivním směru, že z toho svědek necítil nic špatného. Nevěděl, na jaké místo ji měl odvést, ani nevěděl, jak je to dlouho, slyšel, že to prý byl nějaký park.
354. Tento svědek má z obžalovaného obavy. Jako jediný totiž požádal, aby byl vyslechnut v jeho nepřítomnosti. Na konci svého výsledku pak relativizoval mnohá svá předchozí sdělení, zejména ve vztahu k tomu, co mu řekl obžalovaný osobně a co mu řekli jiní lidé. Z toho plyne, že je zapotřebí velmi pečlivě hodnotit sdělení svědka, která pronášel velmi nejistě, byl při výslechu nervózní, a za potvrzená brát jen ta, která jsou dokládána i jinými důkazy. V každém případě soud považuje za věrohodnou tu část výpovědi svědka T., ve které se poprvé zmiňuje o tom, jak ta „stará paní“ zemřela. Je to proto, že uvádí důležitou okolnost tuto informaci ukotvující, a sice, že mu to obžalovaný řekl „cestou z posilovny“ a že u toho obžalovaný „nebyl smutný, že cítil, že udělal správnou věc“. Tato sdělení jsou natolik konkretizovaná, že je možno považovat za vyloučené, že by je svědkovi řekl např. svědek D.. Jednak je to tou situací, kdy mu informace byla podána, ale i vlastním pocitem svědka, který ze sdělení obžalovaného získal.
355. Vrátili-li se soud k **rozkołu mezi obžalovaným a svědkem J. D.**, který gradoval v souvislosti s napadením svědkyně M., ale jistě byly jeho zárodky přítomny ve vztahu už dříve, je plasticky dokumentován zprávami, které si v tu dobu posílali. V těchto mailech píše **svědek D.** i o **okolnostech, za nichž došlo k podpisu smlouvy mezi obžalovaným a poškozenou Ch.**, kde vystupoval jako svědek, přičemž uvádí: *To jsi mě žádal ty, J. ani jednou. M. doporučuji ti naposled, nepiš mi tak, jak píšeš, jinak půjdu k tomu soudu a řeknu všechno, co vím. Že si zabil J. a další věci. Pro tvoje dobro to nebudu psát na FB, ať nejdeš sedět rovnou (č.l. 1235 verte).*
356. Snahou obžalovaného bylo zjevně přimět svědka, aby k výslechu k civilnímu soudu do Tábora nejel. Svědeckou výpověď **J. D.** nakonec přednesl a od tohoto data pak začala jeho snaha kontaktovat osoby, které něco věděly o usmrcení poškozené, a sdělit tyto informace dcerám poškozené. Svědek D. tak kontaktoval svědka K., který měl s obžalovaným podobné zkušenosti z roku 2015, a dcerám poškozené řekli o tom, že obžalovaný před nimi často hovořil o tom, že chce, aby poškozená zemřela, že jim nabízel peníze za to, že ji usmrtí atp.
357. Je proto logické, že výpověď tohoto svědka byla pro rozhodování soudu velmi důležitá. Soud je přesvědčen, že je v rozhodujících směrech věrohodná. Jeho sdělení se s informacemi pocházejícími z jiných důkazních prostředků doplňují, soud přitom konstatuje, že neplatí obhajobou namítané, že ostatní svědci vypovídají o skutečnostech, které jim sděloval právě

svědek D.. Pokud se tak děje, tito svědci to uvádějí. Jsou však důležití pro poskytnutí celé řady informací, které jdou mimo obsah sdělení tohoto svědka. Ten je sice v opozici proti obžalovanému, ale je třeba konstatovat, že ve své výpovědi se, podle názoru soudu, nesnížil k nějakým lživým, dehonestujícím sdělením na obžalovaného. To, co uvádí, je totiž potvrzováno i dalšími důkazy, zejména pocházející z elektronické komunikace, kterou se obhajoba sice snažila znevěrohodnit poukazem na to, že na facebooku každý přehání (viz též dotazy směřující na svědka K.), ale soud je přesvědčen, že se informace mohou lišit v detailech, či mohou být mírně akcentovány, s ohledem na jejich výjimečnost, okolnosti jejich sdělování a výsledek, kterým byla zemřelá J. Ch., však nutno považovat základ komunikace za věrohodný. Toho budiž příkladem **sdělení obžalovaného svědka K. výše popsané**, kde píše, že poškozený Č. má **zlomená tři žebra a naklepaný obličej**, byť ve skutečnosti bylo jedno žebro jistě zlomené a jedno pravděpodobně a o „naklepaném obličej“ zmínka v lékařských zprávách ani ve sdělení poškozeného není. To však **neznamená, že by tím byla vyloučena existence násilného incidentu.**

358. Další svědci nebyli osobně slyšeni. Nebylo to ani zapotřebí, podle přesvědčení soudu je kritické období dostatečně plasticky vykresleno ostatními důkazy. Postačí proto, když za následující svědky budou „vypovídat“ jejich zprávy.
359. **T. S.** a **M. V. F.** komunikovali v inkriminované době prostřednictvím facebooku způsobem, který je zachycen na č.l. 1240 – 1241. **Dne 19.10.2015** se dotazuje **obžalovaný T. S.:** *Terko, máš nějaké bližší informace k nakládání se závětí a uplatnění pozornosti na její obsah bez obav o snahy jejího zničení?! Našel jsem dvě závěti u sebe v bytě a stojím před otázkou, zda ji mám předat notáři či právníkovi?!*
360. Pak je mu ze strany S. poskytován rámcový výklad o nakládání se závětmi a obžalovaný na to reaguje: *Právě že o ní vím nyní jen já a svědci, co ji stvrdili. Osobně jsem u stvrzování nebyl a je to pro mě překvapením. Dále uvádí: Hlavní přání zůstavitelky je následující: Převedení veškerých podílů nemovitosti v můj prospěch na dobu následujících 9 let s charakterovým účelem hospodaření a zhodnocení nemovitosti v prospěch. Po uplynutí doby se pak odpovídající podíly převedou na dědice kromě podílu, který mi náleží. Sdělení pak doplňuje následovně: Mým cílem je naplnění jejího přání i při předčasné smrti diplomatickou cestou pro všechny strany, pokud k tomu i dojde, je to velice prospěšné i pro nás a naše vize na následujících 8 let.*
361. **Dne 6.11.2016** komunikuje M. V. F. s **A. K.** Je z toho zřejmé, že mezi oběma existuje důvěrnější vztah. **Obžalovaný** píše: *To světlo, teplo a jas se objevily, ne však náble! To chtělo čas a trpělivost, než mohly vstoupit plně dále! Však nelituji toho, co jsem udělal.* Takto přitom obžalovaný hovoří v souvislosti se *sepisováním podkladů pro právníky v souvislosti s J., od které má být v Praze.*
362. Podobné povahy je pak komunikace mezi **J. C.** a **M. V. F.** na č.l. 1247. **Obžalovaný** zde předkládá jím sdělovanou verzi příběhu poškozené a jeho života s ní: *(...) náš společný domov se opravil, znovu obnovil a krásně funguje jako bezpečné místo plné nové energie i myšlenek. Společně s J. jsme zrekonstruovali pokoje, interiéry jednoduchými kroky až do současné podoby. Na přelomu 2014/2015 po vystěhování problematického spolubydlícího se vše značně zlepšovalo a i přes dva kritické okamžiky, kdy měla slabší srdce a abstíně a zkolabovala doma. Přestala de facto díky postupnému zlepšování života i pít alkohol a žila normálně. Aktivita se rozšířily i na Tábor a díky krásnému fungování mi chtěla dát 1/5 bytu z důvodů, které i sepsala. Totéž pokračovalo i v Táboře a po charakterovém převedení zadržky pro jednodušší realizaci našich aktivit. I na dříve nedostavěné chatě po J. se vztahy s dcerami začaly zhoršovat a začaly i napadat naše aktivity. Poté, co J. obavy ohledně podstaty vztahu mezi ní a dcerami nabyly pádnosti, zda dcerám šlo o její maminku či spíše o majetek. Rozhodla se k „řešení“ a to, že na mě převedla veškerý svůj majetek do péče a podmínila to svými důvody – jedním z nich je spolupráce dcer s námi. Dcery to však nijak nerespektovaly a začaly vlastní maminku napadat přes advokátku, aniž by si dříve ověřily fakta či skutečnosti nebo se zapojily do našich aktivit – podaly na maminku návrh na omezení svéprávnosti, poté podávaly i žalobu, aniž by se snažily seznámit se situací či pokroky v posledních třech letech. Tato skutečnost J. silně zasáhla a po opakovaných snahách o vyřešení pak zemřela v říjnu 2015 v Táboře. (...)*

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

363. V komunikaci mezi **T. U.** a **M. V. F.** ze dne **25.1.2017** konstatuje obžalovaný, že *pro něj krize, která skončila dnešními soudy v náš prospěch, je velice přínosnou a naplňuje mě větším sílenstvím i motivací do pokračování. Záleží mi i přes fakt, jak málo se známe, at' jsi u nás spokojená T. a máš pevné zázemí i kolektiv. Strach je krásný, je na každém, jakou mu dá roli, pro mě je to vždy pohon před, po důkladné rozvaze.* =) příjemné obležení společníků, jo?! Ti jistě odsávají nevitáné energie a chrání. =).
364. Na poznámku T. U., že je ráda, že ten soud dopadl dobře, **obžalovaný** odpovídá: *Také T., jsem rád, že se uchovaly vztažky i veškeré dohody z našeho společného života od poloviny 2013 a sama soudkyně uznala kvalitu našeho osobního vztahu, jeho vývoj i skutečný rozměr kontaktu mezi J. a jejími dcerami. Ani jsme nemuseli mluvit, činy a vztažky i listy mluvily své.*
365. Na čl. 1247 verte– 1257 je pak komunikace mezi **svědkem M. K.** a **obžalovaným**, která probíhala v měsíci **prosinci 2015**, kdy obžalovaný sděluje svědkovi: *Ta advokátka je i tatáž žena, co způsobila psychický kolaps J. i je jednou z výrazných příčin smrti*, což je poznámka k Mgr. Č., právnímu zástupci dcer poškozené.
366. **Dne 22.1.2016** píše **svědek K.** o tom, že se *bavil s J., že chtěla, aby svědčil i u závěti a u té smlouvy. Když se soud bude zajímat, tak mu J. přišla normální a normálně se s ním bavila.*
367. **Obžalovaný** v odpovědi tvrdí, že *při ověření podpisu nevěděl, že tam mezi těmito listinami byla i závěť.* Následně udílí instrukce svědkovi, jak má vypovídat před soudem a k této otázce konstatuje: *Ano, M., podepsání proběhlo ve stejný den jako ověření podpisu a to na přímou žádost J. s poznámkou, že M. o závěti neví a bude vložena mezi připravené dohody, které jdeme společně ověřit i s přítomností M.. Podepisovalo se 5.8.2015, závěť byla J. vyhotovena už 14.7.2015.*
368. Je zmínka o tom, že si obžalovaného poškozená na ty 3,5 roku oblíbila jako syna a podle toho prakticky i jednala, což **svědek K.** potvrzuje slovy: *No vím, že si se o ni staral a pomáhal ji.*
369. Dále pak se **svědek K.**, zjevně rozrušen, vyjadřuje takto: *Můžu ti říct, že už se těším, až to fakt budu mít za sebou .. že jsem ti něco podepisoval!!!! Neznám přesně podrobnosti o tom vašem trojúhelníku J., dcery a ty ... chtěl jsem v tu chvíli pomoci .. ale neměl jsem .. neměl jsem se do toho vůbec zapojovat a J. byla divná, jestli svéprávná, to nevím. Nedokážu posoudit, ale slyšel jsem vás kolikrát spolu mluvit a neznělo to úplně kamarádsky .. jak ty říkáš, ty její srandičky ... někdy mi to přišlo dost vážný. Já jen doufám, že se nedostanu kvůli jednomu neuváženému podpisu do nějaký tahanice o podvodu nebo podvodný závěti, kterou jsi psal ty (minimálně z nějaký části).*
370. K tomu se **obžalovaný** vyjadřuje následovně: *Závěť je její volba, psali jsme dohody společně, to ano.*
371. Následuje komunikace o tom, že **obžalovaný** se snaží přesvědčit svědka, aby vypovídal v jeho prospěch a k tomu **svědek dne 13.2.2017** uvádí: *Takže řeknu, jak jsem to viděl, že ses o J. staral, a že jsem s ní normálně komunikoval, když jsem chodil za tebou pro dodávky oříšků atd., a že mě o to požádala ona, protože chtěla vyřešit problém s dcerama. Ale nebudu říkat, že jsem tě vůbec neznal.*
372. K tomu se dále vyjadřoval **obžalovaný**: *Je lepší popovídat osobně, než to vypisovat. Stručně se to dá popsat takto – J. uvedla věci na pravou míru a zabezpečila vše tak, aby to fungovalo a urovnalo věci do potřebných kolejí. A vzhledem k tomu, že to dcery nerespektovaly a ani se nesnažily pochopit, na to i doplatí.*
373. V dalších kontaktech **obžalovaný** zdůrazňoval, aby svědek uvedl, že dříve měla problémy s alkoholem, ale osobně ji takovou nezažil. Svěráznou to ano, opilou nikdy, při návštěvách či občasném přespávání.
374. Dále se zmiňuje **svědek K. o J. D.** a uvádí, že chce říci celý příběh obžalovaného, že podpisy byly udělány v bytě a pak se to šlo ověřit, že na smlouvách je jiný datum, že má sepsán celý společný příběh, jak ho obžalovaný nutil, že chce jmenovat ještě nějaké další lidi, myslí K., a že mu obžalovaný vyhrožoval. Další komunikace je o výčitkách svědka K. adresovaných obžalovaného, že ho do tohoto problému zatáhl.

375. **Obžalovaný** mu pak **dne 29.10.2015** sděluje: (...) *momentálně mě jen vytěžují místo volnosti a pokračování dále dle tempa srdečního, předsudky dcer J. a smrt samotné J., tobě známé jistě jako Glooma. Na což se ptá V. T. R.: Tak J. G. to už má za sebou? Že se ozvou její potomci mě teda nijak nepřekvapuje :).* **Obžalovaný:** *Má a je pro ní potom všem, co jí dcery způsobily, nejlepší.*
376. Na č.l. 1257 je pak komunikace mezi svědkyní **A. H.** a obžalovaným, kde obžalovaný **dne 14.11.2015** na dotaz, jaký máš den, odpovídá: *Dneska vskutku báječný, přišel mi úmrtní list! Ovšem ne s mým jménem! ;-).*
377. Ve spise je také poměrně obsáhlá komunikace mezi svědky **M. K., J. D.** a **P. M.** na č.l. 1268 – 1271, další záznamy z facebookové komunikace mezi nájemníky bytu **G., K., H., D., L., K., P., F., Š., F., D., M.** a **T.** jsou na č.l. 1274 – 1315.
378. Co se poznámek **obžalovaného na skupinové konverzaci osob bydlících v předmětném bytě** týká, pak je na č.l. 1274 uvedeno v reakci obžalovaného na předchozí spory týkající se opravy kotle ze **dne 25.11.2015** následovně: *Jasně, dcery nekomunikují, systém se nemění, lidé neumírají rychleji a policie mě ještě nezatkla ... dost už. =).*
379. Dále pak jsou informace, kterými zakazuje obžalovaný vstup do bytu L. Ch., V. M. a konečně **dne 7.5.2016 obžalovaný** uvádí: *Je čas prudit, berte ohledy na jídlo a schovávejte ho, přikryjte nebo rovnou snězte, platí i pro citróny ponechané na lince, slétávají se zbytečně mušky a množí jak krysy. Uložil jsem je od lednice. Dávejte na to pozor, už tak jsem masový vrah! =D=.*
380. Tato poznámka přitom zvláště koresponduje s knihou (i časově, neboť o tom píše svědku D. dne 9.5.2016), že si ji nechal nahrát do elektronické čtečky knih („Psychologie masových vrahů“). Soud se může jen domýšlet, zda si ji pořídil proto, aby sám posoudil, zda je jeho myšlení těmito jedincům podobné, a zda zjistil, že ano, jak by tomu nasvědčovala jeho odpověď.
381. Na č.l. 1274 – 1315 je zaznamenána komunikace mezi **J. D., A. M., M. K., L. Ch.** a někým, kdo se označuje za **D. K.** Z této komunikace vyplývá, že A. M. nebyla první dívkou, kterou obžalovaný napadl. Napadl předtím *ještě nějakého kluka přímo na bytě* (č.l. 1288). Dále pak, že má obžalovaný *nějaký představy v hlavě o nějakým odpuštění, protože on je ten bůh, co odpouští* (č.l. 1289 **sdělení A. M. z 29.7.2017**). D. K. reagoval s překvapením na zprávu J. D., že *obžalovaný chtěl dostat ten byt a zavraždil majitelku bytu, mučil ji, aby na něj přepsala ten byt*. K čemuž dodává, že svědek D. nevěděl o tom, že to je pravda, byt v tu dobu byl s ním. Jak sděluje **J. D.** na č.l. 1290 verte na dotaz D. K., jak mučil tu ženskou, že ji **přivazoval k topení a mlátil, prej. (...) vždyl' víc, o co mu šlo, o prachy, o nic víc.**
382. Z konverzace s **L. Ch.**, kterou **svědek D.** vedl **od 27.2.2017**, je patrné, za jakých okolností se s ní svědek zkontaktoval, i to, že se jí snaží informovat o dalších skutečnostech, které by měla spolu se sestrami vědět ohledně smrti své matky, na což L. Ch. reaguje velmi opatrně s tím, že bude vhodné, když uvedené skutečnosti sdělí až po výslechu na soudě. Svědek D. pak informoval svědkyni L. Ch., že sehnal další lidi, kteří jsou ochotní svědčit proti obžalovanému. Korespondoval též s **A. K.**, které sdělil, že obžalovaný řekl jeho rodičům, že u něj v bytě nechal svědek *bordel a udělal průser v práci* a dohadují se, aby A. K. sehnala *holku, které měl obžalovaný psát, že ji zabije.*
383. Pak je zachycena konverzace ze **dne 12.2.2017**, v níž **M. K.** píše: *Myslíš, že zabil svou domácí třeba? To vím já i M.. Drogoval ji a nutil podepsat papíry. J. D.: Jojo, tohle tam taky použiju, to vím také .. já ho vyfackoval a začal ho ignorovat a dnes začal psát mým rodičům, že mě chce k soudu jako svědka v jeho prospěch. Tak jim tam povím pravdu. To, že ji zabil, ví snad osm lidí. K.: Já i M. a nejen to.*
384. V další komunikaci vysvětluje **J. D.**, proč došlo ke konfliktu mezi jím a obžalovaným. Podle něj to bylo v souvislosti s XXXXXX, když se obžalovaný začal chovat *jako kretén a šachovat s podílama, že chtěl púlce týmu všechno sebrat*. Hovořil i o tom, že *začal vybrožovat svůj holce, spojil se se*

zhrzenou bývalou a ta mu začala nakecávat, že spí s tou jeho holkou a on tomu věřil, tak ho svědek vyfackoval a odstěboval se.

385. **Svědék K.** na to uvedl na č.l. 1300: **Mně dal peníze za to, že tu domácí zabiju, když jsem řekl, že ne, tak jsem musel začít splácet, tak počítám, že půjde sedět a jsem z toho venku. Zmrd a psychopat. On řekl, že mi dá peníze, ale něco za to a mě zajímalo co a on mi řekl, že až potom, a když jsem je začal utrácet, tak mi řekl, co chce. Uškrtit ji a po jeho bývalém nájemci, co fetoval, abych šel a usekal mu ruce, protože kreslil a živil se tím, myslím.**
386. **J. D.** pak odpovídal na téže stránce verte, že *od doby, co zabil J., lítá po soudech kvůli tomu bytu .. takže nevím, jestli se tam řeší ten byt nebo ta vražda.* Na dotaz **M. K.**, *jak ji tedy oddělal,* svědek **D. odpovídá:** *Napráškoval, opil a odvedl někam do nějakýho parku nebo lesa a odešel.*
387. Na č.l. 1302 je zmínka o tom, že *napadl také svoji matku a dal jí K.O.,* což uvedl M. K.. Tento incident je přitom potvrzován jak svědkyní Mgr. S., matkou obžalovaného, tak také výše zmíněnou zprávou z místa tehdejšího bydlíště obžalovaného, kde byla vedena přestupková věc s obžalovaným za fyzické napadení jeho matky.
388. **J. D.** dále popisuje, že *jednou vltнул do pokoje obžalovaného, kde ten držel přímáčkou na zdi jednu holku a odtrhával ho od ní, což by se dalo též použít.* Pak že *pořád falšoval potvrzení o studiu a čpal to ostatním a ani by se nedivil, že falšoval nějaký ty závěti a tak, i když ta J. byla tak mimo a ovlivněná, že by to klidně napsala.* Na dotaz **M. K.:** *To víš, jak jí svazoval u topení a bil? Ne? Kolikrát mi psal, zase vyvádí, zmlátil jsem jí a svázal u topení, tak dá pokoj a počkám, než se vyřve a usne.* A že byl svědek jednou přítomen tomu, že ona měla *dva monokly a zničeney ret.*
389. Zjevně v reakci na to mu svědek D. poslal fotografie zakrvácené poškozené. **M. K.** pak na dotaz **J. D.:** *Takeže tu ženskou zlomil on?,* uvedl soudem zjištěný motiv jednání obžalovaného, jež mělo směřovat k usmrcení poškozené: *No tak byla prej ze smrti manžela zničená myslím, ale on, co jsem ho poznal, měl zájem mít ten byt a začít ji ničit a donutit podepsat a až podepíše, zabít jí.*
390. **Svědék D.** na č.l. 1307 konečně zmiňuje v komunikaci s M. K. i to, že jednoho ze svědků obžalovaný *prý nějak napad a zlomil mu žebra, no že mu to nechtěl podepsat nějaký papír a tak ho dokopal. O čem papír?,* zněl dotaz **M. K.** **J. D.:** *Nějaký správcovství bytu.* Zmínka je též o výrobě tzv. suplementů, které dával obžalovaný poškozené. J. D. uvádí, že šlo o *ibalgín, léky na srdce a tužemák.* Pak se oba baví o tom, jak urychlit řízení stran podezření ze spáchání trestného činu vraždy.
391. Se souhlasem stran potom byly přečteny **úřední záznamy o podaném vysvětlení,** které však do věci nepřinesly nové informace. **L. S.** (č.l. 781 spisu) byl sousedem poškozené, uvedl známé skutečnosti o tom, že na chatu s ní jezdil mladý muž, který měl problémy se sluchem a že poškozená měla problémy s alkoholem. **S V. B.** (č.l. 782-783 spisu) obžalovaný uzavřel dohodu o správě pozemku. Svědek byl rád, že se o něj někdo bude starat, on na to neměl čas. Jen nechtěl, aby na pozemek obžalovaný vodil jiné lidi za účelem tréninku a meditace. **P. G.** (č.l. 784 spisu) byl nájemcem pokoje v bytě v Praze. Dostal se tam po kamarádovi R. Š., kterému obžalovaný řekl, že s ním nadále nepočítá, protože se nehodí do jeho skupiny. Bydlel tam od dubna 2016, od listopadu 2016 s přítelkyní. Ví o tom, že došlo k incidentu s A. M., ale přítomen mu nebyl. **JUDr. J. D.** (č.l. 786 spisu) si na obžalovaného, kterému měla poskytovat nějaké poradenství o závětech, nepamatuje.

**Znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a závěry soudu
o příčinách smrti poškozené**

392. Mimořádně důležité pro rozhodnutí pak byly výsledky práce znalců z oboru **zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Františka Vorla, CSc. a MUDr. Zdeňka Šenkýře,** které jsou ve spisu založeny na č.l. 212 – 235, 241 – 245, 249 – 253. Na č.l. 1672 – 1676 je pak k žádosti soudu vypracovaný další znalecký posudek těchto znalců týkající se účinků léku Betaloc, je-li použit v letální dávce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

393. Klíčová je pro posouzení věci informace vyplývající z výsledků pitvy poškozené (č.l. 232). Podle nich **poškozená zemřela dne 6.10.2015 v 19:20 hodin ± 4,5 až 7 hodin.**
394. To znamená, že nejčasnější doba, kdy mohla podle poznatků soudních lékařů poškozená zemřít, připadá na **den 6.10.2015 ve 12:20 hodin**, druhá mez zjištěného rozptylu pak spadá na **02:20 hodin dne 7.10.2015.**
395. Znalci se vyjádřili ke zjištěním z ohledání zemřelé na místě nálezu jejího těla, kdy bylo mj. konstatováno **enormní překrvení spojivek a cyanotická maska** obličeje (modravé až modrofialové zbarvení kůže), zápach po alkoholu, nevýrazné změny kožního krytu krku a možná aspirace žaludečního obsahu při uvažované příčině dušení (ta nakonec zjištěna nebyla). Znalec MUDr. Šenkýř na místě nálezu poškozené uvedl, že jde o **nespecifické příznaky**, které mohou doprovázet řadu chorobných, ale i úrazových změn, mj. i dušení. Obecné známky dušení jsou u smrti způsobené intoxikací alkoholem častým pitevním nálezem, neboť **alkohol, kromě jiného, působí na dechové centrum v prodloužené míše**, a jeho toxické účinky se projeví nakonec zástavou dýchání. K překrvení spojivek a cyanóze v obličeji při intoxikaci alkoholem dojde řádově během několika desítek vteřin až několika minut. Při pitvě nebyly zjištěny známky škracení, zardoušení či uzavření zevních dýchacích cest zakrytím apod.
396. Prvotně provedenou pitvou poškozené, která byla realizována MUDr. Šenkýřem a MUDr. Tomáškovou, byla jako **příčina smrti stanovena intoxikace ethanolem**, přičemž v krvi JUDr. Ch. bylo toxikologickou expertízou **zjištěno 3,5 g/kg alkoholu**. Tato byla nalezena v oblasti trupu částečně obnažená, měla sundané boty. Avšak byly zjištěny i úrazové změny čerstvého charakteru, a to různé oděrky, které vznikly za života poškozené, zejména ty, jež jsou lokalizovány do křížové oblasti jejího těla. Oděrky však byly nalezeny i v obličeji, na horních a dolních končetinách, byl zjištěn i krevní výron v měkkých pokrývkách lebních. Veškerá zranění lze potom dle znalců vysvětlit **opakovanými pády popř. nárazy do pevného předmětu až na oděrku v křížové krajině, k níž mohlo dojít případným tažením. Ale i křečovitými pohyby při záchvatu epilepsie, kterou poškozená dle anamnézy trpěla.** Vznik záchvatu alkohol zjednodušuje a navíc při pitvě byl zjištěn krevní výron na kořeni jazyka, který vzniká při křečovitém stísnění zubů při záchvatu epilepsie. Vzhledem k lokalizaci zranění poškozené na různých a stranově odlišných částech těla, nelze dle znalců všechna zranění vysvětlit pouhým jediným pádem či příp. nárazy těla během křečí pouze na místě nálezu zemřelé. Současně však znalci uzavřeli, že minimálně některá zranění mohla být způsobena **těž** činností druhé osoby, ale nelze s určitostí říci, že vznikla **jedině** činností druhé osoby. I oděrky na kolenou poškozené si tato mohla způsobit sama, když se snažila po kolenou lézt.
397. Soud je však přesvědčen, že zejména rycí dráha v délce 11,1 m, která směřuje od asfaltového chodníčku k místu nálezu poškozené, musela být způsobena tělem poškozené taženým druhou osobou, čemuž nasvědčuje jak oděrka v křížové oblasti pokrytá spadáním listím ze stromů místo nálezu obklopujícím, ale také to, že na dlaních a prstech poškozené nejsou patrné žádné stopy po lesní půdě a listí. Lze tedy vyloučit, že by se na místo nálezu dostala sama třeba lezením tzv. po čtyřech. K faktu, že poškozená byla nalezena částečně odhalená, se znalci vyjádřili tak, že to bývá častý nález osob při otravě alkoholem i jinými látkami, protože tyto osoby se z důvodu nevolnosti mnohdy snaží strhnout si oblečení nebo sundat kalhoty tak, aby mohly např. defekovat.
398. Nález na místě ani zranění zjištěná při pitvě, pak **nejsou** natolik specifická, že **by bylo možno uzavřít na cizí zavinění** na smrti poškozené. Soud, s ohledem na fotografie nosního aplikátoru s nikotinem v mobilním telefonu obžalovaného (č.l. 395), na nález plastových ampulek z roztokem nikotinu, jak plyne z posudků z oboru kriminalistika, odvětví chemie, i poznámce o tom, že jede do Severočeského kraje a bude mít něco společného s tekutým nikotinem (č.l. 1428) uvažoval o možnosti, že poškozená mohla být vedle alkoholu intoxikována i nikotinem. Závěry znalců prezentované při hlavním líčení tuto možnost zcela vylučují, neboť charakteristický

zápach nikotinu by se vylinul z těla poškozené (která nekouřila, jak vyplynulo z výpovědi dcer) hned po zahájení pitvy. A to se zde nestalo. Současně bylo znalci z oboru soudního lékařství sděleno soudu, že plynová chromatografie, která byla použita při analýze krve poškozené a našla v ní alkohol, je schopna při použitém způsobu analyzování biologického materiálu, který byl orgány policie omezen na zjištění alkoholémie, odhalit zase **jen další těkavé látky**. A takovou látkou nikotin není, tudíž ani na případně zachovaném obrazu výstupu z plynového chromatografu by taková látka nebyla zjištělná. Z drobných vzorků tkáně z jejího těla, které byly použity při určování DNA profilu, není možné potřebnou analýzu v současnosti provést.

399. Proto není možné ani zjistit, **zda byla poškozená předávkována léky** upravujícími tlak krevní a akci srdeční, jak se v průběhu dokazování v hlavním líčení začalo jevit možným. Zmínky o tom, že **obžalovaný měl poškozenou otrávit léky na tlak v kombinaci s alkoholem**, uváděli i někteří svědci ve svých výpovědích (např. svědek D., svědkyně M.). Znalci se vyjádřili tak, že pokud by k tomu došlo, pak by v žaludku poškozené byly nalezeny **stopy po nerozpustných látkách**, které jsou v tabletách léku obsaženy. Takové stopy tam nalezeny nebyly. To však nevylučuje možnost předávkování **rozpuštěnými léky**, pokud byl vzniklý roztok přefiltrován. Přitom Betaloc je lék, který je rozpustný jak ve vodě, tak v alkoholu. To byly v zásadě odpovědi na otázky položené znalci soudem poté, co z výpovědi svědkyně Z. K., sestry poškozené, bylo zjištěno, že při úklidu chaty po pohřbu poškozené našla v sekretáři lahvičku s lékem Betaloc SR, který nikdo jiný, než její manžel, který na chatě nebyl, v rodině neužíval. Soud se proto dotázal znalci i na to, jaké změny v těle poškozeného způsobí předávkování **lékem Betaloc SR** a jaké množství tohoto léku je smrtelné.
400. Znalci v dodatku znaleckého posudku i při jeho přednesu v hlavním líčení uvedli, že smrtelnou dávku představuje zhruba 20 tablet tohoto léku. V případě, že je užit společně s alkoholem, **účinky tohoto léku a alkoholu se sčítají**, z čehož plyne, že čím více alkoholu poškozený vypije, tím menší dávka léku je zapotřebí k usmrcení takového člověka. Je však zapotřebí v této souvislosti uvést, že zjištěná koncentrace alkoholu v krvi poškozené byla tak vysoká, že by **sama o sobě byla smrtelná**. Soud dodává, že za této situace i chybění cca 10 ks tablet v lahvičce s tímto lékem v okamžiku, kdy ji našla svědkyně K., není jednoznačně určující, že skutečně byl tento lék použit. Znalci pak uvedli, že projevy otravy alkoholem a projevy otravy Betalocem, se kterou se často setkávají u sebevrahů, jsou stejné. Proto i zjištěný počínající infarkt myokardu, nalezený při pitvě poškozené, a překrvení dužnatých orgánů mohlo vzniknout v důsledku působení alkoholu jako jedu postihujícího nejen mozek, nýbrž i srdce. **Působení obou látek je rozdílné, každá z nich ovlivňuje něco trochu jiného a jiným mechanismem, ve výsledku jsou však při pitvě zjištělné projevy otravy v těle poškozeného stejné**.
401. Zjištěná **hladina alkoholu v krvi** poškozené odpovídá požití nejméně 171 g alkoholu, což představuje např. 0,57 l rumu. Takové množství alkoholu by však člověk musel vypít naráz a prakticky ve stejný okamžik by se mu musel všechen vstřebat do krve. U zemřelé nalezená „placatice“ rumu o objemu 0,2 litry tedy neodpovídá objektivně zjištěné hladině v době její smrti. Poškozená tedy musela požit najednou alkoholu podstatně více. Pokud jde o možný původ vypitého alkoholu, byly další 0,2 dcl velké láhve alkoholu nalezeny při ohledání chaty v odpadkovém koši a v batohu (*č.l. 728, 730 spisů*). Celkem takto byly nalezeny čtyři lahvičky, z nichž tři byly prázdné, jedna skoro plná. Další lahvička byla nalezena u poškozené a dle svědka N. se jedna našla na verandě chaty pod polštářem na posteli (není fotograficky dokumentována). Jak vyplynulo z přednesu znaleckého posudku v hlavním líčení, znalci jsou tohoto názoru, že reálně by zjištěné množství alkoholu v krvi poškozené mohlo vzniknout po požití **cca 0,7 l rumu v krátkém časovém úseku**.
402. Na druhou stranu se žádné ze zranění nalezených na obličeji poškozené nejeví být zraněním způsobeným nějakým násilím použitým při vnuceném požití alkoholu. Je tak nutno uzavřít, že **poškozená alkohol vypila sama, bez násilí činitelého druhou osobou**.

403. I kdyby se přitom vzalo v úvahu, že svědkem N. zmíněná „placatka“ z verandy zde zůstala z doby, kdy v chatě byla poškozená se svou matkou (do 1.10.2015), pak je to stále dostatečné množství alkoholu k tomu, aby mohla poškozená požit dávku předpokládanou znalci. Vezmou-li se totiž zbývající prázdné láhve, jsou o celkovém objemu 0,8 litru.
404. Přesto však zůstává nezodpovězenou otázkou, **jak a kde tento alkohol poškozená požila**, protože cesta z chaty na místo nálezu je dlouhá cca 361 metrů (*viz čl. 1758, 1759*). Zjištěné množství alkoholu pak muselo být požito poměrně rychle. U ní nalezená vypitá lahev o objemu 0,2 l potom, dle soudu, nebyla dostačující k tomu, aby dorovнала koncentraci alkoholu v krvi poškozené na zjištěnou míru. Prostým výpočtem ze zjištěných hodnot (3,5 g/kg a 0,7 l rumu) totiž 0,2 l rumu naráz požitého zvýšilo koncentraci alkoholu v krvi poškozené za těchto okolností o 1 g/kg. Koncentrace alkoholu ve výši 2,5 g/kg pak znamená již podstatný dopad minimálně na schopnost koordinovaného pohybu takto opilého člověka. Ostatně, už tato koncentrace alkoholu je u některých osob smrtelná (jak uvedli znalci z oboru soudního lékařství).
405. Z uvedeného soud dovozuje, že **obžalovaný, který byl v té době v Táboře a jistě chtěl usmrtit poškozenou**, jak se o tom zmiňoval. Tyto zmínky se pak shodují s objektivním nálezem. Poté, co poškozená požila alkoholické nápoje, ji vedl k předpokládanému cíli, jímž byl skalnatý sráz nad řekou Lužnicí, který je patrný z fotografií na *čl. 1765-1768* a z technických údajů o Švehlově mostě v Táboře, přičemž chtěl využít místa, kde pěšina vedoucí od mostu stoupá ke skalní vyhlídce a není opatřena zábradlím. Jak by to odpovídalo jeho předchozím zprávám, zde by poškozenou, silně ovlivněnou alkoholem, *poslal do nenávratna*. Jistě by totiž mohl očekávat, že věc bude uzavřena jako nešťastná náhoda, která se stala poškozené v okamžiku, kdy byla pod masivním vlivem alkoholu. Navíc poškozené, která byla alkoholičkou, poškozené, která se zřejmě chtěla jít podívat na město Tábor, než se bude vracet na celou zimu do Prahy a díky své podnapilosti zavravorala a spadla k řece.
406. Místo, kde byla nakonec nalezena, i lavička, na které s obžalovaným pravděpodobně seděla (jak plyne ze sdělení svědků, kterým to obžalovaný vyprávěl), je právě zhruba na půli nejkratší cesty od chaty k mostu. Proto soud tyto skutečnosti uvádí jako výsledky dokazování, protože jinak místo, kde by měl mít obžalovaný v úmyslu poškozenou usmrtit, a kde byla nakonec nalezena, rozhodně k takovému činu není vhodné. Je totiž v blízkosti restauračního zařízení a hned vedle silnice a chodníku, kudy jezdí a chodí velké množství osob. Také není zřejmé, z jakého důvodu by poškozená šla zrovna tímto směrem, pokud by si chtěla vypitím velkého množství alkoholu ublížit, když stavy bezvědomí po požití alkoholu tak často dokumentované fotoaparátem v telefonu obžalovaného, zažívala v domácím prostředí. Případy, kdy byla nalezena v silně podnapilém stavu v ulicích Prahy, pocházejí nejpozději z ledna 2014. Další zásahy zdravotnické záchranné služby do dubna 2014 jsou totiž ve spojení s epileptickými záchvaty v opilosti (*viz lékařské zprávy na čl. 566, 567* a zprávy zdravotní pojišťovny již zmíněné).
407. Soud také konstatuje, že **poškozená se nerozhodla spáchat sebevraždu a obžalovaný jí u toho nebyl nápomocen**. Je to dostatečně patrné z toho, co bylo nalezeno v chatě /již zmíněný lísteček s poznámkou o odvozu cukru a koření/. Je to patrné i z toho, jak poškozená v posledních několika dnech svého života mluvila, co dělala (chtěla jet do Tábora, aby zavařila jablka a ve středu dne 7.10.2015 jít na trh, jak uvedla dcera L.) a konečně i z toho, co obžalovaný o ní píše kamarádům. Jistě by se totiž neopomněl zmínit o tom, že poškozená je ve špatném psychickém stavu, hodlá skoncovat se životem, a že se toho musí využít, zvláště když tři dny předtím píše o tom, že Gloom už asi skončí. To však neudělal.
408. Při vědomí všech okolností, které se pokusil soud popsat v předchozí části tohoto odůvodnění, tak byl učiněn závěr, že obžalovaný se **připravoval k vraždě poškozené a dne 6.10.2015 v pozdních večerních hodinách ji chtěl provést**. Neprokázalo se však podezření soudu, že by poškozená skutečně zemřela v důsledku požití **alkoholu s léky**. To soud konstatuje přesto,

že je zajištěna **fotografie odpadkového koše v bytě na Letné ze dne 7.10.2015 v 12:21 hodin** na *č.l. 394 verte*, která by při znalosti zvyku obžalovaného dokumentovat si všechny pro něj důležité skutečnosti mohla nasvědčovat tomu, že je to fotografie láhvi od rumu a filtračních papírů, přes něž obžalovaný přefiltroval rozpuštěné léky, protože z odborné literatury u něj zajištěné, a zejména ze souborů uložených v počítači o postupech policie na místě nálezů mrtvol a soudně lékařské expertizy (*č.l. 417 verte*) mohl vědět, že pro otravu léky svědčí zbytky prášků v žaludku mrtvol, které takto nevzniknou.

409. Jiný závěr nemůže soud učinit ani přes opakovaná „přiznání“ obžalovaného kamarádům k tomu, že poškozenou usmrtil kombinací alkoholu a léků. Je to proto, že obžalovaný díky svému osobnostnímu ustrojení, jak je popisováno ve znaleckých posudcích, jakož i dle svědeckých výpovědí některých svědků, zejména svědka K., rád přehání, činí tak proto, aby získal, byť i pochybný respekt, získal převahu nad ostatními, která spočívá třeba v tom, že se ho obávají, když už ho neobdivují. Důkazem budiž zmínka o kanibalismu, kterou nikterak nerozporoval, proti vyjádření svědka M. neprotestoval, což by jinak každý jedinec bez poruchy osobnosti jistě udělal. Z pohledu rozhodování o vině tak závažným trestným činem, jakým je vražda, je zapotřebí o to pečlivěji hodnotit všechny zjištěné skutečnosti. A pokud **nejsou k dispozici přímé důkazy v podobě potvrzené otravy poškozené léky na krevní tlak v kombinaci s alkoholem**, pak soud nemůže tyto závěry, jakkoli podle něj logické, uzavřít bez důvodných pochybností jako jediné možné. Prokázána byla jako příčina smrti poškozené otrava alkoholem, která jistě nastala bez násilného jednání při přikládání láhve s alkoholem k ústům, neboť na těle poškozené nebyly nalezeny známky jakýchkoli tomu odpovídajících zranění. A požit tak velké množství alkoholu, že elevovalo alkoholémií až na úroveň 3,5 g/kg, jakkoli je to málo pravděpodobné, protože svou míru vedoucí k prosté silné podnapilosti znala, **mohla poškozená sama**.

Skutkové a právní závěry stran skutku pod bodem 1)

410. Souhrn zajištěných a provedených důkazů, které nutno považovat ve vztahu k bezprostředním okolnostem úmrtí poškozené za důkazy nepřímé, potom **nedovoluje uzavřít**, že by vytvářely **ucelený řetězec**, který by vylučoval jiný skutkový závěr než ten, že je obžalovaný vrahem poškozené.
411. Jako skutkový závěr prokázaný v kvalitě požadované ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak soud má jen to, že **obžalovaný násilnou smrt poškozené připravoval**, není však najisto postaveno, zda se o ni alespoň pokusil. Cesta na místo, kde měla být poškozené shozena ze skály za pokus vraždy považovat nelze. Opět se jedná maximálně o přípravu takového činu.
412. Za **přípravu k trestnému činu** považuje trestní zákoník podle § 20 odst. 1 úmyslné vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, zejména v jeho organizování, opatrování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, ve spolčení, srocení, v návodu nebo pomoci k takovému zločinu, přičemž je přípravou jen tehdy, jestliže to zákon u příslušného trestného činu výslovně stanoví a pokud nedošlo k pokusu ani k dokonání zvláště závažného zločinu.
413. Takové podmínky byly v tomto případě splněny.
414. Obžalovaný se připravoval na to, že úmyslně usmrtí jiného a to proto, aby získal majetkový prospěch. Dlouhou dobu o tomto uvažoval, zkoušel přemluvit druhé, aby usmrtili poškozenou, zkoušel opatřit prostředky, které by nebyly identifikovatelné při pitvě poškozené, nakonec se rozhodl čín spáchat sám, k čemuž si opatřil dostatečné informace o místech, kde jej chtěl realizovat, připravil si minimálně alkoholické nápoje, jimiž chtěl poškozenou přivést do podnapilého stavu atd. K poškozené přijel a šel s ní k místu, kde svůj úmysl hodlal uskutečnit.

Shodou okolností, které se nepodařilo blíže objasnit, poškozená v důsledku požití velkého množství alkoholu v krátkém čase na otravu alkoholem zemřela, a to na jiném místě, než obžalovaný předpokládal.

415. Obžalovaný tak úmyslně vytvářel podmínky pro spáchání zvlášť závažného zločinu tím, že opatřoval prostředky k jeho spáchání. Nebylo zjištěno, že by se o spáchání činu alespoň pokusil. Příprava tohoto zvlášť závažného zločinu je podle § 140 odst. 4 tr. zákoníku trestná.
416. Povahu a závažnost přípravy determinuje už samotný fakt, že směřovala ke spáchání zvlášť závažného zločinu, který je ohrožen až výjimečným trestem. Díky sofistikovanosti, dlouhodobosti a prokázané necitelnosti obžalovaného k poškozené, a proto, že byla dovedena prakticky těsně před zahájení pokusu tohoto zvlášť závažného zločinu, je ji nutno hodnotit jako mimořádně závažnou.
417. Tím trestným činem, k jehož spáchání obžalovaný směřoval, nebylo nic menšího než zvlášť **závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) trestního zákoníku ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku**, protože úmyslně vytvářel podmínky pro spáchání zvlášť závažného zločinu tím, že opatřoval prostředky k jeho spáchání, aby jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, tedy plánovitě, se zvážením rozhodujících okolností, se speciálními znalostmi a specifickým postavením, a tento čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, avšak nedošlo k pokusu ani k dokonání zvlášť závažného zločinu

Skutek bod bodem 2)

418. Také **svědek J. Č.** (č.l. 662 – 667, 1539 – 1543) se vyjadřoval o osobě poškozené JUDr. J. Ch. a k osobě obžalovaného. Z jeho výpovědi vyplynulo, že se do bytu poškozené Ch. dostal takovým způsobem, že poznal obžalovaného v Nymburce, kde oba mají rodinu, zdál se mu být dobrým člověkem, měli společná témata. Obžalovaný mu nabídl bydlení v Praze. Jelikož v té době chtěl změnit svůj život po rozchodu s dívkou, přestěhoval se do bytu někdy před zimou roku 2014. Byt byl v hrozném stavu, obžalovaný říkal, že ho rekonstruuje, a že poškozené pomáhá správcovat byt. Podle výpovědi tohoto svědka nebyl život s paní Ch. jednoduchý. Obžalovaný působil, že se o ni stará, že mu záleží na jejím stavu, paní Ch. svědka občas navštívila, někdy byla opilá, vždy však velice milá, zkrěhlá, chtěla si povídat a bylo vidět, že se jedná o osamělého člověka, který potřebuje jen trošku komunikace a lidskosti. Jinak se nacházela **v různých stavech, často ji našel ležet na zemi**. Když se obžalovaného ptal, jestli **má zavolat záchranku nebo něco podobného, ten mu sdělil, že to je běžná věc a ať to dál neřeší**.
419. M. V. F. považoval za nedůvěryhodnou osobu. Byl **velice manipulativní a neupřímný**, a to svědka přesvědčilo, že z bytu odejde. S obžalovaným došlo ke konfliktu proto, že svědka vyzval, aby podepsal nájemní smlouvu, ovšem formulace této nájemní smlouvy se svědkovi nelíbila. Ta smlouva byla podle něj formulována tak, že by v případě odchodu byl povinen zrekonstruovat celý pokoj, který dosud užíval. Protože nechtěl podepsat, byl ze strany obžalovaného násilím donucen si sednout na židli, a když na svém setrval, **držel ho obžalovaný za dřeď, shodil na zem a kopl jednou nebo dvakrát do žeber**. Svědek netušil, že to žebro má zlomené. Pak ho to však bolelo a s přestěhováním mu musel pomoci kamarád. Po několika dnech bolesti zašel do Nemocnice Na Bulovce, kde zjistili, že skutečně došlo ke zlomenině žebra, přičemž mezi napadením ze strany obžalovaného a tímto vyšetřením se nikde nezranil, neupadl, díky bolestem pouze u kamaráda ležel v posteli.
420. K soužití obžalovaného a poškozené pak vypověděl, že u paní Ch. v pokoji byly velice špatné životní podmínky. Měla koťátko, které bylo prolezlé blechami, páchla močí. Když to říkal obžalovanému, ten mu vysvětloval, že se jí snaží pomoci od alkoholismu. **S poškozenou přitom obžalovaný mluvil maličko nadřazeně, občas jako s dítětem**. Obžalovaný sám měl

nově zrekonstruovaný pěkný pokoj, paní Ch. bydlela vedle ve velkém pokoji, který byl v dezolátním stavu. Často byla opilá, prakticky každý den. Obžalovaný se mu zmínil, že když je poškozená ve svých alkoholických stavech, tak ji musí zklidňovat, prý ji jednou i svázal. Ukazoval mu též fotografie, kde byla poškozená vyfotografována, jak je celá od krve, ležela. Říkal též svědkovi, aby fotograficky dokumentoval stav poškozené. Podle svědka počítal s tím, že jednou bude něco řešit ohledně bytu. Přípravoval se na to. Oslovoval poškozenou „J.“, ale měl pro ni **přezdívku Gloom**. Svědek neví o tom, že by byla řeč o Elfech. Obžalovaný se vyjadřoval o JUDr. Ch. tak, že **je ve špatném zdravotním stavu, a že už tady dlouho nebude**, což poškozený Č. nepovažoval za vhodné.

421. **Obžalovaný mluvil povýšeně s každým.** I se svědkem mluvil povýšeně, zcela ignoroval skutečnosti, které mu svědek sděloval, zesměšňoval jeho pohled na věc a stavěl vše do takové roviny, že on vlastně svědka něco učí, že on je ten „spirituální guru“, který mu ukazuje cestu životem. Přitom mu vůbec nevadilo, že je o tři roky mladší.
422. Obžalovaný se zajímal o lidskou psychiku a tělo. Svědek ví i o tom, že jeho bratr O. Č. s kamarádem podepsali jako svědci nějakou listinu. Byli k tomu vyzváni obžalovaným. Svědkovi bylo ze strany obžalovaného častokrát uštědřeno plácnutí po zadku, v čemž svědek viděl **snahu o dominanci** ze strany obžalovaného (což potvrzuje i znalec PhDr. Netík, CSc.). Ví o tom, že obžalovaný půjčoval peníze, poškozenému Č. půjčil asi 3 000 Kč, ten mu vše, dle svých slov, vrátil. S poškozenou Ch. měl každý, kdo v bytě bydlel, nějaký problém. Způsob, jakým komunikovala, nebyl příjemný. Častokrát se hádala s dívkami, které byly nájemkyněmi pokojů v bytě. O svých dcerách mluvila, ale spíše hezky. Má za to, že paní Ch. měla obžalovaného ráda takovým zvláštním způsobem, skoro jako kdyby do něj byla zamilovaná. Vadilo jí, že si tam vodí dívky.
423. Obžalovaný se na možný konflikt s poškozeným Č. připravoval. Je to patrné ze složky v jeho počítači, která je nazvaná „Dohoda o splátkách“, naposledy upravena dne 8.1.2015, a dvou dalších souborů. Je to „Real Prank na J. K. ega“, jehož cílem je „podepsání nájemní smlouvy a dohody o splátkách s finální a vhodnou formulací“, a soubor s názvem „Smlouva – pronájem pokoje A.“, který byl naposledy upraven obžalovaným **dne 11.1.2015 v 14:57 hodin (č.l. 409)**. (pozn.- prank v anglickém jazyce znamená *rošťárna, lumpárna, žertík*).
424. Zvýrazněné datum poslední úpravy pak koresponduje s dalšími provedenými důkazy.
425. Na nahrávce v telefonu obžalovaného je zaznamenán rozhovor mezi ním a poškozenou (ze **dne 14.1.2015 v 23:52 hodin**) v němž uvádí obžalovaný, že má pocuchané ego (zřejmě J. Č.) a ptá se poškozené, kolik je za *vydírání a ublížení na zdraví*. Pak se baví spolu o této osobě, kterou obžalovaný napadl v bytě.
426. Pokud soud hovoří o zprávách zdravotních pojišťoven, pak ve vztahu k poškozenému J. Č. je to zpráva **Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR na č.l. 461 – 471**, jež obsahuje výkaz zdravotnické péče, která byla uhrazena touto pojišťovnou v souvislosti s léčbou utrpěného zranění.
427. Lékařská zpráva, z níž bylo znalci ve vztahu k poškozenému J. Č. vycházeno, je pak na *č.l. 1062 – 1064 spisu*. Důležité pro závěry skutkové **u tohoto bodu výroku o vině** je pak i to, že jmenovaný byl **vyšetřen dne 16.1.2015**, přičemž ve zprávě je uvedeno, že **před pěti dny byl napaden známou osobou a bylo mu nakopáno do žeber**. To, že skutečně došlo k ataku na osobu poškozeného Č. dne 11.1.2015, pak dokládají také zprávy, které si na sociálním médiu facebook vyměňoval obžalovaný s některými svědky.
428. Z facebookové komunikace mezi obžalovaným a M. K. ze **dne 11.1.2015 z 14:16 hodin** se v této souvislosti podává následující:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

429. **Obžalovaný:** *Konečně první fáze hotová. Nyní takto: Do večera pošle konkrétní odpověď, zda přijímá a akceptuje pobývání u mě na zkušební dobu tří měsíců se smlouvou či nikoli. V případě negativní odpovědi a odmítnutí několikánásobně rozumnější volby. Zítřka odpoledne buď sám, do 12 hodin odchází či mu odpoledne nedomluvíme a pomůžeme. Na to se těším vzhledem k tomu, že **dneska** se ovšem pokoušel vykecávat a užvanit svoje. **Pár dostal a je trošku předklepaný, obličej i žebra. Dneska jedu večer do Nbk, dodám práci tobě i M. (...).** Pozn.- šlo o přepisy záznamů rozhovorů s poškozenou, které si obžalovaný na svůj mobilní telefon pořizoval.*
430. **Dne 14.1.2015 obžalovaný** komunikoval se svědkem K. následujícím způsobem: *Hele, co si zabrát jednu drsoňskou scénu? S reálným důsledkem a vynikající přípravou na podobné akce a profesi? Navíc, možný výdělek je jeden z prospěšných důvodů. Proč také spolupracujeme. ;-)* *Zrehabilitovaná ruka se ti bodí. ;-)* *Informuj M. – at' si rekapituluje způsoby manipulace s problémky! Chystá se pestré divadýlko s reálnými zkušenostmi navenek až úsměvné. ;-)*
431. To, že je řeč o poškozeném J. Č. a násilném vymáhání pohledávek, dokládá komunikace mezi oběma ze dne **14.1.2015 ve 23:20 hodin**, kdy posílá **obžalovaný svědku K.** následující SMS:
- Pochopíš, přečteš-li si SMS od Dredáka, =)*
- K.:** *Vybrazuje? (...). Výchovnej lepánek proběhne?*
- F.:** *Prank, projevil své kvality více, než jsem čekal. Zcela jistě, a to hoodně výchovnej, s trvalými změnami. Nakolik, to sám zjistíš po přečtení zatím 32 SMS. =)*
- K.:** *Co zlomit prst kladivem?*
- F.:** *Prý již nějaké **trvalé změny na měsíc má ode mě ... nevěřím.** =) Můj závěr, snaží se si urvat co nejvíce pro sebe, odmítá ovšem splácet ty dluhy. Je to kreslíř a grafik, menší anonym, **nehoda se šikne. Pravá ruka.***
- K.:** *Musí být schopnej podepisovat, co bude potřeba, nejprv bych pobrozil zlomením prstu, pokud to nezabere, tak zlomit.*
- F.:** *Než ruce, lepší by byl jazyk. Malíček potřebuje málokdy včetně št'ourání. Jak ho znám a jeho ego, to ho jen více rozčílí. =) Hele, více osobně. ;-)* *Co plán na tuto sobotu? (...)*
432. Že byl zmíněný způsob útoku proti tělesné integritě poškozeného Č. dále v úvahách obžalovaného rozvíjen, plyne i z facebookové komunikace svědků K. a D. dne 12.2.2017 (*viz čl. 1300/V*), jakož i ze svědeckých výpovědí těchto osob a svědka P. M.. Opakovaně se totiž zmiňují o tom, že obžalovaný chtěl po M. K. a P. M., aby poškozenému Č. **usekli obě ruce, protože se jako malíř živil kreslením.**
433. **Svědka K.** žádal v té době obžalovaného o půjčku na opravu vozidla a nabízel se mu k propagaci jeho obchodů se sušenými plody, osobní ochraně atd. Uvádí: *Doufám, že vlak, na který jsem s tebou nastoupil, mě doveze ke štědrému životu.* Když obžalovaný dle svědka K. dostatečně rychle neodpověděl, tento se ho ptá, zda ještě žije.
- Obžalovaný:** *Jo, ještě žiju, bobužel pro všechny zbyvajících mrchy. ;-)*
434. Dále **obžalovaný** uvádí v další zprávě: *Až nyní to po dvou dnech zátahu čtu. =) Opravdu zvláštní, že poslední dva dny jezdím po ČR bez netu a večer dělám výslechy. Při dostání k netu jsem již cerebrálně hotový, že se zmobu max na komentář. =) K věci M.: Nebudeš si muset na konec února půjčovat tolik, kolik si myslíš – něco si sám a poctivě vyděláš vlastním činěním na záležitosti J. K. a další podobné akce. Mamku z toho již vynech a více si od ní nepůjčuj. Kdybych ti předal své zakázky na vymáhání, co mám v Praze v mnohem nesnadnějším provedení bez klíčových info. Tak máš polovinu z potřebné částky u sebe. =) Tento express se všemi souvisejícími možnostmi nás krásně veze do Švýcarska. Je však třeba jej krmit činy a výsledky pro fungování. ;-)* *Knížka – nebázej flintu*

do žítá, vím, co a jak je možné udělat pro případnou publikaci. Jen tvoř, jak cítíš. Co situace J. – máš o něm informace? Jaké jsou poznámky k dotazům výše?

435. Dále oba vedou debatu o vymáhání a zabezpečení materiálních podmínek. **Obžalovaný pak uvádí:** Hele, zakázka s J. se může podělit – v podstatě jsem mozek celé akce – tedy promyslím postupy, scénář plus právní klid .. ;-). Tak hele, 3 500 si bereme každý – já za scénář a celé logistické provedení i přípravy nejen po právní stránce, ty za provedení a zajištění potřebných informací od zdrojů – 3 350 ze zbývajících odměny sundám jako splátku vůči mně, M. při případném zapojení, což je pravděpodobné, dostává 1 500 jako pomocná ruka pro start a zbývajících cash jsou na výdaje – palivo. Co jméno ze Silmarilionu (pozn.- kniha J. R. R. Tolkiena). (...) Zajímá mě, zda seženeme GPS lokátory pro on-line watching s jednoduchou a nenápadnou aplikací, v Praze se to hodí pro dokončení pohledávek.
436. Následně pak dne 15.1.2015 píše M. K. obžalovanému: Napíšem si večer, až na peníze za auto vše v pohodě. Hele nepřipadas si někdy, že máš za mě určitou zodpovědnost?
- Obžalovaný** píše svědkovi: Mám M. a je to příjemná odpovědnost. ;-). Držíme-li srdečně upřímnou spolupráci plus rozvíjíme ji i nadále, pak i vše krásně vychází dle možností a vysílaných vibrací. PS: Našlo se řešení i na ony pestré aktivity. ;-). PS 2: **Je to hodně šílené a drsné řešení, svým způsobem úsměvně geniální.** PS 3: Máš v sobotu volno kolem poledne na první pořádnou akci s příchutí herectví?
437. Dne 16.1. 2015
438. **Obžalovaný:** Díky za připomenutí. ;-). Počítej s akcí na Dredáče. Hračky najdou prostor. (...) PS: Dredáč nakonec prý dle SMS, co mi od něj chodí, má zlomená tři žebra a dislexii na tři měsíce. Co si myslím, že dislexii měl vždy. A ty žebra jsou slabá pro jeho drogové aktivity. =)
439. (pozn.- na dotaz soudu svědek K. při svém výslechu uvedl, že už neví, co bylo těmi hračkami míněno).
440. Dne 23.1.2015 sděluje obžalovaný svědkovi K. podrobnosti ze soužití s poškozenou Ch., o kterých hovořili též další svědci. (...) Dneska kvůli včerejší neshodě mi rádí domácí v bytě. Zase si vybíjí nespokojenost, že jí odmítám připojit TV klasicky, navzdory snaze jí ukázat jednodušší práci na PC a s internetem pro sledování seriálů. (ne Walking dead) =) na to koukám sám v klidu. Co mě zneklidňuje, je otázka, zda to je možné při společném pobývání i jen přes noc ukočřovat. Toble, co jede, je i pro vyznavače hororů poctivý kalibr. =) Chci, abys byl v klidu celý večer i noc. Návrh s nejbodnějším a dle mých znalostí i efektivním řešením. (...) Hele, jdu ji uklidnit, ať nebouchá do dveří. Nakukám jí, že možná dostanu VIP boxovací pytel pro masáž! =)
- K.:** Svině.
- Obžalovaný:** Joo, a jaká! (...) na život, co tu s ní mám, se dá napsat kniha i film! =)
441. Dne 2.2.2015
- Obžalovaný:** Dokončování rekonstrukce pokoje po Dredáci – ve čtvrtek přijdou dvě slečny a chci, aby je to okouzlo ...! Do toho ta místní semetrika – byl úplněk a to je s ní vždy nejhorské. Navíc se zase pokusila o uchlastání. =) It will be fine (...)
- Svědka K.** dne 12.2.2017 píše svědku D. (na čl. 1300): **Mně dal peníze za to, že tu domácí zabiju, když jsem řekl, že ne, tak jsem musel začít splácet, tak počítám, že půjde sedět a jsem z toho venku. Zmrd a psychopat. On řekl, že mi dá peníze, ale něco za to a mě zajímalo co a on mi řekl, že až potom, a když jsem je začal utrácet, tak mi řekl, co chce. Uškrtil ji a po jeho bývalém nájemci, co fetoval, abych šel a usekal mu ruce, protože kreslil a živil se tím, myslím.**
442. Mimochodem, i toto je odkaz na incident obžalovaného se svědkem J. Č.. Poškozený byl výtvarníkem, což byl jeho jediný zdroj příjmů. Byť ve výpovědi uváděl, že s drogami neměl nic společného, připouští to jeho bratr O. (viz níže) a ve spisu jsou založeny i fotografie jeho pokoje

poté, co jej opustil, přičemž ten rozhodně nepůsobí uklizeným dojmem. Ve spisu je však také nahrávka rozhovoru obžalovaného s poškozenou Ch., v níž se o tom baví a obžalovaný se v této nahrávce přiznává k tomu, že poškozeného napadl (č.l. 350, nahrávka č. 21).

443. O obžalovaném, poškozené a bratrovi J. Č. vypovídal **svědek O. Č.** (č.l. 668-671, 1543-1546 verte). Uvedl, že byl seznámen s vizí jakéhosi komunitního bydlení, které měla mít na starosti J. Ch., pak přišel obžalovaný, který měl za úkol sehnat nějaké normální nájemníky. Co se týče **komunikace s obžalovaným**, ta byla jednostranná, **on určoval, co se bude dělat**. V kontextu toho všeho se svědkovi vůbec **nelíbil vztah, jaký měl obžalovaný s poškozenou, přišlo mu na tom něco divného**. Na jednu stranu se obžalovaný o poškozenou sice staral, ale na druhou stranu, o ní nepěkně mluvil, když tam nebyla. To svědku nepřišlo vůbec hezké. Výroky typu: „J. už tady stejně dlouho nebude, pak si to tady budeme moct zařídit sami“, mu přišly nevhodné. Poškozená mu byla po duševní stránce sympatická, ale byl tam alkoholismus a zanedbaná celková péče sama o sebe. Nepřišlo mu, že by se M. staral a J. to sama moc nezvládala. Zřejmě pila něco tvrdého, slyšel, že má brát nějaké léky, ale víc se o to nezajímal. Obžalovaný asi vyráběl doplňky stravy na zlepšení člověka, možná jí něco dával. S ohledem na její věk a životosprávu pak to, že brzy zemře, mohla být i pravda. Nevhodné poznámky obžalovaného o smrti si nebyl schopen svědek připustit, neboť nekorespondovaly s vizí obžalovaného, bylo to narušení reality. Říkal si, že takhle přece ten člověk nemůže fungovat.
444. Byl svědkem, který podepisoval dohodu, podle níž dává poškozená obžalovanému byt na 10 let do správcovství. Podepisoval to společně se svědkem N. T., jinak nazývaným „Jimi“. Co se podpisu té správcovské smlouvy týká, tak u toho byl obžalovaný, poškozená, Jimi a svědek. Poškozená sama od sebe říkala, že s tím souhlasí, že chce, aby to tak bylo, když do toho obžalovaný investoval tolik energie. V tu dobu oba svědci cítili, že jsou ti kamarádi obžalovaného, a že by pro něj měli něco udělat, on se cítil nějakým způsobem dlužný obžalovanému a tohle byla forma, jak mu to trošku vrátit. Pak mu ale došlo, že se nechal těžce zmanipulovat. To si uvědomil po pár měsících, když obžalovaného poznal víc. Toho, jak to tam chodí, a že si mají dávat pozor, že to začíná „smrdět“, toho si úplně první všimnul právě Jimi. Vedl ho k tomu ten rozpor mezi tím, co obžalovaný říkal a co dělal, i způsob, jak k oběma bratrům přistupoval. Nikdy se jim nepodařilo udělat si z něj kamaráda, vždy to byl **on, kdo povídal o tom, jak se všechno rozvíjí, jak všechno buduje, ale nikdy nevnímal to, jak to druzí cítí**. Potom jim došlo, že jsou do něčeho tlačeni a jsou vlastně jen prostředky k tomu, aby byl naplněn cíl, který má obžalovaný v hlavě, měl nějakou svoji vizí a snažil se ostatní do této vize zasadit, bez ohledu na to, co ti na to říkají. Svědek mu pomáhal s logem XXXXX. Obžalovaný chtěl na nějakém pozemku udělat centrum pro rozvoj zdravého životního stylu, což svědek považoval za rozpor s tím, co obžalovaný říkal ve vztahu k poškozené.
445. Jeho bratr J. Č. si nenechá mluvit do toho, jakým způsobem má žít, ale obžalovaný ho chtěl nějak vychovávat. Přitom mu zlomil žebro nebo ho narazil, každopádně musel jeho bratr jít za pár dnů na to do nemocnice, což byla poslední kapka a odstěhoval se. Obžalovaný to chápal tak, že si poškozený konečně začal něco uvědomovat, ale pro něj to napadení byl impuls k tomu, aby se odstěhoval. Co se důvodů týká, tak poškozený svědkovi řekl, že se ho obžalovaný snažil donutit podepsat novou smlouvu, ve které byly věci, které by ho omezovaly ve vlastním pokoji. Byly tam body, které mu vyloženě říkaly, jak se má chovat. Obžalovaný sám svědkovi také řekl, že poškozeného zmlátil. Chlubil se tím, že konečně poškozeného vychoval. Nezná přesné detaily zranění bratra J., ale ten mu říkal, že ho to bolelo, že si původně myslel, že to nic nebude, ale pak šel po pár dnech na vyšetření, kde zjistili, že to je zlomené. Obžalovaný je naučený fungovat v rámci naučených kánonů společnosti, co si společnost vyžaduje, co se čeká, na což ovšem svědkův bratr naopak vůbec nehledí. Obžalovaný se tvářil velice empaticky, že chce lidem pomáhat, ale ve výsledku se ta pomoc projevuje až s průběhem času, zda byla opravdu pomocí. Svědek sám pro sebe neviděl nic důležitého na „hlazení ega“, že se rozvíjí, a že bude úžasný, co mu říkal obžalovaný.

446. Na poškozené Ch. nikdy žádné viditelné zranění neviděl, vždycky o obžalovaném mluvila, že je to hodný kluk, že ho má ráda, možná až trochu moc, že to je její miláček. Neví o tom, že by obžalovaný vůči někomu jinému kromě bratra použil fyzické násilí. Poté, co zjistil u soudu, že poškozená zemřela, tak si určitě spojil tento fakt s povídáním obžalovaného, že tady poškozená už dlouho nebude a určitě ho napadlo, že jí k tomu mohl nějakým způsobem pomoci, ale nebylo mu příjemné nad tím být i jen uvažovat.
447. V bytě **viděl sušenou marihuanu i živé rostliny**, ty si obžalovaný pěstoval v nějakém stanu vzadu v bytě. Bylo jich tam pár, pěstoval tam i jiné bylinky, měl tam kombuchu, rostlinky do kuchyně. Říkal, že tím pomáhá lidem, co to potřebují, že z toho dělá různé výtažky. Svědkovi nabízel, že mu může půjčit peníze, kdyby potřeboval. Znal pár lidí, kteří se v bytě vystřídali, vzpomíná si na nějakého hudebníka a dvě slečny, které na obžalovaného nevzpomínaly moc dobře. S tou poslední viděl asi dvě minuty, ta svědkovi říkala, že jde od tohoto člověka co nejdál, že se stěhuje, že se k tomu nechce ani vyjadřovat. Byla z obžalovaného tak rozčarovaná, že neřekla nic konkrétního, jen to, že se chová hrozně, že je manipulátor, že se jí hrozně dotklo, že se jí hrabal ve spodním prádle z pračky, že ho vyndával.
448. Pak svědka chtěl obžalovaný přitáhnout zpět k sobě, říkal mu, že pod bytem je obchůdek, který by chtěl koupit a otevřít tam zdravou výživu a svědek by se do toho mohl zapojit. Připustil, že J. Č. bral asi drogy, ale co přesně, to mu známo není, pravděpodobně to nebylo každý den.
449. Pokud se týká napadení **poškozeného J. Č.**, ze závěrů znaleckého posudku soudně lékařského vyplývá, že tento byl ošetřen dne 16.1.2015 pro zlomeninu 10. žebra vpravo ve střední podpažní čáře, a bylo vyjádřeno i podezření na zlomeninu 9. žebra ve stejných místech. Takové zranění, bez ohledu na to, zda došlo ke zlomenině jednoho či dvou žeber, je považováno ze soudně lékařského hlediska za **zranění lehké** s obvyklou dobou léčení a **pracovní neschopností kolem 3 až 4 týdnů**. Po tuto dobu zraněný má znesnadněn obvyklý způsob života bolestí hrudní stěny v místě zlomeniny, která zpočátku po dobu několika dnů může být tak intenzivní, že ruší spánek, a nutností zachovávat klidový režim. Předmětné zranění bylo způsobeno tupým předmětem, který silou střední intenzity působil na pravou dolní část hrudníku poškozeného, přičemž kopanec, a to i jediný, vedený plnou silou dospělou osobou, a to nohou obutou i bosou, vznik vedeného poranění dobře vysvětluje. Není pravděpodobné, že takovýmto útokem by došlo k závažnějšímu zranění.

Skutkové a právní závěry k bodu 2)

450. Všechny provedené důkazy vztahující se k napadení poškozeného J. Č. pak jednoznačně vedou k závěru, že se dne 11.1.2015 skutečně stalo to, co je popsáno v bodě 2) výroku tohoto rozsudku. Z připravované smlouvy o nájmu a uznání závazku a dohody o splátkách, jak si je připravoval obžalovaný, je zřejmé, co bylo důvodem konfliktu. Ten jednoznačně naplňuje znaky obou přečinů, tedy jak **přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku**, protože obžalovaný poškozeného **za použití násilí**, přes jeho slovní odpor, **nutil**, aby něco podepsal, tedy slovy zákona, **aby něco konal**.
451. Dopustil se přitom v jednočinném souběhu i **přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku**, protože v souvislosti s úmyslným jednáním obžalovaného vzniklo poškozenému zranění naplňující definici pojmu ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku a současně. Zranění totiž znesnadňovalo nikoli po krátkou dobu běžný život poškozeného, protože byly porušeny jeho normální tělesné funkce. Míra závažnosti jednání obžalovaného je přímo úměrná délce omezení poškozeného v běžném způsobu života bolestivými projevy zranění, jež je dle znaleckého posudku znalců z oboru soudního lékařství na úrovni tří až čtyř týdnů. Nejedná se tudíž o zranění relativně banální, jehož léčení jen těsně překročí hranici jednoho týdne, a je proto považováno za ublížení na zdraví, nejde ani o takové zranění, které

by už směřovalo k hodnocení jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku a § 145 tr. zákoníku.

452. Oba přečiny obžalovaný spáchal plně přičetný, dobře si uvědomující, že se jedná o jednání v rozporu s normami společnosti, zranění způsobil poškozenému jako osoba mající zdravotnické vzdělání a nedokončená studia fyzioterapie, tedy více než průměrný jedinec vybavená znalostmi o lidské anatomii, o to je tato násilná trestná činnost, včetně přípravy zvláště závažného zločinu vraždy v případě skutku ad 1), společensky škodlivější.

Skutek pod bodem 3)

453. Protože nebylo přesně zjištěno, jakým způsobem si obžalovaný opatřil marihuanu a lysohlávky, které byly zajištěny při domovní prohlídce v bytě obývaném obžalovaným dne 17.9.2017, neboť část jich nejspíše pochází z jeho vlastního pěstování, část pravděpodobně byla koupena, ale nebylo to najisto prokázáno, soud ve výroku uvádí, že *dosud přesně nezjištěným způsobem si před datem 19.9.2017 obžalovaný opatřil sušené rostliny konopí setého v celkovém množství 399,7 gramů s obsahem toxikomanicky využitelné jemné drti o hmotnosti 284,9 gramů s obsahem 4,9 gramů delta-9-tetrahydrocannabinolu (delta-9-THC) s koncentrací 4,8 %, a dále nejméně 189 ks plodnic hub morfologicky odpovídající lysohlávkám, o celkové hmotnosti 93,6 gramů s nezjištěným obsahem psilocinu, což přechovával v místě svého bydliště v bytě v Praze, XXXXX XXX. Že se jedná právě o látky obsahující omamné a psychotropní látky ve smyslu příslušných právních předpisů a jejich množství, je bez jakýchkoli pochybností zjištěno znaleckým posudkem znalce z **oboru kriminalistika, odvětví chemie**, a to **kpt. Ing. Šlejharem**, který svůj znalecký posudek přednesl v hlavním líčení a objasnil v něm zcela přesvědčivě svůj postup při zkoumání zajištěných předmětů obsahujících nějakou omamnou a psychotropní látku. Že jedna část zajištěných věcí obsahuje jed, a to nikotin, zjistil též kpt. Šlejhar. Množství tohoto jedu bylo zjištěno dalším znaleckým posudkem provedeným odborníky z Kriminalistického ústavu v Praze, kteří se zaměřili na obsah nikotinu v výluhu, jenž byl obsahem řady 2 ml plastových zkumavek určených do obžalovaným vyráběných sad na povzbuzení mysli a relaxaci, jež nazval „Mookies desirs“. Právě v těchto krabičkách s jakýmsi příbalovým letákem obsahujícím instrukce k užívání, byly tyto rostlinné drogy, které měl obžalovaný zjevně v úmyslu distribuovat dál.*
454. Ostatně na svém facebooku psal o výhodách marihuany s takovým zápalem, že mu jeho matka přísně vyčinila.
455. **Dne 27.4.2016** mu jeho matka píše následující: *Ses asi zbláznil, ne?! Dávat neschválené konopné výrobky na facebook! To je tvá výroba? To tě brzy navštíví protidrogová policie... máš tam nesmysly – přečti si to. (...)* Jedná se o víceletý dosud tajný projekt, jehož účelem je zdokonalit lázeňsko-sportovní oblast o způsob přírodní cestou navzdory absurdní legislativě, bláboly oddělené mezerami. Další je citace z příbalových letáků setu MOOKIES DESIRE, jak je založen ve spise na č.l. 1703 – 1704. Zprávu matka uzavírá slovy: *To asi soud nepřesvědčíš o svém bezelstném přístupu k paní Ch., když tě budou stíhat za distribuci drog...* Poslední věta je zjevně reakcí na snahy obžalovaného, aby byl zastupován právníkem, kterého zná jeho matka, která mu s obstaráním právního zastoupení pomáhala.
456. Jistě tím měl v úmyslu získat nějaký prospěch, jistě se tak snažil najít takovou kombinaci účinných látek, která by naplňovala jeho sen o droze, který byla hlavní „rekvizitou“ ve filmu Všemocný. Neměl však povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami.
457. Je zapotřebí se vyjádřit i k zajištěným minimálně 189 ks plodnic hub, u nichž však pro špatné nakládání a dlouhé skladování nebylo možno v extraktech z nich zjistit a určit přítomnost psilocinu, neboť tato účinná látka podléhá poměrně rychle zkáze. Zajištěné houby proto neobsahovaly účinnou psychotropní látku vyvolávající halucinace, ale znalcem byly určeny dle morfologických znaků jako plodnice hub zvaných lysohlávky. To, že se skutečně jedná o tyto

houby a že skutečně obsahovaly účinnou látku, vyplývá zejména z výpovědi svědkyně M. tak, jak byla výše podrobně vyhodnocena.

458. Trestná činnost obžalovaného v této oblasti je prokazována všemi roztroušenými zmínkami o pěstování marihuany, poskytování lysohlávek a také zajištěnými sadami, které byly výsledkem pokusů obžalovaného s těmito látkami. Co se pak týče původně žalovaného skutku, v němž byly zahrnuty i rostliny konopí pěstované v roce 2015 na pozemku v Táboře, pak je soud přesvědčen, že tyto nemohou být zahrnuty do jednání, které je nutno obžalovanému v tomto ohledu klást za vinu, protože byly odcizeny, jak plyne z výpovědi svědka D. i zmínky obžalovaného v elektronické komunikaci. Proto není zřejmé, jak by bylo možno nalezené fragmenty rostlin konopí v září 2017 spojit s těmi, jež byly v Táboře zcela jistě pěstovány (viz mnohé fotografie v telefonu obžalovaného). Protože se nezachovaly žádné části těchto rostlin, nelze ani dovodit, jestli se nejednalo o rostliny technického konopí, případně, zda nevyhovující podmínky pěstovány nevedly k tak nízké koncentraci delta-9-THC, že by je nebylo možno označit za toxikomanicky zneužitelné.

Skutkové a právní závěry ohledně bodu 3)

459. Přesto však je třeba jednání obžalovaného prokázané bez důvodných pochybností a popsané v bodě 3) výroku rozsudku považovat za jednání naplňující všechny znaky skutkové podstaty přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, protože obžalovaný úmyslně neoprávněně vyrobil (vypěstoval, pak zpracoval a do krabiček zabalil), jinému opatřil (poskytl lysohlávky k užití minimálně svědkyni M.), chtěl prodávat ony sady obsahující výrobky z marihuany a lysohlávek, tedy pro jiného přechovával, omamnou nebo psychotropní látku a přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku. Soud přitom zvažoval i možnost posuzovat jednání obžalovaného jako tento přečin i ve vztahu k výluhu z tabáku, v němž byl nikotin, jenž je jedem, ovšem jeho množství nebylo tak vysoké, aby je bylo možno považovat za naplňující parametry trestného činu.
460. V každém případě bylo počínání obžalovaného v této oblasti a jeho představa, že bude s těmito látkami obchodovat, krajně nezodpovědné, protože jistě existují jedinci, u nichž je díky osobním dispozicím, onemocnění, užívané medikace a individuální intoleranci požití takových látek vysoce rizikové, nemluvě už o případném nesprávném použití co do množství a času i u jedinců takto nezatížených.
461. Proto ani závažnost tohoto jednání obžalovaného není nízkého stupně, byť se nejednalo o drogy syntetické, s rychle nastupující závislostí konzumenta.

Rozhodnutí o důkazních návrzích

462. Soud po takto provedeném dokazování dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečně široký důkazní rámec, který mu umožňuje rozhodnout bez důvodných pochybností podle § 2 odst. 5 tr. řádu.
463. Obhajobou požadovaný výslech znalce PhDr. Karla Netíka, CSc. a případné doplnění znaleckého posudku z odvětví klinická a forenzní psychologie o informace odborníka pracujícího s osobami se smyslovým postižením, vyhodnotil soud jako nadbytečný proto, že znalec psycholog měl k dispozici veškeré relevantní zdroje informací o obžalovaném, vypracoval doplněk znaleckého posudku, který sice nebyl jako důkaz proveden pro žádost o jeho osobní výslech, ale tento doplněk nesignalizuje nic, co by mělo znamenat změnu v jeho předchozích znaleckých závěrech uvedených v písemném vyhotovení posudku i přednesených

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

před soudem. Jeho výslech byl podrobný, odpovědi dle přesvědčení soudu logické, vysoce odborné a vyčerpávající, v souladu s vyzněním velké většiny ostatních provedených důkazů.

464. Návrhy na provedení dalších, zjevně marginálních důkazů pak soud zamítl proto, že by zjevně nepřinesly do věci jinou kvalitu poznání.
465. Proto by další dokazování v důsledku vedlo pouze k neúměrnému a zbytečnému prodloužení trestního řízení.

Trest

466. Při úvahách o něm byla velmi pečlivě vážena kritéria, která jsou dána v ust. § 38 a následujících tr. zákoníku.
467. Předně soud musí vycházet z postulátu, že trestní sankci je nutno ukládat *s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele*, dále pak z toho, že *tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější, přičemž musí být při ukládání trestních sankcí také přihlédnuto k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem*.
468. Toto znění ust. § 38 odst. 1 až 3 tr. zákoníku je rozváděno podrobněji v ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho odstavce prvního **při stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud *přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nabrát škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele*.
469. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou **povaha a závažnost trestného činu** určovány zejména *významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pobutkou, záměrem nebo cílem*.
470. Podle třetího odstavce § 39 tr. zákoníku pak při **stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud *přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení*.
471. Platí i v tomto ohledu, že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, tak jak to uvádí ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. A je to vnitřní přesvědčení nalézacího soudu, které ho vede k závěru, že provedené a výše vyhodnocené důkazy důležité pro rozhodnutí o trestu ve smyslu § 38 odst. 2 tr. zákoníku a zejména § 39 tr. zákoníku, s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem a okolnostem přitěžujícím, musí vést **k ukládání trestu, který byl v konkrétním případě zvolen**.
472. Trestní sazbe dané ust. § 140 odst. 3 tr. zákoníku, tedy 15 až 20 let nebo výjimečný trest, nebylo namíste uvažovat o trestu přísnějším než zvoleném zejména proto, že trestný čin určující podle pravidel ukládání úhrnného trestu za více trestných činů ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnou trestní sazbu, byl spáchán toliko ve stádiu přípravy.
473. Protože však příprava trestného činu byla takové povahy, jaké byla, a svou závažností se limitně blížila pokusu trestného činu ve smyslu § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neuvažoval soud o použití ust.

§ 58 odst. 5 tr. zákoníku a mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby.

474. Soud naopak zvažoval uložení trestu přísnějšího s ohledem na osobu obžalovaného jako potenciálně velmi nebezpečného jedince, u něž je recidiva podobného jednání pravděpodobná, prognóza jeho budoucího vývoje je s ohledem na poruchu osobnosti a její závažnost nepříznivá. Soud k tomu dodává, že podle všeho, při vědomí toho, že obžalovaný neměl zvnitřnělé potřeby pomáhat druhým, handicapovaným lidem, a když tak činil, tak pouze s vidinou nějaké osobní výhody, jsou následující zajištěné mailové zprávy upozorněním na to, že obžalovaný zvažoval více možností, jak se dostat ke starým, nemohoucím osobám. Takové jednání bylo z jeho strany použito i ve vztahu k matce poškozené JUDr. K. trpící Alzheimerovou demencí, jak vyplývá z věrohodných výpovědí dcer poškozené a její sestry, a jak plyne i ze smluv a dohod, které s ní obžalovaný uzavřel či hodlal uzavřít.
475. Proto je snaha obžalovaného o získání zaměstnání v Léčebně dlouhodobě nemocných tak varující.
476. Ze dne 4.11.2014 pochází mailová zpráva obžalovaného posílaná z mailové adresy: **XXXXXX**. (č.l. 1328-1341), s označení předmětu zprávy „**Milovaná LDN**“, která je zasílána M. P..
477. V ní obžalovaný reaguje na e-mail, který mu M. P. poslala dne 24.10.2014, v němž mu píše, že neví, proč píše, a že některé informace, na které se jí ptá, jsou interní, a dále, že si **nepřeje jeho návštěvy na oddělení**. V případě, že chce probrat konkrétní téma, ať se obrátí na vedoucí fyzioterapie paní M. K..
478. Na to je **obžalovaným** reagováno tak, že **LDN je místo, které mu nejvíce učarovalo**, a že by se rád zde zapojil do pracovního režimu zaměstnance.
479. Dne 5.11.2014 odpovídá M. P. z LDN Vršovice, ať se v případě zájmu obrátí na paní vedoucí.
480. Za necelý rok, konkrétně dne 7.8.2015, obžalovaný opět píše M. P. z LDN Vršovice mail nazvaný „**Trvající zájem**“, ve kterém se snaží o získání brigády, na což dne 28.8.2015 dostává odpověď, že pokud má zájem o práci na LDN, necht' osloví její nadřízenou paní K.. Ta mu následně odpovídá, že zájem nemají a ať se snaží uplatnit jinde.
481. Obžalovaný je osobou dosud netrestanou, což je **polehčující okolnost** uvedená v ust. § 41 písm. o) tr. zákoníku. Jiné polehčující okolnosti u obžalovaného soud neshledává.
482. Co se týče **přítežujících okolností**, bylo by jich podstatně více než ty, že spáchal čin využívaje závislosti poškozené na něm /§ 42 písm. d) tr. zákoníku/, a že spáchal více trestných činů ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku, protože další přítežující okolnosti, jako je předchozí uvážení a zavrženíhodná pohnutka, jsou znaky použité právní kvalifikace, což s ohledem na **zásadu zákazu dvojího přičítání** ve smyslu § 39 odst. 4 tr. zákoníku nedovolilo použít je jako okolnosti přítežující.
483. Soud by se v této souvislosti rád zastavil u otázky **závislosti poškozené na obžalovaném**. Bylo prokázáno, že tato se na něj spoléhala ohledně správy bytu v Praze, vybíral za ní nájemné, poskytoval poškozené minimální, ale přesto jistou péči, tato na něj v tomto ohledu zjevně spoléhala. Protože podle rozhodnutí Nejvyššího soudu publikovaného pod R 46/2009 je závislost **stavem, v němž se osoba nemůže svobodně rozhodovat vzhledem k tomu, že je v určitém směru odkázána na pachatele**, a je dáván příklad učitele a žáka, dlužníka a věřitele, zaměstnance a zaměstnavatele, vychovávajícího a vychovávaného, pak je zřejmé, že i v případě poškozené, alkoholičky v terminálním stádiu alkoholismu, který je považován za **závažnou duševní chorobu** (viz zpráva psychiatra na č.l. 1666) a současně je poškozená neschopna nakládání s vlastním majetkem, či pouze ve velmi omezené míře (viz psychiatrické znalecké posudky v civilním řízení), je vztah závislosti dozajista dán.

484. Právě těžký zdravotní stav poškozené a jeho cynické využívání obžalovaným pak dle soudu zakládá i v zákoně výslovně neuvedenou přitěžující okolnost spáchání činu na **osobě těžce nemocné**.
485. Po zvážení všech rozhodných skutečností právě popsanych soud přikročil k uložení **úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody** vyměřeného **půl roku nad spodní hranicí zákonné trestní sazby**, pro jehož výkon obžalovaného pro splnění obligatorních podmínek § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadil do **věznice se zvýšenou ostrahou**.
486. Vedle tohoto trestu soud uložil podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku i **trest propadnutí věci**, a to těch věcí, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku s tím, že tyto byly určeny či přímo byly použity při páchání přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými látkami s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jak je popsán v bodě 3) výroku rozsudku, nebo jako v případě počítačové techniky ke komunikaci s druhými, vytváření souborů s dehonestujícím obsahem pro poškozenou, komunikace o jejím odstranění, získáváním informací o postupech policie při nálezů mrtvoly, psychologickým ovlivňováním druhých osob apod. K propadnutí byly určeny i věci na první pohled k trestné činnosti nesloužící, jako digitální osobní váha, ale na všech, pokud už neměly výslovně blízkou souvislost s drogami, byly alespoň stopy po drogách identifikovány.
487. Byť je evidentní, že obžalovaný se dopouštěl trestné činnosti se zjištěným motivem a bylo by tudíž vhodné uložení též **peněžitého trestu**, nepodařilo se natolik dobře zjistit jeho majetkové poměry, aby mohl soud určit jeho konkrétní výši. Jde o to, že ohledně části majetku, který obžalovaný vlastní či užívá, probíhají soudní řízení o určení vlastnictví, přičemž tento majetek částečně generuje i příjem obžalovaného. Ten, jako osoba zdravotně postižená, pobírá částečný invalidní důchod, který by měl kompenzovat zhoršené postavení obžalovaného na trhu práce. Jeho dosavadní výdělečné aktivity pak byly vesměs náhodné, nejednalo se o stálé zaměstnání. Konečně je zde předpoklad, že obžalovaný bude dostatečně majetkově postižen platbami, které bude muset zaplatit v souvislosti s tímto trestním řízením.

Adhezní řízení

488. Co se pak týče zmíněného adhezního řízení konaného o návrhu poškozených na přiznání nároku na náhradu majetkové škody i nemajetkové újmy, má soud za potřebné uvést následující:
489. Obecně platí, že škůdce, který vlastním zaviněním porušil povinnost stanovenou zákonem a zasáhl tak do absolutního práva poškozeného, má povinnost nahradit to, co tím způsobil (§ 2910 občanského zákoníku, dále jen „OZ“). Spáchá-li někdo trestný čin, tím spíše úmyslný trestný čin, platí, že tím porušil povinnost stanovenou zákonem. Jednotlivé skutkové podstaty trestných činů uvedené v trestním zákoníku popisují ty oblasti fungování společnosti, které si zasluhují ochranu trestním právem a jejich ohrožení či narušení je tímto právem sankcionováno. Proto je spáchání trestného činu, tedy jednání naplňujícího znaky skutkové podstaty konkrétního trestného činu, porušením statků společností chráněných, tudíž i porušením zákona, který jejich ochranou říká, že jakékoli jednání tyto statky ohrožující je zakázáno. Způsob a rozsah náhrady pak stanoví ust. § 2951 a násl. OZ. V zásadě se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu, není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle § 2952 OZ se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).
490. Majetková škoda vznikla Všeobecné zdravotní pojišťovna České republiky, regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, která částkou 1 070 Kč financovala vyšetření a léčbu zranění, jež utrpěl poškozený J. Č.. Se svým nárokem se připojila k trestnímu řízení včas a náležitě jej doložila, prostředky vynaložila

na nápravu újmy způsobené v příčinné souvislosti se zaviněným protiprávním jednáním obžalovaného, tudíž jejím návrhu bylo plně vyhověno.

491. Stejně však soud nemohl postupovat ve vztahu k dcerám poškozené E. Ch., P. Ch., A. Ch. a L. Ch.. Tyto uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy, která jim měla vzniknout zaviněným usmrcením jejich matky obžalovaným. Soud nemá prázdných pochyb o tom, že tyto osoby jsou smrtí jejich matky i okolnostmi, za nichž k němu došlo, s tím souvisejícím několikerým řízením civilním i trestním, dotčeny.
492. **Nemajetková újma** se pak odčiní přiměřeným zadostiucněním, které *musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy*, jak uvádí ust. § 2951 odst. 2 NOZ.
493. Ve smyslu § 2957 NOZ *musí být způsob a výše přiměřeného zadostiucnění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pobružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.*
494. Podle § 2956 NOZ pak újmu vzniklou člověku na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části NOZ, nahradí škůdce škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
495. Ustanovením § 2959 NOZ je deklarována plná náhrada újmy způsobené duševními útrapami nikoliv osobě poškozené na zdraví, nýbrž dalším osobám, tedy manželovi, rodičům, dětem či jiným osobám blízkým. Vedle toho se může uplatnit i obecnější pravidlo obsažené v ust. § 2971 NOZ, podle kterého mohou výši náhrady nemajetkové újmy odůvodnit zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, pak nahradí nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Tím jiným odčiněním se myslí například omluva škůdce, jeho potrestání apod.
496. Vždy však možno rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy (dle trestního řádu), respektive jejím odčinění (dle NOZ), tehdy, když je prokázáno, že tato nemajetková újma vznikla v příčinné souvislosti s jednáním škůdce. A to v daném případě prokázáno nebylo. Proto soudu nezbylo než poškozené s jejich řádně a včas uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřisluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Tábor 31. října 2018

Mgr. Petr Černý v. r.
předseda senátu